

Jurnalul Oficial

C 177

al Uniunii Europene

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 53

2 iulie 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2010/C 177/01	Versiunea consolidată a Regulamentului de procedură al Curții de Justiție din 19 iunie 1991	3
2010/C 177/02	Versiunea consolidată a Regulamentului de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991	39
2010/C 177/03	Versiunea consolidată a Regulamentului de procedură al Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 25 iulie 2007	71

RO

Preț: 4
EUR

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

VERSIUNEA CONSOLIDATĂ A

REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL CURȚII DE JUSTIȚIE

(2010/C 177/01)

Prezenta ediție conține:

Versiunea consolidată a Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 19 iunie 1991 (JO L 176, 4.7.1991, p. 7, și JO L 383, 29.12.1992 – rectificări), cu modificările rezultate din următoarele acte:

1. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 21 februarie 1995 (JO L 44, 28.2.1995, p. 61);
2. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 11 martie 1997 (JO L 103, 19.4.1997, p. 1, și JO L 351, 23.12.1997, p. 72 – rectificări);
3. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 16 mai 2000 (JO L 122, 24.5.2000, p. 43);
4. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 28 noiembrie 2000 (JO L 322, 19.12.2000, p. 1);
5. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 3 aprilie 2001 (JO L 119, 27.4.2001, p. 1);
6. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 17 septembrie 2002 (JO L 272, 10.10.2002, p. 24, și JO L 281, 19.10.2002, p. 24 – rectificări);
7. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 8 aprilie 2003 (JO L 147, 14.6.2003, p. 17);
8. Decizia modificată din 10 iunie 2003 privind sărbătorile legale anexată Regulamentului de procedură (JO L 172, 10 iulie 2003, p. 12);
9. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 19 aprilie 2004 (JO L 132, 29.4.2004, p. 2);
10. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 20 aprilie 2004 (JO L 127, 29.4.2004, p. 107);
11. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 12 iulie 2005 (JO L 203, 4.8.2005, p. 19);

12. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 18 octombrie 2005 (JO L 288, 29.10.2005, p. 51);
13. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 18 decembrie 2006 (JO L 386, 29.12.2006, p. 44, și JO L 332, 18.12.2007, p. 108 și 109 – rectificări);
14. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 15 ianuarie 2008 (JO L 24, 29.1.2008, p. 39);
15. modificările Regulamentului de procedură din 23 iunie 2008 (JO L 200, 29.7.2008, p. 20);
16. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 8 iulie 2008 (JO L 200, 29.7.2008, p. 18);
17. modificările Regulamentului de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene din 13 ianuarie 2009 (JO L 24, 28.1.2009, p. 8).
18. modificările Regulamentului de procedură din 23 martie 2010 (JO L 92, 13.4.2010, p. 12).

Prezenta ediție nu are valoare juridică. De aceea, considerentele au fost omise.

Versiunea consolidată a Regulamentului de procedură al Curții de Justiție

din 19 iunie 1991 ⁽¹⁾

CUPRINS

Dispoziție preliminară (articolul 1)	5
Titlul I — Organizarea Curții	5
Capitolul 1 — Judecătorii și avocații generali (articolele 2-6)	5
Capitolul 2 — Președinția Curții și constituirea camerelor (articolele 7-11)	6
Capitolul 2a — Completele de judecată (articolele 11a-11e)	7
Capitolul 3 — Grefa	8
Secțiunea 1 — Grefierul și grefierii adjuncți (articolele 12-19)	8
Secțiunea 2 — Serviciile Curții (articolele 20-23)	9
Capitolul 4 — Raportorii adjuncți (articolul 24)	9
Capitolul 5 — Funcționarea Curții (articolele 25-28)	9
Capitolul 6 — Regimul lingvistic (articolele 29-31)	11
Capitolul 7 — Drepturile și obligațiile agenților, consilierilor și avocaților (articolele 32-36)	12
Titlul II — Procedura	13
Capitolul 1 — Procedura scrisă (articolele 37-43)	13
Capitolul 1a — Raportul preliminar și repartizarea cauzelor între completele de judecată (articolele 44-44a)	15
Capitolul 2 — Cercetarea judecătorească și măsurile preparatorii	15
Secțiunea 1 — Activitățile de cercetare judecătorească (articolele 45-46)	15
Secțiunea 2 — Citarea și audierea martorilor și experților (articolele 47-53)	16
Secțiunea 3 — Terminarea cercetării judecătorești (articolul 54)	17
Secțiunea 4 — Măsurile preparatorii (articolul 54a)	18
Capitolul 3 — Procedura orală (articolele 55-62)	18

⁽¹⁾ JO L 176 din 4.7.1991, p. 7, cu rectificare în JO L 383 din 29.12.1992, p. 117, cu modificările din 21 februarie 1995 (publicate în JO L 44, 28.2.1995, p. 61), din 11 martie 1997 (publicate în JO L 103, 19.4.1997, p. 1, cu rectificare în JO L 351, 23.12.1997, p. 72), din 16 mai 2000 (publicate în JO L 122, 24.5.2000, p. 43), din 28 noiembrie 2000 (publicate în JO L 322, 19.12.2000, p. 1), din 3 aprilie 2001 (publicate în JO L 119, 27.4.2001, p. 1), din 17 septembrie 2002 (publicate în JO L 272 din 10.10.2002, p. 24, cu rectificare în JO L 281, 19.10.2002, p. 24), din 8 aprilie 2003 (publicate în JO L 147, 14.6.2003, p. 17) și, pentru anexa regulamentului, Decizia Curții din 10 iunie 2003 (publicată în JO L 172, 10.7.2003, p. 12), din 19 aprilie 2004 (publicate în JO L 132, 29.4.2004, p. 2), din 20 aprilie 2004 (publicate în JO L 127, 29.4.2004, p. 107), din 12 iulie 2005 (publicate în JO L 203, 4.8.2005, p. 19), din 18 octombrie 2005 (JO L 288, 29.10.2005, p. 51), din 18 decembrie 2006 (publicate în JO L 386, 29.12.2006, p. 44), din 15 ianuarie 2008 (publicate în JO L 24, 29.1.2008, p. 39), din 23 iunie 2008 (publicate în JO L 200, 29.7.2008, p. 20), din 8 iulie 2008 (publicate în JO L 200, 29.7.2008, p. 18), din 13 ianuarie 2009 (publicate în JO L 24, 28.1.2009, p. 8) și din 23 martie 2010 (JO L 92, 13.4.2010, p. 12).

Capitolul 3a	—	Procedurile accelerate (articolul 62a)	18
Capitolul 4	—	Hotărârile (articolele 63-68)	19
Capitolul 5	—	Cheltuielile de judecată (articolele 69-75)	20
Capitolul 6	—	Asistența judiciară gratuită (articolul 76)	21
Capitolul 7	—	Desistarea (articolele 77-78)	21
Capitolul 8	—	Comunicările (articolul 79)	21
Capitolul 9	—	Termenele (articolele 80-82)	22
Capitolul 10	—	Suspendarea procedurilor (articolul 82a)	22
Titlul III	—	Procedurile speciale	23
Capitolul 1	—	Suspendarea și alte măsuri provizorii (articolele 83-90)	23
Capitolul 2	—	Incidentele de procedură (articolele 91-92)	24
Capitolul 3	—	Intervenția (articolul 93)	24
Capitolul 4	—	Cauzele judecate în lipsă și opoziția (articolul 94)	25
Capitolul 5	—	(articolele 95-96 abrogate)	26
Capitolul 6	—	Căile extraordinare de atac	26
Secțiunea 1	—	Terța opoziție (articolul 97)	26
Secțiunea 2	—	Revizuirea (articolele 98-100)	26
Capitolul 7	—	Căile de atac împotriva deciziilor comitetului de arbitraj (articolul 101)	26
Capitolul 8	—	Interpretarea hotărârilor (articolul 102)	27
Capitolul 9	—	Procedura întrebărilor preliminare și alte proceduri în materie de interpretare (articolele 103-104b)	27
Capitolul 10	—	Procedurile speciale prevăzute de articolele 103-105 TCEEA (articolele 105-106)	29
Capitolul 11	—	Avizele (articolele 107-108) (articolul 109 abrogat)	30
Capitolul 12	—	(articolul 109a abrogat)	30
Capitolul 13	—	Soluționarea diferendelor menționate de articolul 35 din Tratatul privind Uniunea Europeană în versiunea în vigoare înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona (articolul 109b)	30
Titlul IV	—	Recursurile împotriva deciziilor Tribunalului (articolele 110-123)	31
Titlul IVA	—	Reexaminarea deciziilor Tribunalului (articolele 123a-123e)	33
Titlul V	—	Procedurile prevăzute de Acordul privind SEE (articolele 123f și 123g)	34
Dispoziții finale (articolele 124-127)		34
<i>Anexă</i>	—	Decizia privind zilele de sărbătoare legală	36

DISPOZIȚIE PRELIMINARĂ*Articolul 1*

În prezentul regulament:

- dispozițiile Tratatului privind Uniunea Europeană se desemnează prin numărul articolului urmat de abrevierea „TUE”;
- dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene se desemnează prin numărul articolului vizat din tratatul menționat, urmat de abrevierea „TFUE”;
- dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice se desemnează prin numărul articolului urmat de abrevierea „TCEEA”;
- Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene este denumit „Statut”;
- Acordul privind Spațiul Economic European este denumit „Acordul privind SEE”.

În sensul prezentului regulament:

- termenul „instituții” desemnează instituțiile Uniunii și organele, oficiile sau agențiile înființate prin tratate sau printr-un act adoptat pentru punerea acestora în aplicare și care pot fi părți în fața Curții;
- termenul „Autoritatea AELS de Supraveghere” desemnează autoritatea de supraveghere prevăzută de Acordul privind SEE.

*TITLUL I***ORGANIZAREA CURȚII****Capitolul 1***Articolul 4***JUDECĂTORII ȘI AVOCAȚII GENERALI***Articolul 2*

Atunci când Curtea este chemată să decidă dacă un judecător nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă acesta nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale, președintele îl invită pe judecătorul în cauză să se prezinte în camera de consiliu pentru a-și prezenta observațiile, fără participarea grefierului.

Mandatul unui judecător începe de la data stabilită în acest sens în actul de numire. În cazul în care data nu este stabilită în actul de numire, mandatul începe de la data acestui act.

*Articolul 5**Articolul 3*

Prevederile articolelor 2, 3 și 4 din prezentul regulament se aplică și avocaților generali.

(1) Înainte de a intra în funcție, în prima ședință publică a Curții la care asistă după numirea lor, judecătorii depun următorul jurământ:

Articolul 6

„Jur să îmi exercit funcția cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței; jur să nu divulg nimic din secretul deliberărilor.”

Rangul judecătorilor și al avocaților generali se determină, fără distincție, în raport cu vechimea în funcție.

(2) Imediat după depunerea jurământului, judecătorii semnează o declarație prin care își iau angajamentul solemn de a respecta, pe durata funcției lor și după încetarea acesteia, obligațiile care decurg din această funcție, în special îndatoririle de a da dovadă de onestitate și de discreție în acceptarea anumitor poziții sau avantaje după încetarea funcției lor.

La vechime egală în funcție, vârsta determină rangul.

Judecătorii și avocații generali care își încheie mandatul și care sunt numiți din nou își păstrează rangul anterior.

Capitolul 2

PREȘEDINȚIA CURȚII ȘI CONSTITUIREA CAMERELOR

Articolul 7

(1) Imediat după înlocuirea parțială prevăzută la articolul 253 TFUE, judecătorii îl aleg dintre ei pe președintele Curții, pentru o perioadă de trei ani.

(2) În cazul în care mandatul președintelui Curții încetează înainte de expirarea termenului stabilit, se procedează la înlocuirea acestuia pentru perioada rămasă.

(3) În cadrul alegerilor prevăzute de prezentul articol, votul este secret. Este ales judecătorul care obține voturile a mai mult de jumătate dintre judecătorii care compun Curtea. În cazul în care niciunul dintre judecători nu obține această majoritate, se organizează alte tururi de scrutin până când aceasta este obținută.

Articolul 8

Președintele conduce lucrările și serviciile Curții; el prezidează ședințele, precum și deliberările desfășurate în camera de consiliu.

Articolul 9

(1) Curtea înființează în cadrul ei camere formate din cinci și din trei judecători, în conformitate cu articolul 16 din Statut, și decide cu privire la repartizarea judecătorilor pe camere.

Curtea desemnează camera sau camerele de cinci judecători care, pentru o perioadă de un an, au sarcina să judece cauzele prevăzute de articolul 104b.

Repartizarea judecătorilor pe camere și desemnarea camerei sau a camerelor care au sarcina să judece cauzele prevăzute de articolul 104b se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Imediat după depunerea cererii într-o cauză, președintele Curții desemnează judecătorul raportor.

Pentru cauzele prevăzute de articolul 104b, judecătorul raportor este ales dintre judecătorii camerei desemnate în conformitate cu alineatul (1), la propunerea președintelui acelei camere. În cazul în care camera decide să nu judece cauza potrivit procedurii de urgență, președintele Curții poate reatribui cauza unui judecător raportor care face parte dintr-o altă cameră.

Președintele Curții ia măsurile necesare în caz de împiedicare sau de absență a unui judecător raportor.

(3) Pentru cauzele repartizate unui complet de judecată în conformitate cu articolul 44 alineatul (3), termenul „Curte” în prezentul regulament desemnează acel complet.

(4) Pentru cauzele repartizate unei camere de cinci sau de trei judecători, atribuțiile președintelui Curții sunt exercitate de către președintele camerei.

Articolul 10

(1) Imediat după alegerea președintelui Curții, judecătorii procedează la alegerea, pentru o perioadă de trei ani, a președinților camerelor de cinci judecători.

Judecătorii aleg președinții camerelor de trei judecători pentru o perioadă de un an.

Curtea îl desemnează pentru o perioadă de un an pe primul avocat general.

Prevederile articolului 7 alineatele (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

Alegerile și desemnarea desfășurate în temeiul prezentului alineat se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Imediat după desemnarea judecătorului raportor de către președinte, primul avocat general repartizează cauzele avocaților generali. Primul avocat general ia măsurile necesare în caz de împiedicare sau de absență a unui avocat general.

Articolul 11

În caz de împiedicare sau de absență a președintelui Curții sau în cazul în care funcția de președinte al Curții este vacantă, președinția este asigurată de către unul dintre președinții camerelor de cinci judecători, potrivit ordinii stabilite de articolul 6 din prezentul regulament.

În caz de împiedicare sau de absență concomitentă a președintelui Curții și a președinților camerelor de cinci judecători sau în cazul în care funcțiile acestora sunt vacante simultan, președinția este asigurată de către unul dintre președinții camerelor de trei judecători, potrivit ordinii stabilite de articolul 6 din prezentul regulament.

În caz de împiedicare sau de absență concomitentă a președintelui Curții și a tuturor președinților de cameră sau în cazul în care funcțiile acestora sunt vacante simultan, președinția este asigurată de către unul dintre ceilalți judecători, potrivit ordinii stabilite de articolul 6 din prezentul regulament.

Capitolul 2a

COMPLETELE DE JUDECATĂ

Articolul 11a

Curtea judecă în următoarele complete de judecată:

- ședința plenară, compusă din toți judecătorii;
- Marea Cameră, compusă din 13 judecători în conformitate cu prevederile articolului 11b;
- camerele compuse din cinci sau din trei judecători în conformitate cu prevederile articolului 11c.

Articolul 11b

(1) Pentru fiecare cauză, Marea Cameră este compusă din președintele Curții, președinții camerelor de cinci judecători, judecătorul raportor și numărul de judecători necesar pentru a fi în număr de 13. Aceștia din urmă sunt desemnați din lista prevăzută la alineatul (2), cu respectarea ordinii stabilite în aceasta. Pentru fiecare cauză repartizată Marii Camere, punctul de plecare pe această listă este numele judecătorului imediat următor ultimului judecător desemnat din listă pentru precedentă cauză repartizată acestui complet de judecată.

(2) După alegerea președintelui Curții și a președinților camerelor de cinci judecători, se întocmește o listă a celorlalți judecători în vederea stabilirii compunerii Marii Camere. Această listă urmărește ordinea stabilită de articolul 6 din prezentul regulament, alternativ cu ordinea inversă: primul judecător de pe această listă este primul potrivit ordinii stabilite de articolul sus-menționat, al doilea judecător de pe listă este ultimul potrivit acestei ordini, al treilea judecător este al doilea potrivit acestei ordini, al patrulea judecător este penultimul potrivit acestei ordini și așa mai departe.

Lista se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(3) În cauzele repartizate Marii Camere în perioada cuprinsă între începutul unui an în care este prevăzută o înlocuire parțială a judecătorilor și momentul în care acea înlocuire se realizează, fac parte din complet și doi judecători supleanți. Îndeplinesc funcția de judecători supleanți cei doi judecători care figurează pe lista menționată la alineatul (2) imediat după ultimul judecător desemnat pentru compunerea Marii Camere în cauza respectivă.

Judecătorii supleanți îi înlocuiesc, în ordinea listei prevăzute la alineatul (2), pe acei judecători care nu pot participa la soluționarea cauzei.

Articolul 11c

(1) Camerele de cinci și de trei judecători sunt, pentru fiecare cauză, compuse din președintele camerei, judecătorul raportor și

numărul de judecători necesar pentru a fi în număr de cinci și, respectiv, de trei judecători. Aceștia din urmă sunt desemnați din listele prevăzute la alineatul (2), cu respectarea ordinii stabilite de acestea. Punctul de plecare pe aceste liste este, pentru fiecare cauză repartizată unei camere, numele judecătorului imediat următor ultimului judecător desemnat din listă pentru precedentă cauză repartizată acelei camere.

(2) Pentru compunerea camerelor de cinci judecători, după alegerea președinților acestora, se întocmesc liste cuprinzând toți judecătorii care fac parte din camera respectivă, cu excepția președintelui acesteia. Listele se întocmesc în același mod ca și lista prevăzută de articolul 11b alineatul (2).

Pentru compunerea camerelor de trei judecători, după alegerea președinților acestor camere, se întocmesc liste cuprinzând toți judecătorii care fac parte din camera respectivă, cu excepția președintelui acesteia. Listele se întocmesc în ordinea prevăzută de articolul 6 din prezentul regulament.

Listele prevăzute de prezentul alineat se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 11d

(1) În cazul în care Curtea consideră că mai multe cauze trebuie judecate împreună de același complet, compunerea acestuia este cea stabilită pentru cauza al cărei raport preliminar a fost examinat primul.

(2) În cazul în care camera căreia i-a fost repartizată o cauză o retrimite Curții, în temeiul articolului 44 alineatul (4), în vederea reatribuirii sale unui complet compus din mai mulți judecători, acest complet îi cuprinde și pe membrii camerei care s-a desesizat.

Articolul 11e

În caz de împiedicare a unui membru al completului de judecată, acesta este înlocuit de către un alt judecător potrivit ordinii de pe listele prevăzute de articolele 11b alineatul (2) sau 11c alineatul (2).

În caz de împiedicare a președintelui Curții, funcția de președinte al Marii Camere este asigurată în conformitate cu prevederile articolului 11.

În caz de împiedicare a președintelui unei camere de cinci judecători, funcția de președinte al camerei este asigurată de către un președinte de cameră de trei judecători, dacă este cazul în ordinea prevăzută de articolul 6 din prezentul regulament, sau, dacă niciun președinte de cameră de trei judecători nu face parte din complet, de către unul dintre ceilalți judecători potrivit

ordinii prevăzute de același articol 6.

În caz de împiedicare a președintelui unei camere de trei judecători, funcția de președinte al camerei este asigurată de către un judecător din complet potrivit ordinii prevăzute de articolul 6 din prezentul regulament.

Capitolul 3

GREFA

Secțiunea 1 – Grefierul și grefierii adjuncți

Articolul 12

(1) Curtea numește grefierul. Cu două săptămâni înaintea datei fixate pentru numire, președintele informează membrii Curții cu privire la candidaturile care au fost depuse.

(2) Candidaturile sunt însoțite de toate informațiile referitoare la vârstă, cetățenie, titluri universitare, cunoștințe lingvistice, ocupații actuale și anterioare, precum și cu privire la eventuala experiență juridică și internațională a candidaților.

(3) Numirea are loc potrivit procedurii prevăzute de articolul 7 alineatul (3) din prezentul regulament.

(4) Grefierul este numit pentru o perioadă de șase ani. Acesta poate fi numit din nou.

(5) Prevederile articolului 3 din prezentul regulament sunt aplicabile și grefierului.

(6) Grefierul nu poate fi eliberat din funcție decât dacă nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale; Curtea decide după ce i-a acordat grefierului posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

(7) Dacă funcția grefierului încetează înainte de expirarea mandatului său, Curtea numește un nou grefier pentru o perioadă de șase ani.

Articolul 13

Curtea poate numi, potrivit procedurii prevăzute pentru grefier, unul sau mai mulți grefieri adjuncți, însărcinați să îl asiste pe grefier și să îl înlocuiască în limitele stabilite de instrucțiunile

pentru grefier prevăzute de articolul 15 din prezentul regulament.

Articolul 14

În caz de împiedicare sau de absență a grefierului sau a grefierilor adjuncți sau atunci când posturile acestora sunt vacante, președintele desemnează funcționarii sau personalul auxiliar însărcinat cu îndeplinirea atribuțiilor de grefier.

Articolul 15

Instrucțiunile pentru grefier sunt stabilite de Curte la propunerea președintelui.

Articolul 16

(1) Grefa ține, sub răspunderea grefierului, un registru în care toate actele de procedură și înscrisurile justificative sunt înregistrate cronologic și în ordinea depunerii lor.

(2) Grefierul face mențiuni cu privire la înregistrarea în registru pe exemplarele originale și, la cererea părților, pe copiile pe care acestea le prezintă în acest scop.

(3) Înregistrările în registru și mențiunile prevăzute de alineatul precedent constituie acte autentice.

(4) Modalitățile de ținere a registrului sunt stabilite de instrucțiunile pentru grefier prevăzute de articolul 15 din prezentul regulament.

(5) Orice persoană interesată poate consulta registrul la grefă și poate obține copii sau extrase din acesta după achitarea tarifului grefei, stabilit de Curte la propunerea grefierului.

De asemenea, orice parte într-un proces poate obține, după achitarea tarifului grefei, copii ale actelor de procedură, precum și copii certificate pentru conformitate cu originalul ale ordonanțelor și hotărârilor.

(6) În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz care indică data înregistrării cererii de sesizare a Curții, numele și domiciliul părților, obiectul litigiului, concluziile cererii introductive, precum și arătarea motivelor și a principalelor argumente invocate.

(7) Atunci când Consiliul sau Comisia Europeană nu este parte într-o cauză, Curtea îi transmite o copie a cererii introductive și a memoriului în apărare, cu excepția anexelor la aceste înscrisuri, pentru a-i permite să constate dacă se invocă inaplicabilitatea unuia dintre actele sale în temeiul articolului 277 TFUE. O copie a cererii introductive și a memoriului în apărare este transmisă, în același mod, Parlamentului European, pentru a-i permite acestuia să constate dacă se invocă inaplicabilitatea, în temeiul articolului 277 TFUE, a unui act adoptat în comun de către acesta și Consiliu.

Articolul 17

(1) Sub autoritatea președintelui, grefierul este însărcinat cu primirea, transmiterea și păstrarea tuturor înscrisurilor, precum și cu efectuarea comunicărilor pe care le presupune aplicarea prezentului regulament.

(2) Grefierul asistă Curtea, președintele și președinții camerelor, precum și judecătorii în exercițiul tuturor funcțiilor lor.

Articolul 18

Grefierul păstrează sigiliile. Acesta răspunde de arhive și se îngrijește de publicațiile Curții.

Articolul 19

Cu excepția cazurilor prevăzute de articolele 4 și 27 din prezentul regulament, grefierul asistă la ședințele Curții și ale camerelor acestea.

Secțiunea 2 – Serviciile Curții

Articolul 20

(1) Funcționarii Curții și personalul auxiliar al acesteia sunt numiți în condițiile prevăzute de regulamentul privind Statutul personalului.

(2) Înainte de a intra în funcție, funcționarii depun următorul jurământ în fața președintelui și în prezența grefierului:

„Jur să îmi îndeplinesc cu deplină loialitate, discreție și potrivit conștiinței atribuțiile care îmi sunt încredințate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.”

Articolul 21

Curtea, la propunerea grefierului, adoptă sau modifică planul de organizare a serviciilor sale.

Articolul 22

Curtea înființează un serviciu lingvistic compus din experți cu o cultură juridică adecvată și o cunoaștere aprofundată a mai multor limbi oficiale ale Curții.

Articolul 23

Administrarea Curții, gestiunea financiară și contabilitatea sunt asigurate, sub autoritatea președintelui, de către grefier, asistat de un administrator.

Capitolul 4

RAPORTORII ADJUNCTI

Articolul 24

(1) În cazul în care apreciază a fi necesar pentru studierea cauzelor cu care este sesizată și pentru cercetarea judecătorească a acestora, Curtea propune, în conformitate cu articolul 13 din Statut, numirea unor raportori adjuncți.

(2) Raportorii adjuncți sunt însărcinați în special cu:

- asistarea președintelui în procedura măsurilor provizorii,
- asistarea judecătorilor raportori în îndeplinirea sarcinilor lor.

(3) În exercitarea funcției lor, raportorii adjuncți răspund, după caz, în fața președintelui Curții, a președintelui unei camere sau a unui judecător raportor.

(4) Înainte de a intra în funcție, raportorii adjuncți depun în fața Curții jurământul prevăzut de articolul 3 din prezentul regulament.

Capitolul 5

FUNȚIONAREA CURȚII

Articolul 25

(1) Datele și orele ședințelor Marii Camere și ale ședințelor plenare sunt stabilite de către președinte.

(2) Datele și orele ședințelor camerelor de cinci și de trei judecători sunt stabilite de către președintele fiecărei camere.

(3) Curtea poate, pentru desfășurarea uneia sau mai multor ședințe determinate, să aleagă un alt loc decât acela al sediului său.

Articolul 26

(1) Dacă, urmare a unui caz de împiedicare sau de absență a unui judecător, numărul judecătorilor este par, judecătorul cel mai nou în funcție în sensul articolului 6 din prezentul regulament se abține să participe la deliberări, cu excepția cazului în care acesta este judecătorul raportor. În acest caz, se abține să participe la deliberări judecătorul care îl precedă imediat în rang pe acesta.

(2) În cazul în care, fiind convocată Marea Cameră sau ședința plenară, se constată că nu este întrunit cvorumul prevăzut la articolul 17 al treilea sau al patrulea paragraf din Statut, președintele amână ședința până când cvorumul este întrunit.

(3) În cazul în care, într-o cameră de cinci sau de trei judecători, nu este întrunit cvorumul prevăzut de articolul 17 al doilea paragraf din Statut și dacă nu este posibilă înlocuirea judecătorilor aflați într-un caz de împiedicare în conformitate cu articolul 11e, președintele camerei respective îl înștiințează pe președintele Curții în legătură cu acest fapt, iar acesta desemnează un alt judecător pentru a completa camera.

Articolul 27

(1) Curtea deliberază în camera de consiliu.

(2) La deliberări iau parte numai judecătorii care au participat la faza orală a procedurii și, eventual, raportorul adjunct însărcinat cu studierea cauzei.

(3) Fiecare judecător prezent la deliberări își exprimă părerea și o motivează.

(4) La solicitarea unui judecător, orice întrebare este formulată într-o limbă la alegerea sa și este comunicată în scris Curții înainte de a fi supusă la vot.

(5) Concluziile adoptate în urma discuției finale de majoritatea judecătorilor determină decizia Curții. Voturile sunt exprimate în

ordinea inversă celei stabilite în articolul 6 din prezentul regulament.

(6) Curtea decide în caz de divergență cu privire la obiectul, conținutul și ordinea întrebărilor sau cu privire la interpretarea votului.

(7) În cazul în care deliberările Curții privesc chestiuni administrative, avocații generali participă la acestea și au drept de vot. Grefierul asistă la aceste deliberări, în afară de cazul în care Curtea decide altfel.

(8) În cazul în care Curtea judecă fără participarea grefierului, aceasta îl însărcinează pe judecătorul cel mai nou în funcție în sensul articolului 6 din prezentul regulament să întocmească, dacă este cazul, un proces-verbal, care se semnează de președinte și de judecătorul respectiv.

Articolul 28

(1) Cu excepția unei decizii speciale a Curții, vacanțele judecătorești sunt stabilite după cum urmează:

— de la 18 decembrie până la 10 ianuarie;

— din duminica ce precedă ziua de Paști până în a doua duminică după ziua de Paști;

— de la 15 iulie până la 15 septembrie.

Pe durata vacanțelor judecătorești, președinția este asigurată la sediul Curții fie de către președinte, care ține legătura cu grefierul, fie de către un președinte de cameră sau de către un alt judecător desemnat de președinte să îl înlocuiască.

(2) Pe durata vacanțelor judecătorești, în caz de urgență, președintele poate convoca judecătorii și avocații generali.

(3) Curtea respectă zilele de sărbătoare legală ale locului unde își are sediul.

(4) Pentru motive întemeiate, Curtea poate acorda concedii judecătorilor și avocaților generali.

Capitolul 6

REGIMUL LINGVISTIC

Articolul 29

(1) Limbile de procedură sunt bulgara, ceha, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, irlandeza, italiana, letona, lituaniana, olandeza, maghiara, malteza, polona, portugheza, româna, slovacă, slovena, spaniola și suedeza.

(2) Limba de procedură este aleasă de reclamant, cu excepția următoarelor prevederi:

- (a) în cazul în care pârâțul este un stat membru sau o persoană fizică sau juridică resortisantă a unui stat membru, limba de procedură este limba oficială a statului respectiv; în cazul în care statul respectiv are mai multe limbi oficiale, reclamantul are posibilitatea de a alege una dintre acestea;
- (b) la cererea comună a părților, poate fi autorizată folosirea, totală sau parțială, a unei alte limbi dintre cele menționate de alineatul (1) din prezentul articol;
- (c) la cererea uneia dintre părți și după ascultarea celeilalte părți și a avocatului general, prin derogare de la prevederile literelor (a) și (b), poate fi autorizată folosirea totală sau parțială ca limbă de procedură a unei alte limbi dintre cele menționate de alineatul (1) din prezentul articol; această cerere nu poate fi formulată de o instituție a Uniunii Europene.

În cazurile prevăzute de articolul 103 din prezentul regulament, limba de procedură este cea a instanței naționale care sesizează Curtea. La cererea corespunzător motivată a unei părți din acțiunea principală și după ascultarea celeilalte părți și a avocatului general, poate fi autorizată pentru procedura orală folosirea ca limbă de procedură a unei alte limbi dintre cele menționate de alineatul (1) din prezentul articol.

Decizia cu privire la cererile sus-menționate poate fi adoptată de președinte; acesta poate, iar în cazul în care intenționează să o admită fără acordul tuturor părților, trebuie să înainteze cererea Curții.

(3) Limba de procedură este folosită în special în memoriile și susținerile orale ale părților, inclusiv în înscrisurile anexate, precum și în procesele-verbale și deciziile Curții.

Orice înscris depus sau anexat și redactat într-o altă limbă decât cea de procedură trebuie însoțit de o traducere în limba de procedură.

Cu toate acestea, în cazul înscrisurilor voluminoase, pot fi depuse traduceri în extras. Curtea poate oricând să impună depunerea unei traduceri extinse sau integrale, din oficiu sau la cererea uneia dintre părți.

Prin derogare de la cele menționate anterior, statele membre sunt autorizate să folosească propria lor limbă oficială atunci când intervin într-un litigiu aflat pe rolul Curții sau atunci când participă la una dintre procedurile preliminare prevăzute de articolul 103. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.

Statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autoritatea AELS de Supraveghere pot fi autorizate să folosească una dintre limbile menționate de alineatul (1), alta decât limba de procedură, atunci când intervin într-un litigiu aflat pe rolul Curții sau în cazul în care participă la una dintre procedurile preliminare prevăzute de articolul 23 din Statut. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.

Statele terțe care participă la o procedură preliminară în conformitate cu articolul 23 al patrulea paragraf din Statut pot fi autorizate să folosească una dintre limbile menționate de alineatul (1), alta decât limba de procedură. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.

(4) În cazul în care martorii sau experții declară că nu se pot exprima în mod adecvat într-una dintre limbile menționate de alineatul (1) din prezentul articol, Curtea îi autorizează să facă declarațiile într-o altă limbă. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură.

(5) Președintele Curții și președinții camerelor, atunci când conduc dezbaterile, judecătorul raportor în raportul preliminar și în raportul de ședință, judecătorii și avocații generali, atunci când pun întrebări, și aceștia din urmă în concluziile lor pot folosi una dintre limbile menționate de alineatul (1) din prezentul articol, alta decât limba de procedură. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură.

Articolul 30

(1) La cererea unuia dintre judecători, a avocatului general sau a uneia dintre părți, grefierul asigură efectuarea traducerii celor arătate oral sau în scris în cursul procedurii aflate pe rolul Curții în limbile alese de aceștia și menționate de articolul 29 alineatul (1).

(2) Publicațiile Curții se fac în limbile prevăzute de articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului.

Articolul 31

Textele redactate în limba de procedură sau, dacă este cazul, în altă limbă autorizată în temeiul articolului 29 din prezentul regulament sunt autentice.

Capitolul 7

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE AGENȚILOR, CONSILIERILOR ȘI AVOCAȚILOR

Articolul 32

(1) Agenții, consilierii și avocații care compar în fața Curții sau în fața unei autorități judiciare căreia Curtea i-a adresat o cerere de comisie rogatorie se bucură de imunitate pentru afirmațiile orale sau înscrisurile depuse referitoare la cauză sau la părți.

(2) De asemenea, agenții, consilierii și avocații se bucură de următoarele privilegii și facilități:

- (a) toate înscrisurile referitoare la procedură sunt exceptate de la percheziție și sechestru. În caz de contestație, funcționarii autorităților vamale sau ai poliției pot sigila înscrisurile în cauză, care sunt transmise apoi fără întârziere Curții pentru a fi verificate în prezența grefierului și a persoanei interesate;
- (b) agenții, consilierii și avocații au dreptul la alocarea sumelor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor;
- (c) agenții, consilierii și avocații se bucură de libertate de deplasare în măsura necesară îndeplinirii sarcinilor lor.

Articolul 33

Agenții, consilierii și avocații, pentru a beneficia de privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate de articolul precedent, trebuie să facă în prealabil dovada calității lor, după cum urmează:

- (a) agenții, printr-un înscris oficial eliberat de mandantul lor, care înaintează fără întârziere grefierului o copie a acestuia;

- (b) consilierii și avocații, printr-un atestat de legitimare semnat de grefier. Validitatea acestui atestat este limitată la o perioadă determinată, care poate fi prelungită sau restrânsă în funcție de durata procedurii.

Articolul 34

Privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate de articolul 32 din prezentul regulament sunt acordate exclusiv în interesul bunei desfășurări a procedurii.

Curtea poate ridica imunitatea în cazul în care consideră că această măsură nu împiedică buna desfășurare a procedurii.

Articolul 35

(1) În cazul în care Curtea apreciază conduita unui consilier sau a unui avocat în fața Curții sau a unui judecător, a unui avocat general sau a grefierului ca fiind incompatibilă cu demnitatea Curții sau cu exigențele unei bune administrări a justiției sau că avocatul ori consilierul în cauză uzează de drepturile pe care le are în virtutea funcției sale în alte scopuri decât acelea pentru care îi sunt recunoscute, Curtea îl informează pe cel în cauză în legătură cu acest fapt. Atunci când Curtea informează despre aceasta autoritățile în fața cărora persoana în cauză este ținută să răspundă, o copie a scrisorii adresate autorităților este transmisă și acesteia.

Pentru aceleași motive, Curtea poate, oricând, prin ordonanță, după ascultarea persoanei în cauză și a avocatului general, să o excludă din procedură. Această ordonanță este executorie de îndată.

(2) În cazul în care un consilier sau un avocat este exclus din procedură, aceasta se suspendă până la expirarea termenului stabilit de către președinte în scopul de a permite părții interesate să desemneze un alt consilier sau avocat.

(3) Deciziile luate în aplicarea prevederilor prezentului articol pot fi revocate.

Articolul 36

Prevederile prezentului capitol se aplică profesorilor care au dreptul de a pleda în fața Curții potrivit articolului 19 din Statut.

TITLUL II

PROCEDURA

Capitolul 1

PROCEDURA SCRISĂ

Articolul 37

(1) Originalul oricărui act de procedură trebuie să fie semnat de către agentul sau avocatul părții.

Acest act, însoțit de toate anexele menționate în cuprinsul său, se depune împreună cu cinci copii pentru Curte și cu atâtea copii câte părți sunt în cauză. Aceste copii sunt certificate pentru conformitate cu originalul de către partea care le depune.

(2) Instituțiile depun, în plus, în termenele stabilite de Curte, traduceri ale tuturor actelor de procedură în celelalte limbi prevăzute de articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului. Al doilea paragraf al alineatului precedent se aplică în mod corespunzător.

(3) Toate actele de procedură se datează. În privința termenelor procedurale, este luată în considerare numai data depunerii la grefă.

(4) Fiecărui act de procedură i se anexează un dosar care conține înscrisurile justificative invocate și un opis al acestora.

(5) În cazul în care, datorită volumului unui înscris, nu se anexează actului de procedură decât un extras, se depune la grefă înscrisul complet sau o copie completă a acestuia.

(6) Fără a aduce atingere prevederilor alineatelor (1)-(5), data la care o copie a originalului semnat al unui act de procedură, inclusiv opisul prevăzut de alineatul (4), parvine grefei prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare aflat la dispoziția Curții se consideră că respectă termenele procedurale, sub condiția ca originalul semnat al actului, însoțit de anexele și copiile prevăzute de alineatul (1) al doilea paragraf, să fie depus la grefă în cel mult 10 zile. Articolul 81 alineatul (2) nu se aplică în privința acestui termen de 10 zile.

(7) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului (1) primul paragraf și alineatelor (2)-(5), Curtea poate stabili, prin decizie, condițiile în care se consideră că un act de procedură transmis

grefei pe cale electronică este considerat a fi originalul aceluși act. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 38

(1) Cererea prevăzută de articolul 21 din Statut cuprinde:

- (a) numele și domiciliul reclamantului;
- (b) indicarea părții împotriva căreia este formulată cererea introductivă;
- (c) obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate;
- (d) concluziile reclamantului;
- (e) probele propuse, dacă este cazul.

(2) Pentru buna desfășurare a procedurii, în cererea introductivă se indică domiciliul ales în localitatea unde Curtea își are sediul. Cererea introductivă cuprinde, de asemenea, numele persoanei care este autorizată și care a consimțit să primească toate comunicările.

Pe lângă indicarea domiciliului ales menționată de primul paragraf sau în locul acesteia, în cererea introductivă se poate menționa că avocatul sau agentul consimte să primească comunicările prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare.

În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile prevăzute de primul și al doilea paragraf și atât timp cât această neregularitate nu este îndreptată, toate comunicările efectuate în vederea îndeplinirii procedurii, destinate părții interesate, se realizează prin scrisoare recomandată adresată agentului sau avocatului părții. Prin derogare de la articolul 79 alineatul (1), comunicarea se consideră legal îndeplinită prin depunerea scrisorii recomandate la oficiul poștal al localității unde Curtea își are sediul.

(3) Avocatul care asistă sau reprezintă o parte are obligația să depună la grefă un atestat care să certifice că are dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind SEE.

(4) Cererea introductivă este însoțită, după caz, de înscrisurile indicate de articolul 21 al doilea paragraf din Statut.

(d) probele propuse.

(5) În cazul în care reclamantul este o persoană juridică de drept privat, acesta atașează la cererea sa:

Prevederile articolului 38 alineatele (2)-(5) din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

(a) actul constitutiv sau un extras recent din registrul comerțului sau din registrul persoanelor juridice sau orice altă dovadă a existenței sale juridice;

(2) Termenul prevăzut de alineatul precedent poate fi prelungit de către președinte la cererea motivată a pârâtului.

(b) dovada că mandatul încredințat avocatului a fost acordat în mod legal de către un reprezentant autorizat în acest scop.

Articolul 41

(1) Cererea introductivă și memoriul în apărare pot fi completate cu o replică a reclamantului și o duplică a pârâtului.

(6) Cererile depuse în temeiul articolului 273 TFUE sunt însoțite de un exemplar al compromisului încheiat între statele membre în cauză.

(2) Președintele stabilește datele la care se depun aceste acte de procedură.

(7) În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile enumerate de alineatele (3)-(6) din prezentul articol, grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca reclamantul să îndrepte neregularitatea cererii sau să depună înscrisurile susmenționate. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, reclamantul nu procedează la îndreptarea neregularității sau nu depune înscrisurile, Curtea, după ascultarea avocatului general, decide dacă nerespectarea acestor cerințe determină inadmisibilitatea cererii introductive pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

Articolul 42

(1) Părțile mai pot propune probe în sprijinul afirmațiilor lor atât în cadrul replicii, cât și al duplicii. În acest caz, părțile indică motivele care au determinat întârzierea cu care s-au propus probele.

Articolul 39

Cererea introductivă se comunică pârâtului. În cazul prevăzut de alineatul (7) din articolul precedent, comunicarea se face imediat după îndreptarea neregularității sau imediat după declararea admisibilității cererii de către Curte în raport cu condițiile de formă enumerate de articolul precedent.

(2) Pe parcursul procesului, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii.

Articolul 40

(1) În termen de o lună de la comunicarea cererii introductive, pârâtul depune un memoriu în apărare. Memoriul în apărare cuprinde:

În cazul în care, pe parcursul judecății, o parte invocă un motiv nou în conformitate cu paragraful precedent, președintele, după expirarea termenelor obișnuite de procedură, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, poate acorda celeilalte părți un termen pentru a răspunde cu privire la acest motiv.

Decizia asupra admisibilității motivului se ia prin hotărâre definitivă.

Articolul 43

(a) numele și domiciliul pârâtului;

După ascultarea părților și a avocatului general, în cazul în care repartizarea menționată de articolul 10 alineatul (2) a fost deja realizată, președintele poate oricând, din motive de conexitate, să dispună reunirea mai multor cauze care au același obiect pentru buna desfășurare a procedurii scrise sau orale sau în vederea pronunțării hotărârii prin care se finalizează judecata. Președintele poate disjunge ulterior cauzele. Președintele poate delega soluționarea acestor chestiuni Curții.

(b) argumentele de fapt și de drept invocate;

(c) concluziile pârâtului;

Capitolul 1a

RAPORTUL PRELIMINAR ȘI REPARTIZAREA CAUZELOR ÎNTRE
COMPLETELE DE JUDECATĂ

Articolul 44

(1) Președintele stabilește data la care judecătorul raportor prezintă reuniunii generale a Curții un raport preliminar, după caz,

- (a) după prezentarea duplicii;
- (b) la expirarea termenului stabilit în conformitate cu articolul 41 alineatul (2), atunci când replica sau duplica nu a fost depusă;
- (c) atunci când partea interesată a declarat că renunță la dreptul de a depune o replică sau o duplică;
- (d) în cazul aplicării procedurii accelerate menționate de articolul 62a, atunci când președintele stabilește data ședinței.

(2) Raportul preliminar cuprinde propuneri cu privire la necesitatea luării în cauză a unor măsuri de cercetare judecătorească sau a altor măsuri preparatorii, precum și cu privire la completul de judecată căruia ar trebui să îi fie repartizată cauza. Raportul cuprinde, de asemenea, propunerea judecătorului raportor cu privire la eventuala judecare a cauzei fără audierea pledoariilor în conformitate cu articolul 44a, precum și fără concluziile avocatului general în conformitate cu articolul 20 al cincilea paragraf din Statut.

Curtea, după ascultarea avocatului general, se pronunță cu privire la măsurile ce se impun a fi luate ca urmare a propunerilor judecătorului raportor.

(3) Curtea repartizează camerelor de cinci sau de trei judecători oricare cauză cu care este sesizată, în măsura în care dificultatea sau importanța cauzei sau împrejurări speciale nu impun trimiterea acesteia în fața Marii Camere.

Cu toate acestea, repartizarea cauzei unei camere de cinci sau de trei judecători nu este admisibilă în cazul în care un stat membru sau o instituție a Uniunii, parte în proces, a solicitat soluționarea cauzei de către Marea Cameră. Prin „parte în proces” se înțelege, în sensul acestei prevederi, orice stat membru și orice instituție care este parte sau intervenient în litigiu sau care a depus observații scrise în cadrul uneia dintre procedurile preliminare prevăzute de articolul 103. O cerere precum aceea menționată de prezentul paragraf nu poate fi formulată în procesele dintre Uniune și agenții acesteia.

Curtea se întrunește în ședință plenară în cazul în care este sesizată în temeiul prevederilor menționate de articolul 16 al patrulea paragraf din Statut. Curtea poate trimite o cauză ședinței plene în cazul în care, în conformitate cu articolul 16 al

cincilea paragraf din Statut, consideră că acea cauză are o importanță excepțională.

(4) Completul de judecată căruia îi este repartizată o cauză poate, indiferent de stadiul procedurii, să retrimite cauza în fața Curții în vederea reatribuirii unui complet compus din mai mulți judecători.

(5) În cazul în care este deschisă cercetarea judecătorească, completul de judecată poate, cu excepția situației în care procedează în mod nemijlocit la efectuarea acesteia, să îl delege în acest scop pe judecătorul raportor.

În cazul în care se inițiază o procedură orală fără efectuarea cercetării judecătorești, data de deschidere a acestei proceduri este stabilită de către președintele completului de judecată.

Articolul 44a

Fără a aduce atingere prevederilor speciale ale prezentului regulament, procedura în fața Curții implică, de asemenea, și o fază orală. Cu toate acestea, după depunerea memoriului în apărare prevăzut de articolul 40 alineatul (1) și, dacă este cazul, a replicii și a duplicii prevăzute de articolul 41 alineatul (1), pe baza raportului judecătorului raportor, după ascultarea avocatului general și dacă niciuna dintre părți nu depune o cerere prin care să arate motivele pentru care solicită să fie ascultată, Curtea poate decide altfel în această privință. Cererea se depune în termen de trei săptămâni de la comunicarea către parte a terminării procedurii scrise. Acest termen poate fi prelungit de către președinte.

Capitolul 2

CERCETAREA JUDECĂTOREASCĂ ȘI MĂSURILE PREPARATORII

Secțiunea 1 – Activitățile de cercetare judecătorească

Articolul 45

(1) Curtea, după ascultarea avocatului general, stabilește prin ordonanță activitățile de cercetare judecătorească necesare și faptele ce trebuie dovedite. După ascultarea părților, Curtea decide cu privire la activitățile de cercetare judecătorească menționate de alineatul (2) literele (c), (d) și (e).

Ordonanța se comunică părților.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor articolelor 24 și 25 din Statut, activitățile de cercetare judecătorească cuprind:

- (a) înfățișarea personală a părților;
- (b) solicitarea de informații și prezentarea de documente;
- (c) proba testimonială;
- (d) expertiza;
- (e) cercetarea la fața locului.

(3) Avocatul general participă la activitățile de cercetare judecătorească.

(4) Proba contrară și completarea probatoriului solicitat sunt admisibile.

Articolul 46

Părțile pot asista la activitățile de cercetare judecătorească.

Secțiunea 2 – Citarea și audierea martorilor și a experților

Articolul 47

(1) Curtea, după ascultarea avocatului general, din oficiu sau la cererea părților, dispune ca anumite fapte să fie probate cu martori. Prin ordonanța Curții se indică faptele ce urmează a fi dovedite.

Martorii sunt citați de către Curte, din oficiu sau la cererea părților ori a avocatului general.

Cererea unei părți privind audierea unui martor trebuie să indice cu precizie faptele asupra cărora acesta va fi întrebat și motivele care justifică ascultarea acestuia.

(2) Martorii a căror audiere este considerată necesară sunt citați în temeiul unei ordonanțe a Curții care cuprinde:

- (a) numele, prenumele, calitatea și adresa martorilor;
- (b) indicarea faptelor în legătură cu care martorii vor fi ascultați;
- (c) după caz, precizarea dispozițiilor adoptate de Curte cu privire la rambursarea cheltuielilor efectuate de martori și sancțiunile aplicabile martorilor care nu se prezintă.

Ordonanța se comunică părților și martorilor.

(3) Curtea poate condiționa citarea martorilor a căror audiere este solicitată de către părți de consemnarea, la casieria Curții, a unei sume de bani al cărei quantum este stabilit de Curte, care să garanteze acoperirea cheltuielilor previzibile.

Casieria Curții avansează fondurile necesare audierii martorilor citați din oficiu.

(4) După verificarea identității martorilor, președintele îi informează că au obligația să ateste veridicitatea declarațiilor în condițiile prevăzute de prezentul regulament.

Martorii sunt ascultați de Curte, părțile fiind citate. După depunerea mărturiei, președintele poate, la solicitarea părților sau din oficiu, să pună întrebări martorilor.

Fiecare judecător și avocatul general pot, la rândul lor, să pună întrebări martorilor.

Reprezentanții părților, cu încuviințarea președintelui, pot pune întrebări martorilor.

(5) După depunerea mărturiei, martorul depune următorul jurământ:

„Jur că am spus adevărul, tot adevărul și numai adevărul.”

Curtea poate, după ascultarea părților, să încuviințeze ca martorul să nu depună jurământ.

(6) Grefierul întocmește un proces-verbal în care este redată depoziția fiecărui martor.

Procesul-verbal se semnează de către președinte sau judecătorul raportor însărcinat cu audierea martorilor, precum și de către grefier. În prealabil, trebuie să i se dea posibilitatea martorului să verifice conținutul procesului-verbal și să îl semneze.

Procesul-verbal constituie act autentic.

Articolul 48

(1) Martorii legal citați sunt obligați să dea curs citației și să se prezinte la ședință.

(2) În cazul în care un martor legal citat nu se prezintă în fața Curții, aceasta poate să îi aplice o sancțiune pecuniară de cel mult 5 000 de euro⁽¹⁾ și să dispună o nouă citare a martorului pe cheltuiala acestuia.

Aceeași sancțiune poate fi aplicată martorului care, fără un motiv întemeiat, refuză să depună mărturie, să presteze jurământ sau să facă declarația solemnă echivalentă acestuia.

⁽¹⁾ A se vedea articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului din 17 iunie 1997 privind anumite dispoziții referitoare la introducerea monedei euro (JO L 162, 19.6.1997, p. 1, Ediție specială, 10/vol. 1, p. 81).

(3) Martorul care face dovada unor motive întemeiate în fața Curții poate fi exonerat de sancțiunea pecuniară care i-a fost aplicată. Cuantumul sancțiunii pecuniare aplicate poate fi redus la cererea martorului în cazul în care acesta dovedește că este disproporționat în raport cu veniturile sale.

(4) Executarea silită a sancțiunilor sau a măsurilor dispuse în temeiul prezentului articol se realizează în conformitate cu prevederile articolelor 280 și 299 TFUE și ale articolului 164 TCEEA.

Articolul 49

(1) Curtea poate dispune efectuarea unei expertize. Ordonanța de numire a expertului precizează obiectivele expertizei și stabilește un termen pentru depunerea raportului său.

(2) Expertului i se comunică o copie a ordonanței, precum și toate înscrisurile necesare îndeplinirii sarcinii sale. Expertul se află sub controlul judecătorului raportor, care poate asista la operațiunile de expertiză și care este informat cu privire la derularea sarcinilor încredințate expertului.

Curtea poate solicita părților sau uneia dintre ele să depună o sumă de bani care să garanteze acoperirea costurilor expertizei.

(3) La solicitarea expertului, Curtea poate dispune audierea unor martori, care sunt ascuțați în conformitate cu prevederile articolului 47 din prezentul regulament.

(4) Expertul se poate pronunța doar în limitele obiectivelor care i-au fost încredințate în mod expres.

(5) După depunerea raportului, Curtea poate dispune ascultarea expertului, părțile fiind citate.

Cu încuviințarea președintelui, reprezentanții părților pot pune întrebări expertului.

(6) După prezentarea raportului, expertul depune în fața Curții următorul jurământ:

„Jur că mi-am îndeplinit sarcinile potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate.”

Curtea poate, după ascultarea părților, să încuviințeze ca expertul să nu depună jurământ.

Articolul 50

(1) În cazul în care una dintre părți recuză un martor sau un expert pentru incapacitate, nedemnităte sau pentru orice alt motiv sau în cazul în care un martor sau un expert refuză să depună mărturie, să presteze jurământ sau să facă declarația solemnă echivalentă acestuia, Curtea dispune în mod corespunzător.

(2) Recuzarea unui martor sau a unui expert se propune în termen de două săptămâni de la comunicarea ordonanței în temeiul căreia este citat martorul sau prin care este numit expertul, printr-o cerere care conține motivele recuzării și probele propuse.

Articolul 51

(1) Martorii și experții au dreptul la rambursarea cheltuielilor de deplasare și de ședere. Casieria Curții le poate acorda un avans pentru aceste cheltuieli.

(2) Martorii au dreptul la o despăgubire pentru beneficiul nerealizat, iar experții, la onorarii pentru lucrările lor. Aceste sume de bani sunt plătite martorilor și experților de către casieria Curții, după îndeplinirea îndatoririlor sau sarcinilor lor.

Articolul 52

Curtea poate, la cererea părților sau din oficiu, să dispună efectuarea unor comisii rogatorii pentru audierea martorilor sau a experților, în condițiile ce urmează a fi stabilite prin regulamentul prevăzut de articolul 125 din prezentul regulament.

Articolul 53

(1) Grefierul întocmește un proces-verbal pentru fiecare ședință. Acest proces-verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.

(2) Părțile pot consulta la grefă orice proces-verbal, precum și orice raport de expertiză și pot obține copii ale acestora pe cheltuiala lor.

Secțiunea 3 – Terminarea cercetării judecătorești

Articolul 54

Cu excepția cazului în care Curtea decide să acorde părților un termen pentru a depune observații scrise, președintele stabilește data deschiderii procedurii orale după îndeplinirea activităților de

cercetare judecătorească.

Fiecare judecător și avocatul general au, la rândul lor, aceeași posibilitate.

În cazul în care este acordat un termen pentru a se depune observații scrise, președintele stabilește data deschiderii procedurii orale la expirarea acestui termen.

Articolul 58

Părțile pot pleda numai prin agentul, consilierul sau avocatul lor.

Secțiunea 4 – Măsurile preparatorii

Articolul 59

Articolul 54a

Judecătorul raportor și avocatul general pot solicita părților să comunice, într-un termen determinat, orice informații privitoare la fapte, orice înscrisuri sau orice elemente pe care le consideră relevante. Răspunsurile și înscrisurile obținute sunt comunicate celorlalte părți.

(1) Avocatul general prezintă concluziile sale orale și motivate înainte de terminarea procedurii orale.

(2) După concluziile avocatului general, președintele declară terminată procedura orală.

Capitolul 3

Articolul 60

PROCEDURA ORALĂ

Curtea, după ascultarea avocatului general, poate oricând, în conformitate cu articolul 45 alineatul (1), să dispună o măsură de cercetare judecătorească sau să hotărască refacerea sau completarea oricărui act de cercetare judecătorească. Curtea poate însărcina judecătorul raportor cu punerea în aplicare a acestor măsuri.

Articolul 55

(1) Curtea judecă acele cauze cu care este sesizată în ordinea terminării cercetării lor judecătorești, dându-se însă prioritate deciziilor prevăzute de articolul 85 din prezentul regulament. Între mai multe cauze a căror cercetare judecătorească este terminată simultan, ordinea este determinată de data înscrierii în registrul de cereri.

Articolul 61

(2) Ținând seama de împrejurări speciale, președintele poate dispune judecarea cu prioritate a unei cauze.

Curtea, după ascultarea avocatului general, poate dispune redeschiderea procedurii orale.

Articolul 62

După ascultarea părților și a avocatului general, președintele, ținând seama de împrejurări speciale, poate, din oficiu sau la cererea unei părți, să dispună amânarea judecării unei cauze la o dată ulterioară. În cazul în care părțile dintr-o cauză solicită amânarea de comun acord, președintele poate admite cererea acestora.

(1) Grefierul întocmește un proces-verbal al fiecărei ședințe. Acest proces-verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.

(2) Părțile pot consulta la grefă orice proces-verbal și pot obține o copie a acestuia pe cheltuiala lor.

Articolul 56

Capitolul 3a

(1) Dezbaterile sunt deschise și conduse de președinte, care exercită poliția ședinței.

PROCEDURILE ACCELERATE

(2) Dezbaterile desfășurate în ședință secretă nu se fac publice.

Articolul 62a

Articolul 57

Președintele poate, pe parcursul dezbaterilor, să pună întrebări agenților, consilierilor sau avocaților părților.

(1) La cererea reclamantului sau a pârâtului, președintele poate, în mod excepțional, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea celeilalte părți și a avocatului general, să dispună judecarea unei cauze potrivit procedurii accelerate, care derogă de la prevederile prezentului regulament, în cazul în care urgența deosebită a cauzei impune ca, în cel mai scurt timp, Curtea să se pronunțe asupra acesteia.

Cererea de judecare a unei cauze potrivit procedurii accelerate trebuie formulată printr-un înscris separat, cu ocazia depunerii cererii introductive sau a memoriului în apărare.

(2) În cazul aplicării unei proceduri accelerate, cererea introductivă și memoriul în apărare pot fi completate printr-o replică și o duplică doar dacă președintele apreciază a fi necesar.

Intervenientul poate depune un memoriu în intervenție doar dacă președintele apreciază a fi necesar.

(3) Odată cu depunerea memoriului în apărare sau dacă hotărârea de a judeca o cauză potrivit procedurii accelerate nu intervine decât după depunerea acestuia, cu ocazia luării acestei decizii, președintele stabilește data ședinței, care este de îndată comunicată părților. Președintele poate amâna data ședinței în cazul în care organizarea activităților de cercetare judecătorească sau a altor măsuri preparatorii impune aceasta.

Fără a aduce atingere prevederilor articolului 42, părțile pot completa argumentația și pot propune probe pe parcursul procedurii orale. În acest caz, părțile indică motivele care au determinat întârzierea cu care s-au propus probele.

(4) Curtea se pronunță după ascultarea avocatului general.

Capitolul 4

HOTĂRĂRILE

Articolul 63

Hotărârea cuprinde:

- mențiunea că este pronunțată de către Curte;
- data pronunțării;
- numele președintelui și ale judecătorilor care au participat;
- numele avocatului general;
- numele grefierului;
- indicarea părților;
- numele agenților, consilierilor sau avocaților părților;
- concluziile părților;
- mențiunea că avocatul general a fost ascultat;
- expunerea sumară a faptelor;

— motivele;

— dispozitivul, inclusiv soluția privitoare la cheltuielile de judecată.

Articolul 64

(1) Hotărârea se pronunță în ședință publică, părțile fiind citate.

(2) Originalul hotărârii, semnat de președinte, de judecătorii care au luat parte la deliberări și de grefier, este sigilat și depus la grefă; o copie certificată pentru conformitate cu originalul se comunică fiecărei părți.

(3) Pe originalul hotărârii se face mențiune de către grefier cu privire la data pronunțării acesteia.

Articolul 65

Hotărârea are forță obligatorie de la data pronunțării sale.

Articolul 66

(1) Fără a aduce atingere prevederilor privind interpretarea hotărârilor, erorile materiale, de calcul sau inexactitățile vădite pot fi rectificate de către Curte, din oficiu sau la cererea unei părți, sub condiția ca această cerere să fie depusă în termen de două săptămâni de la pronunțarea hotărârii.

(2) Părțile, înștiințate în mod corespunzător de către grefier, pot depune observații scrise în termenul stabilit de către președinte.

(3) Curtea decide în camera de consiliu, după ascultarea avocatului general.

(4) Originalul ordonanței prin care se dispune rectificarea se anexează originalului hotărârii rectificate. Se face mențiune despre această ordonanță pe marginea originalului hotărârii rectificate.

Articolul 67

În cazul în care Curtea a omis să se pronunțe asupra unui anumit capăt de cerere sau asupra cheltuielilor de judecată, oricare dintre părți poate sesiza Curtea printr-o cerere, în termen de o lună de la comunicarea hotărârii.

Cererea se comunică celeilalte părți, iar președintele stabilește un termen pentru ca aceasta să depună observații scrise.

După depunerea acestor observații, Curtea, după ascultarea avocatului general, se pronunță atât asupra admisibilității, cât și asupra fondului cererii.

Articolul 68

Un repertoriu de jurisprudență a Curții se publică prin grija grefierului.

Capitolul 5

CHELTUIELILE DE JUDECATĂ

Articolul 69

(1) În hotărârea sau ordonanța prin care se finalizează judecata se dispune cu privire la cheltuielile de judecată.

(2) Partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

În cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Curtea decide asupra repartizării cheltuielilor de judecată.

(3) Pentru motive excepționale sau în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Curtea poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

O parte, chiar dacă a avut câștig de cauză, poate fi obligată să ramburseze celeilalte părți acele cheltuieli de judecată apreciate de Curte ca fiind provocate în mod nejustificat sau șicanator.

(4) Statele membre și instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

Statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autoritatea AELS de Supraveghere suportă, de asemenea, propriile cheltuieli de judecată atunci când intervin în litigiu.

Curtea poate hotărî ca un intervenient, altul decât cei menționați la paragrafele precedente, să suporte propriile cheltuieli de judecată.

(5) Partea care renunță la judecată este obligată la plata cheltuielilor de judecată, la cererea celeilalte părți, formulată în cadrul observațiilor sale privind renunțarea. Cu toate acestea, la cererea părții care renunță la judecată, cheltuielile de judecată se suportă de către cealaltă parte în cazul în care conduita acesteia justifică acest lucru.

În cazul unui acord al părților cu privire la cheltuielile de judecată, Curtea se pronunță potrivit acordului respectiv.

În absența unei cereri privitoare la cheltuielile de judecată, fiecare parte suportă propriile cheltuieli.

(6) Cheltuielile de judecată rămân la aprecierea Curții în cazul în care aceasta nu se pronunță asupra fondului cauzei.

Articolul 70

În litigiile dintre Uniune și agenții acesteia, cheltuielile efectuate de către instituții rămân în sarcina acestora, fără a aduce atingere prevederilor articolului 69 alineatul (3) al doilea paragraf din prezentul regulament.

Articolul 71

Cheltuielile efectuate de către o parte în vederea executării silită sunt restituite de către cealaltă parte potrivit tarifului în vigoare în statul în care are loc executarea silită.

Articolul 72

Procedura în fața Curții este gratuită, sub rezerva următoarelor prevederi:

- (a) în cazul în care Curtea a efectuat cheltuieli care ar fi putut fi evitate, aceasta poate, după ascultarea avocatului general, să oblige partea care le-a provocat la restituirea acestora;
- (b) cheltuielile pentru orice activitate de copiere și traducere efectuată la cererea unei părți, apreciate de către grefier ca extraordinare, sunt restituite de către această parte în funcție de tariful prevăzut de articolul 16 alineatul (5) din prezentul regulament.

Articolul 73

Fără a aduce atingere prevederilor articolului precedent, sunt considerate cheltuieli recuperabile:

- (a) sumele datorate martorilor și experților în temeiul articolului 51 din prezentul regulament;
- (b) cheltuielile necesare efectuate de către părți în legătură cu procedura, în special cheltuielile de deplasare și de ședere și remunerarea unui agent, consilier sau avocat.

Articolul 74

(1) În cazul în care cheltuielile recuperabile sunt contestate, completul de judecată căruia i-a fost repartizată cauza se pronunță prin ordonanță, la cererea părții interesate, după ascultarea celeilalte părți și a avocatului general.

(2) Părțile pot solicita, în vederea executării, o copie a ordonanței, certificată pentru conformitate cu originalul.

Articolul 75

(1) Casieria Curții și debitorii acesteia efectuează plățile în euro.

(2) În cazul în care cheltuielile rambursabile au fost efectuate într-o altă monedă decât euro sau când actele care dau dreptul la indemnizație au fost efectuate într-o țară a cărei monedă nu este euro, schimbul valutar se realizează potrivit cursului de schimb de referință al Băncii Centrale Europene din ziua plății.

Capitolul 6

ASISTENȚA JUDICIARĂ GRATUITĂ

Articolul 76

(1) În cazul în care o parte se află în imposibilitate de a face față, în totalitate sau în parte, cheltuielilor de judecată, aceasta poate oricând solicita să beneficieze de asistență judiciară gratuită.

Cererea este însoțită de toate informațiile care demonstrează că solicitantul este în nevoie, în special de un certificat emis de autoritatea competentă care atestă lipsa mijloacelor materiale.

(2) În cazul în care cererea este formulată anterior acțiunii pe care solicitantul își propune să o inițieze, aceasta expune pe scurt obiectul acțiunii.

Această cerere nu implică asistarea de către avocat.

(3) Președintele desemnează judecătorul raportor. Curtea, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, repartizează cererea unui complet de judecată, care decide cu privire la admiterea, în tot sau în parte, a cererii de acordare a beneficiului asistenței judiciare gratuite sau respingerea acesteia. Completul de judecată verifică dacă acțiunea nu este în mod vădit nefondată.

Completul de judecată decide prin ordonanță. Ordonanța de respingere, totală sau parțială, a cererii de acordare a beneficiului asistenței juridice gratuite se motivează.

(4) Completul de judecată poate oricând, din oficiu sau la cerere, să revoce beneficiul asistenței judiciare gratuite în cazul în care împrejurările care au determinat admiterea cererii se schimbă pe parcursul judecării.

(5) În cazul admiterii cererii de acordare a beneficiului asistenței judiciare gratuite, casieria Curții avansează fondurile necesare efectuării cheltuielilor.

Cu ocazia pronunțării asupra cheltuielilor de judecată, Curtea poate decide virarea sumelor avansate cu titlu de asistență judiciară către casieria Curții.

Aceste sume sunt recuperate prin grija grefierului de la partea care a fost obligată la plata acestora.

Capitolul 7

DESISTAREA

Articolul 77

În cazul în care, înainte de a se fi pronunțat Curtea, părțile ajung la un acord cu privire la soluționarea litigiului și informează Curtea că renunță la orice pretenție, președintele dispune radierea cauzei și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu prevederile articolului 69 alineatul (5), având în vedere, dacă este cazul, propunerile părților în acest sens.

Această prevedere nu se aplică acțiunilor menționate de articolele 263 și 265 TFUE.

Articolul 78

În cazul în care reclamantul informează în scris Curtea că înțelege să renunțe la judecată, președintele dispune radierea cauzei și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu articolul 69 alineatul (5).

Capitolul 8

COMUNICĂRILE

Articolul 79

(1) Comunicările prevăzute de prezentul regulament se efectuează prin grija grefierului la domiciliul ales al destinatarului, fie prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii a actului care trebuie comunicat, fie prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire.

Copiile originalului care trebuie comunicat sunt întocmite și se certifică pentru conformitate cu originalul de către grefier, cu excepția cazului în care acestea au fost depuse de către părți în condițiile prevăzute de articolul 37 alineatul (1) din prezentul regulament.

(2) Atunci când, în conformitate cu articolul 38 alineatul (2) al doilea paragraf, destinatarul a consimțit să primească comunicările prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare, comunicarea oricărui act de procedură, cu excepția hotărârilor și a ordonanțelor Curții, poate fi efectuată prin transmiterea unei copii a înscrisului printr-un asemenea mijloc.

În cazul în care, din motive tehnice sau din cauza naturii sau a volumului actului, o astfel de transmitere nu poate avea loc, actul se comunică, în absența alegerii domiciliului de către destinatar, la adresa acestuia din urmă potrivit modalităților prevăzute de alineatul (1). Destinatarul este înștiințat cu privire la aceasta prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare. În acest caz, se consideră că o scrisoare recomandată a fost înmănată destinatarului în a zecea zi de la data depunerii acestei trimiteri la oficiul poștal al locului unde Curtea își are sediul, cu excepția cazului în care s-a demonstrat prin confirmare de primire că scrisoarea a fost primită la o altă dată sau a cazului în care destinatarul informează greșierul, în termen de trei săptămâni de la data înștiințării, prin fax sau prin alt mijloc tehnic de comunicare, că actul care trebuie comunicat nu i-a parvenit.

Capitolul 9

TERMENELE

Articolul 80

(1) Termenele procedurale prevăzute de tratate, de Statut și de prezentul regulament se calculează după cum urmează:

- (a) în cazul termenelor pe zile, pe săptămâni, pe luni sau pe ani care încep să curgă de la momentul producerii unui eveniment sau al efectuării unui act, ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului nu intră în calculul aceluși termen;
- (b) un termen pe săptămâni, pe luni sau pe ani expiră la sfârșitul zilei care, în ultima săptămână, în ultima lună sau în ultimul an, are aceeași denumire sau aceeași cifră cu ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului de la care începe să curgă termenul. În cazul termenelor pe luni sau pe ani, dacă ziua corespunzătoare expirării termenului nu există în ultima lună, termenul expiră la sfârșitul ultimei zile a acestei luni;
- (c) în cazul unui termen pe luni și pe zile, se socotesc, în primul rând, lunile întregi și apoi zilele;
- (d) termenele includ zilele de sărbătoare legală, duminicile și sâmbetele;
- (e) termenele nu se suspendă pe parcursul vacanțelor judecătorești.

(2) În cazul în care termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică sau într-o zi de sărbătoare legală, acesta se prelungește până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează.

Lista zilelor de sărbătoare legală stabilită de Curte se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 81

(1) Atunci când un termen pentru introducerea unei acțiuni împotriva unui act al unei instituții începe să curgă de la data publicării actului, acest termen se calculează, în sensul articolului 80 alineatul (1) litera (a), de la sfârșitul celei de a paisprezecea zile de la data publicării actului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Termenele procedurale se prelungesc pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu zece zile.

Articolul 82

Termenele fixate în temeiul prezentului regulament pot fi prelungite de autoritatea care le-a stabilit.

Președintele și președinții camerelor pot delega greșierului dreptul de semnătură pentru a stabili anumite termene asupra cărora au competența de a hotări în temeiul prezentului regulament sau pentru a acorda prelungirea acestora.

Capitolul 10

SUSPENDAREA PROCEDURILOR

Articolul 82a

- (1) Procedura poate fi suspendată:
- (a) în cazurile prevăzute de articolul 54 al treilea paragraf din Statut, prin ordonanța Curții, adoptată după ascultarea avocatului general;
 - (b) în toate celelalte cazuri, prin decizia președintelui, adoptată după ascultarea avocatului general, și, cu excepția procedurii întrebărilor preliminare prevăzute de articolul 103, a părților.

Procedura poate fi reluată prin ordonanță sau decizie, potrivit aceluiași modalități.

Ordonanțele sau deciziile prevăzute de prezentul alineat se notifică părților.

(2) Suspendarea procedurii produce efecte la data indicată în ordonanța sau decizia de suspendare sau, în lipsa unei asemenea mențiuni, la data adoptării acestei ordonanțe sau decizii.

Pe durata suspendării, niciun termen procedural nu expiră cu privire la părți.

(3) Atunci când ordonanța sau decizia de suspendare nu stabilește durata acesteia, suspendarea încetează la data indicată în ordonanța sau în decizia de reluare a procedurii sau, în lipsa

unei asemenea mențiuni, la data adoptării acestei ordonanțe sau decizii.

De la data reluării procedurii, termenele procedurale își reiau cursul de la început.

TITLUL III

PROCEDURILE SPECIALE

Capitolul 1

SUSPENDAREA ȘI ALTE MĂSURI PROVIZORII

Articolul 83

(1) Orice cerere de suspendare a executării unui act al unei instituții, în temeiul articolelor 278 TFUE și 157 TCEEA, este admisibilă numai în cazul în care solicitantul a atacat acest act în cadrul unei acțiuni în fața Curții.

Orice cerere cu privire la una dintre celelalte măsuri provizorii prevăzute de articolul 279 TFUE este admisibilă numai în cazul în care provine de la o parte dintr-o cauză aflată pe rolul Curții și numai dacă are legătură cu această cauză.

(2) Cererile prevăzute de alineatul precedent indică obiectul litigiului, împrejurările care determină urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurii provizorii solicitate.

(3) Cererea se face prin înscris separat și în condițiile prevăzute de articolele 37 și 38 din prezentul regulament.

Articolul 84

(1) Cererea se comunică celeilalte părți, căreia președintele îi stabilește un termen scurt pentru a formula observații scrise sau orale.

(2) Președintele apreciază dacă este cazul să dispună deschiderea cercetării judecătorești.

Președintele poate admite cererea chiar înaintea formulării observațiilor de către cealaltă parte. Această măsură poate fi ulterior modificată sau revocată, chiar din oficiu.

Articolul 85

Președintele se pronunță el însuși sau înaintează cererea Curții.

În caz de împiedicare sau de absență a președintelui, prevederile articolului 11 din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

În cazul în care cererea este înaintată Curții, aceasta amână toate celelalte cauze și se pronunță după ascultarea avocatului general. Prevederile articolului 84 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 86

(1) Cererea se soluționează prin ordonanță motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac. Ordonanța se comunică de îndată părților.

(2) Executarea ordonanței poate fi condiționată de constituirea de către solicitant a unei cauțiuni, al cărei quantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări.

(3) Ordonanța poate stabili o dată de la care măsura încetează să se aplice. În caz contrar, măsura își încetează efectele de la pronunțarea hotărârii prin care se finalizează judecata.

(4) Ordonanța are doar un caracter provizoriu și nu prejudică fondul asupra căruia Curtea se pronunță în acțiunea principală.

Articolul 87

La cererea unei părți, ordonanța poate fi oricând modificată sau revocată ca urmare a unei schimbări a împrejurărilor.

Articolul 88

Respingerea cererii cu privire la o măsură provizorie nu împiedică partea care a introdus-o să depună o altă cerere întemeiată pe fapte noi.

Articolul 89

Prevederile prezentului capitol se aplică și cererilor de suspendare a executării silite a unei decizii a Curții sau a unui act al altei instituții, depuse în temeiul articolelor 280 și 299 TFUE și al articolului 164 TCEEA.

Ordonanța de admitere a cererii stabilește, dacă este cazul, data la care măsura provizorie își încetează efectele.

Articolul 90

(1) Cererea prevăzută la articolul 81 al treilea și al patrulea paragraf TCEEA cuprinde:

- (a) numele și domiciliul persoanelor, respectiv denumirea și sediul întreprinderilor supuse controlului;
- (b) indicarea obiectului și scopului controlului.

(2) Președintele se pronunță prin ordonanță. Prevederile articolului 86 din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

În caz de împiedicare sau de absență a președintelui, prevederile articolului 11 din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

Capitolul 2**INCIDENTELE DE PROCEDURĂ***Articolul 91*

(1) Cererea prin care se solicită Curții să se pronunțe asupra unei excepții sau asupra unui incident, fără a intra în dezbateră fondului, se formulează prin înscris separat.

Cererea conține expunerea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază, concluziile și, în anexă, înscrisurile justificative.

(2) La primirea cererii, președintele stabilește un termen celeilalte părți pentru a-și formula în scris motivele și concluziile.

(3) În continuare, procedura de judecare a cererii este orală, în afară de cazul în care Curtea decide altfel.

(4) Curtea, după ascultarea avocatului general, se pronunță cu privire la cerere sau o unește cu fondul.

În cazul în care Curtea respinge cererea sau o unește cu fondul, președintele stabilește noi termene pentru continuarea judecării.

Articolul 92

(1) Atunci când Curtea este în mod vădit incompetentă pentru a judeca o cerere sau atunci când această cerere este în mod vădit inadmisibilă, Curtea poate, după ascultarea avocatului general, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

(2) Curtea poate oricând să se pronunțe, din oficiu, după ascultarea părților, asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică sau să constate că acțiunea a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului; decizia este luată în condițiile prevăzute de articolul 91 alineatele (3) și (4) din prezentul regulament.

Capitolul 3**INTERVENȚIA***Articolul 93*

(1) Cererea de intervenție se depune în termen de șase săptămâni de la data publicării avizului prevăzut de articolul 16 alineatul (6).

Cererea de intervenție cuprinde:

- (a) indicarea cauzei;
- (b) indicarea părților în litigiu;
- (c) numele și domiciliul intervenientului;
- (d) indicarea domiciliului ales al intervenientului în localitatea unde Curtea își are sediul;
- (e) concluziile în susținerea cărora intervenientul solicită să intervină;
- (f) expunerea împrejurărilor care justifică dreptul de a interveni, atunci când cererea se întemeiază pe articolul 40 al doilea sau al treilea paragraf din Statut.

Intervenientul este reprezentat în conformitate cu prevederile articolului 19 din Statut.

Prevederile articolelor 37 și 38 din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

(2) Cererea de intervenție se comunică părților.

Președintele se pronunță cu privire la cererea de intervenție după ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile scrise sau orale.

Președintele se pronunță asupra cererii de intervenție prin ordonanță sau înaintează cererea Curții.

(3) În cazul în care președintele admite intervenția, intervenientului i se comunică toate actele de procedură comunicate părților. Cu toate acestea, președintele poate, la cererea unei părți, să excludă de la comunicare înscrisurile secrete sau confidențiale.

(4) Intervenientul ia procedura în starea în care se află în momentul intervenției sale.

(5) Președintele stabilește termenul în care intervenientul poate depune un memoriu în intervenție.

Memoriul în intervenție cuprinde:

(a) concluziile intervenientului privind susținerea sau respingerea, în tot sau în parte, a concluziilor uneia dintre părți;

(b) motivele și argumentele invocate de intervenient;

(c) probele propuse, dacă este cazul.

(6) După depunerea memoriului în intervenție, președintele stabilește, dacă este cazul, un termen în care părțile pot răspunde acestui memoriu.

(7) Se poate lua în considerare o cerere de intervenție depusă după expirarea termenului prevăzut de alineatul (1), dar înainte de a se dispune deschiderea procedurii orale prevăzute de articolul 44 alineatul (3). În acest caz, dacă președintele admite intervenția, intervenientul își poate prezenta observațiile pe parcursul procedurii orale, dacă aceasta are loc.

Capitolul 4

CAUZELE JUDECATATE ÎN LIPSĂ ȘI OPOZIȚIA

Articolul 94

(1) În cazul în care pârâtul, chemat în judecată în conformitate cu procedura, nu răspunde cererii introductive cu respectarea

termenului și a condițiilor de formă prevăzute în acest sens, reclamantul poate solicita Curții să judece cauza în lipsă.

Cererea de judecare a cauzei în lipsă se comunică pârâtului. Curtea poate decide deschiderea procedurii orale cu privire la această cerere.

(2) Înainte de pronunțarea hotărârii în cauza judecată în lipsă, Curtea, după ascultarea avocatului general, examinează admisibilitatea cererii introductive, verifică dacă formalitățile au fost legal îndeplinite și dacă concluziile reclamantului par fondate. Curtea poate dispune efectuarea de activități de cercetare judecătorească.

(3) Hotărârea pronunțată într-o cauză judecată în lipsă este executorie. Cu toate acestea, Curtea poate suspenda executarea acesteia până la soluționarea opoziției depuse în temeiul alineatului (4) de mai jos sau poate condiționa executarea de constituirea unei cauțiuni al cărei quantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări; cauțiunea se restituie dacă nu se formulează opoziție sau dacă aceasta este respinsă.

(4) Hotărârea pronunțată într-o cauză judecată în lipsă poate fi atacată cu opoziție.

Opoziția se formulează în termen de o lună de la comunicarea hotărârii, cu respectarea condițiilor de formă prevăzute de articolele 37 și 38 din prezentul regulament.

(5) După comunicarea opoziției, președintele stabilește un termen celeilalte părți pentru a depune observații scrise.

Procedura se desfășoară în conformitate cu prevederile articolului 44 și ale următoarelor din prezentul regulament.

(6) Curtea se pronunță printr-o hotărâre care nu poate fi atacată cu opoziție.

Originalul acestei hotărâri se anexează originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă. Se face mențiune despre hotărârea dată în opoziție pe marginea originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă.

Capitolul 5

Articolul 95

(abrogat)

Articolul 96

(abrogat)

Capitolul 6

CĂILE EXTRAORDINARE DE ATAC

Secțiunea 1 – Terța opoziție

Articolul 97

(1) Prevederile articolelor 37 și 38 din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător cererii de terță opoziție; în plus, această cerere trebuie să cuprindă următoarele mențiuni:

- (a) indicarea hotărârii atacate;
- (b) motivele pentru care hotărârea atacată aduce atingere drepturilor terțului oponent;
- (c) motivele pentru care terțul oponent nu a putut participa la litigiul principal.

Cererea se formulează împotriva tuturor părților din litigiul principal.

În cazul în care hotărârea a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cererea se depune în termen de două luni de la data publicării.

(2) Suspendarea executării hotărârii atacate se poate dispune la cererea terțului oponent. Prevederile titlului III capitolul 1 din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea atacată se modifică în măsura în care se admite terța opoziție.

Originalul hotărârii pronunțate în terța opoziție se anexează originalului hotărârii atacate. Se face mențiune despre hotărârea pronunțată în terța opoziție pe marginea originalului hotărârii atacate.

Secțiunea 2 – Revizuirea

Articolul 98

Cererea de revizuire se formulează în termen de cel mult trei luni de la data la care solicitantul a luat cunoștință de faptele pe care se întemeiază revizuirea.

Articolul 99

(1) Prevederile articolelor 37 și 38 din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător cererii de revizuire; în plus, aceasta trebuie să cuprindă următoarele mențiuni:

- (a) indicarea hotărârii atacate;
- (b) punctele cu privire la care hotărârea este atacată;
- (c) faptele pe care se întemeiază cererea;
- (d) indicarea mijloacelor de probă care dovedesc existența faptelor care justifică revizuirea și respectarea termenului prevăzut la articolul precedent.

(2) Cererea de revizuire se formulează împotriva tuturor părților din hotărârea a cărei revizuire se solicită.

Articolul 100

(1) Fără a prejudica fondul, Curtea, după ascultarea avocatului general și având în vedere observațiile scrise ale părților, se pronunță asupra admisibilității cererii prin hotărâre dată în camera de consiliu.

(2) În cazul în care Curtea declară cererea admisibilă, procedează la examinarea pe fond a cererii și se pronunță prin hotărâre, în conformitate cu prevederile prezentului regulament.

(3) Originalul hotărârii date în revizuire se anexează originalului hotărârii revizuite. Se face mențiune despre hotărârea dată în revizuire pe marginea originalului hotărârii revizuite.

Capitolul 7

CĂILE DE ATAC ÎMPOTRIVA DECIZIILOR COMITETULUI DE ARBITRAJ

Articolul 101

(1) Cererea prin care se introduce calea de atac prevăzută de articolul 18 al doilea paragraf TCEEA cuprinde:

- (a) numele și domiciliul petentului;
- (b) calitatea semnatarului;
- (c) indicarea deciziei comitetului de arbitraj atacate;

- (d) indicarea părților;
 - (e) expunerea sumară a faptelor;
 - (f) motivele și concluziile petentului.
- (2) Prevederile articolelor 37 alineatele (3) și (4) și 38 alineatele (2), (3) și (5) din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

La cerere se anexează copia certificată pentru conformitate cu originalul a deciziei atacate.

- (3) La primirea cererii, grefierul Curții solicită grefei comitetului de arbitraj să transmită Curții dosarul cauzei.
- (4) Procedura se desfășoară în conformitate cu articolele 39, 40, 55 și următoarele din prezentul regulament.
- (5) Curtea se pronunță prin hotărâre. În cazul anulării deciziei atacate, Curtea, dacă apreciază că este necesar, retrimite cauza comitetului.

Capitolul 8

INTERPRETAREA HOTĂRĂRILOR

Articolul 102

- (1) Cererea de interpretare este formulată în conformitate cu prevederile articolelor 37 și 38 din prezentul regulament. În plus, aceasta cuprinde următoarele mențiuni:
- (a) indicarea hotărârii în cauză;
 - (b) textele a căror interpretare se solicită.

Cererea se formulează împotriva tuturor părților din hotărârea în cauză.

- (2) Curtea se pronunță prin hotărâre după ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile și după ascultarea avocatului general.

Originalul hotărârii în interpretare se anexează originalului hotărârii interpretate. Se face mențiune despre hotărârea în interpretare pe marginea originalului hotărârii interpretate.

Capitolul 9

PROCEDURA ÎNTREBĂRILOR PRELIMINARE ȘI ALTE PROCEDURI ÎN MATERIE DE INTERPRETARE

Articolul 103

- (1) În cazul prevăzut de articolul 23 din Statut, procedura este reglementată de prevederile prezentului regulament, sub rezerva adaptărilor impuse de natura procedurii întrebărilor preliminare.

(2) Prevederile alineatului (1) se aplică întrebărilor preliminare formulate în temeiul Protocolului privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Convenției din 29 februarie 1968 privind recunoașterea reciprocă a societăților și persoanelor juridice și al Protocolului privind interpretarea de către Curtea de Justiție a Convenției din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, semnate la Luxemburg la 3 iunie 1971, precum și procedurilor instituite prin articolul 4 din acest din urmă protocol.

Prevederile alineatului (1) se aplică, de asemenea, întrebărilor preliminare formulate în temeiul altor acorduri.

Articolul 104

(1) Deciziile instanțelor naționale prevăzute de articolul 103 se comunică statelor membre în versiunea originală, însoțite de o traducere în limba oficială a statului destinat. Dacă este cazul, ținând cont de întinderea deciziei instanței naționale, această traducere este înlocuită de un rezumat al deciziei tradus în limba oficială a statului destinat, care va sta la baza poziției adoptate de statul respectiv. Rezumatul include textul integral al întrebării sau întrebărilor formulate cu titlu preliminar. Acest rezumat conține în special, în măsura în care aceste elemente figurează în decizia instanței naționale, obiectul acțiunii principale, argumentele esențiale ale părților din acțiunea principală, o prezentare pe scurt a motivelor trimiterii preliminare, precum și jurisprudența și prevederile dreptului Uniunii și naționale invocate.

În cazurile prevăzute de articolul 23 al treilea paragraf din Statut, deciziile instanțelor naționale se comunică statelor părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autorității AELS de Supraveghere în versiunea originală, însoțite de o traducere a deciziei sau, după caz, de un rezumat într-una dintre limbile menționate de articolul 29 alineatul (1), ce urmează a fi aleasă de către destinat.

Atunci când un stat terț are dreptul de a participa la o procedură preliminară în conformitate cu articolul 23 al patrulea paragraf din Statut, decizia instanței naționale îi este comunicată în versiunea originală, însoțită de o traducere a deciziei sau, după caz, de un rezumat într-una dintre limbile menționate de articolul 29 alineatul (1), ce urmează a fi aleasă de statul terț în cauză.

(2) În ceea ce privește reprezentarea și înfățișarea părților din acțiunea principală, în cadrul procedurii întrebărilor preliminare, Curtea ia în considerare regulile de procedură aplicabile în fața instanțelor naționale care au sesizat-o.

(3) Atunci când o întrebare formulată cu titlu preliminar este identică cu o întrebare asupra căreia Curtea s-a pronunțat deja sau atunci când răspunsul la o astfel de întrebare poate fi în mod clar dedus din jurisprudență, Curtea, după ascultarea avocatului general, poate oricând să se pronunțe prin ordonanță motivată, în cuprinsul căreia se face trimitere la hotărârea anterioară sau la jurisprudența pertinentă.

Curtea poate, de asemenea, să se pronunțe prin ordonanță motivată, după informarea instanței de trimitere, după ascultarea eventualelor observații ale persoanelor interesate prevăzute de articolul 23 din Statut și după ascultarea avocatului general, atunci când răspunsul la întrebarea formulată cu titlu preliminar nu lasă loc niciunei îndoieli rezonabile.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului (3), procedura în fața Curții, în cazul întrebărilor preliminare, presupune, de asemenea, o fază orală. Cu toate acestea, după depunerea memoriilor sau observațiilor prevăzute de articolul 23 din Statut, pe baza raportului judecătorului raportor, după informarea persoanelor interesate care, în conformitate cu prevederile citate anterior, au dreptul să depună astfel de memorii sau observații și dacă niciuna dintre acestea nu depune o cerere prin care să arate motivele pentru care solicită să fie ascultată, Curtea, după ascultarea avocatului general, poate să decidă altfel în această privință. Cererea se formulează în termen de trei săptămâni de la data comunicării către partea sau persoana interesată a memoriilor sau observațiilor scrise depuse. Acest termen poate fi prelungit de către președinte.

(5) Curtea poate, după ascultarea avocatului general, să solicite lămuriri din partea instanței naționale.

(6) Competența de a se pronunța asupra cheltuielilor de judecată ocazionate de procedura întrebărilor preliminare aparține instanței naționale.

În cazuri deosebite, Curtea poate acorda, cu titlu de asistență judiciară, un ajutor destinat să faciliteze reprezentarea sau înfățișarea unei părți.

Articolul 104a

La cererea instanței naționale, președintele poate, în mod excepțional, la propunerea judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, să dispună judecarea trimiterii preliminare potrivit unei proceduri accelerate, care derogă de la prevederile prezentului regulament, atunci când împrejurările invocate justifică urgența deosebită în pronunțarea asupra întrebării formulate cu titlu preliminar.

În acest caz, președintele stabilește fără întârziere data ședinței, care se comunică părților din acțiunea principală și celorlalte

persoane interesate prevăzute de articolul 23 din Statut odată cu decizia de trimitere.

Într-un termen stabilit de președinte, care nu poate fi mai mic de 15 zile, părțile și celelalte persoane interesate menționate de paragraful precedent pot să depună memoriile sau observații scrise. Președintele poate solicita părților și celorlalte persoane interesate să limiteze memoriile sau observațiile scrise la problemele de drept esențiale ridicate de întrebarea preliminară.

Eventualele memorii sau observații scrise se comunică înainte de ședință părților și celorlalte persoane interesate mai sus menționate.

Curtea se pronunță după ascultarea avocatului general.

Articolul 104b

(1) La cererea instanței naționale sau, cu titlu excepțional, din oficiu, o trimitere preliminară prin care sunt adresate una sau mai multe întrebări referitoare la domeniile vizate de titlul V al celei de a treia părți din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene poate să fie judecată potrivit unei proceduri de urgență, care derogă de la prevederile prezentului regulament.

Cererea instanței naționale trebuie să cuprindă împrejurările de drept și de fapt care demonstrează urgența și justifică aplicarea acestei proceduri derogatorii și să indice, dacă este posibil, răspunsurile la întrebările preliminare pe care le propune instanța națională.

În cazul în care instanța națională nu a formulat o cerere de aplicare a procedurii de urgență și dacă judecarea cauzei potrivit acestei proceduri apare, la prima vedere, ca fiind necesară, președintele Curții poate să solicite camerei prevăzute de paragraful următor să se pronunțe asupra necesității de a judeca trimiterea preliminară potrivit acestei proceduri.

Decizia de judecare a trimiterii preliminare potrivit procedurii de urgență se adoptă de camera desemnată, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general. Compunerea camerei se stabilește în conformitate cu articolul 11c în ziua repartizării cauzei judecătorului raportor dacă aplicarea procedurii de urgență a fost solicitată de instanța națională sau, dacă necesitatea judecării cauzei potrivit acestei proceduri este examinată la cererea președintelui Curții, în ziua în care este formulată această cerere.

(2) Atunci când instanța națională a solicitat aplicarea procedurii de urgență în cazul unei trimiteri preliminare prevăzute de alineatul precedent sau atunci când președintele a solicitat camerei desemnate examinarea necesității judecării trimiterii preliminare potrivit acestei proceduri, grefierul comunică de îndată trimiterea părților din cauza aflată pe rolul instanței naționale, statului membru de care aparține această instanță, precum și instituțiilor prevăzute de articolul 23 primul paragraf din Statut, în condițiile prevăzute de această dispoziție.

Decizia de a judeca sau nu trimiterea preliminară potrivit procedurii de urgență se comunică de îndată instanței naționale, precum și părților, statului membru și instituțiilor prevăzute de paragraful precedent. Decizia de judecare a trimiterii potrivit procedurii de urgență stabilește termenul în interiorul căruia acestea din urmă pot depune memorii sau observații scrise. Decizia poate menționa chestiunile de drept la care trebuie să se refere aceste memorii sau observații scrise și poate stabili întinderea maximă a acestor înscrisuri.

De asemenea, trimiterea preliminară se comunică persoanelor interesate prevăzute de articolul 23 din Statut, altele decât destinatarilor comunicării menționate, imediat după efectuarea comunicării prevăzute de primul paragraf, iar decizia de a judeca sau nu trimiterea potrivit procedurii de urgență se comunică aceluiași persoane interesate imediat după efectuarea comunicării prevăzute de al doilea paragraf.

Părțile și celelalte persoane interesate prevăzute de articolul 23 din Statut sunt înștiințate cât mai curând posibil în legătură cu data preconizată a ședinței.

Atunci când trimiterea preliminară nu se judecă potrivit procedurii de urgență, procedura continuă potrivit prevederilor articolului 23 din Statut și prevederilor aplicabile din prezentul regulament.

(3) Trimiterea preliminară care se judecă potrivit procedurii de urgență, precum și memoriile sau observațiile scrise depuse se comunică persoanelor interesate prevăzute de articolul 23 din Statut, altele decât părțile și persoanele interesate prevăzute de primul paragraf al alineatului precedent. Trimiterea preliminară este însoțită de o traducere, dacă este cazul în rezumat, în condițiile stabilite de articolul 104 alineatul (1).

În plus, memoriile sau observațiile scrise depuse sunt comunicate părților și celorlalte persoane interesate prevăzute de primul paragraf al alineatului precedent.

Data ședinței se comunică părților și celorlalte persoane interesate împreună cu comunicările prevăzute de paragrafele precedente.

(4) În cazuri de urgență deosebită, camera poate decide ca procedura prevăzută de alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul articol să se desfășoare fără faza scrisă.

(5) Camera desemnată soluționează cauza după ascultarea avocatului general.

Aceasta poate decide să judece cauza în complet format din trei judecători. În acest caz, camera se compune din președintele camerei desemnate, din judecătorul raportor și din primul sau, dacă este cazul, din primii doi judecători desemnați din lista

prevăzută de articolul 11c alineatul (2) cu ocazia stabilirii componenței camerei desemnate, în conformitate cu alineatul (1) al patrulea paragraf din prezentul articol.

De asemenea, camera desemnată poate să dispună trimiterea cauzei în fața Curții în vederea atribuirii sale unui complet de judecată compus din mai mulți judecători. În acest caz, procedura de urgență continuă în fața noului complet de judecată, dacă este cazul după redeschiderea procedurii orale.

(6) Actele de procedură prevăzute de prezentul articol se consideră depuse la data transmiterii către grefă, prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare de care dispune Curtea, a unei copii a originalului semnat și a înscrisurilor justificative însoțite de opisul prevăzut de articolul 37 alineatul (4). Originalul actului și anexele menționate anterior se transmit grefei Curții.

Comunicările prevăzute de prezentul articol se pot efectua prin transmiterea unei copii a înscrisului prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare de care dispune Curtea și destinatarul.

Capitolul 10

PROCEDURILE SPECIALE PREVĂZUTE DE ARTICOLELE 103-105 TCEEA

Articolul 105

(1) În cazul prevăzut de articolul 103 al treilea paragraf TCEEA, cererea se depune în patru copii certificate pentru conformitate cu originalul. Aceasta este comunicată Comisiei Europene.

(2) Cererea este însoțită de proiectul de acord sau de convenție la care se referă, de observațiile trimise statului în cauză de către Comisia Europeană, precum și de orice alt înscris justificativ.

Comisia Europeană depune observațiile sale într-un termen de zece zile, care poate fi prelungit de către președinte, după ascultarea statului în cauză.

O copie certificată pentru conformitate cu originalul a observațiilor mai sus menționate se comunică statului respectiv.

(3) La primirea cererii, președintele desemnează judecătorul raportor. Primul avocat general decide repartizarea cauzei unui avocat general de îndată ce judecătorul raportor a fost desemnat.

(4) Decizia este luată în camera de consiliu, după ascultarea avocatului general.

La cerere, sunt ascultați agenții sau consilierii statului în cauză și ai Comisiei Europene.

Articolul 106

(1) În cazurile prevăzute de articolele 104 ultimul paragraf și 105 ultimul paragraf TCEEA, prevederile articolului 37 și ale următoarelor din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

(2) Cererea se comunică statului de care aparține persoana sau întreprinderea împotriva căreia este îndreptată cererea.

*Capitolul 11**AVIZELE**Articolul 107*

(1) În cazul în care cererea de emitere a unui aviz prealabil menționată de articolul 218 TFUE este formulată de Parlamentul European, aceasta este comunicată Consiliului, Comisiei Europene și statelor membre. În cazul în care cererea este formulată de Consiliu, aceasta este comunicată Comisiei Europene și Parlamentului European. În cazul în care cererea este formulată de Comisia Europeană, aceasta este comunicată Consiliului, Parlamentului European și statelor membre. În cazul în care cererea este formulată de unul dintre statele membre, aceasta este comunicată Consiliului, Comisiei Europene, Parlamentului European și celorlalte state membre.

Președintele stabilește un termen pentru ca instituțiile și statele membre cărora le este comunicată cererea să își prezinte observațiile scrise.

(2) Avizul poate privi atât compatibilitatea acordului preconizat cu prevederile tratatelor, cât și competența Uniunii sau a uneia dintre instituțiile sale de a încheia acest acord.

Articolul 108

(1) La primirea cererii de emitere a unui aviz prealabil prevăzute de articolul precedent, președintele desemnează judecătorul raportor.

(2) Curtea emite un aviz motivat în camera de consiliu, după ascultarea avocaților generali.

(3) Avizul semnat de președinte, de judecătorii care au luat parte la deliberări și de grefier este comunicat Consiliului, Comisiei Europene, Parlamentului European și statelor membre.

Articolul 109

(abrogat)

*Capitolul 12**CERERILE ÎN INTERPRETARE PREVĂZUTE DE ARTICOLUL 68 DIN TRATATUL CE**Articolul 109a*

(abrogat)

*Capitolul 13**SOLUȚIONAREA DIFERENDELOR MENȚIONATE DE ARTICOLUL 35 DIN TRATATUL PRIVIND UNIUNEA ÎN VERSIUNEA ÎN VIGOARE ÎNAINTE DE INTRAREA ÎN VIGOARE A TRATATULUI DE LA LISABONA**Articolul 109b*

(1) În cazul unor diferențe între statele membre, prevăzute de articolul 35 alineatul (7) TUE în versiunea în vigoare înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, astfel cum a fost menținut în vigoare prin Protocolul nr. 36 anexat la tratate, Curtea este sesizată printr-o cerere a unei părți implicate în diferend. Cererea este comunicată celorlalte state membre, precum și Comisiei Europene.

În cazul diferendelor dintre statele membre și Comisia Europeană, prevăzute de articolul 35 alineatul (7) TUE în versiunea în vigoare înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, astfel cum a fost menținut în vigoare prin Protocolul nr. 36 anexat la tratate, Curtea este sesizată printr-o cerere a unei părți implicate în diferend. Cererea este comunicată celorlalte state membre, Consiliului și Comisiei Europene în cazul în care este introdusă de un stat membru. Cererea este comunicată statelor membre și Consiliului în cazul în care este introdusă de Comisia Europeană.

Președintele stabilește un termen pentru ca instituțiile și statele membre cărora le este comunicată cererea să își prezinte observațiile scrise.

(2) La primirea cererii prevăzute la alineatul precedent, președintele desemnează judecătorul raportor. Primul avocat general repartizează, fără întârziere, cererea unui avocat general.

(3) Curtea se pronunță asupra diferendului prin hotărâre, după prezentarea concluziilor avocatului general.

Procedura cu privire la cerere presupune o fază orală, la solicitarea unui stat membru sau a uneia dintre instituțiile prevăzute de alineatul (1).

(4) Aceeași procedură se aplică atunci când un acord încheiat între statele membre conferă Curții competența de a se pronunța asupra unui diferend între statele membre sau între statele membre și o instituție.

TITLUL IV

RECURSURILE ÎMPOTRIVA DECIZIILOR TRIBUNALULUI

Articolul 110

În cazul recursului declarat împotriva deciziilor Tribunalului, prevăzut la articolele 56 și 57 din Statut, limba de procedură este aceea în care este redactată decizia Tribunalului care face obiectul recursului, fără a aduce atingere articolului 29 alineatul (2) literele (b) și (c) și alineatul (3) al patrulea paragraf din prezentul regulament.

Articolul 111

(1) Recursul se declară prin depunerea unei cereri la grefa Curții sau a Tribunalului.

(2) Grefa Tribunalului transmite, fără întârziere, dosarul din prima instanță și, după caz, recursul grefei Curții.

Articolul 112

(1) Cererea de recurs cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părții care formulează recursul, denumită recurent;
- (b) indicarea celorlalte părți din procedura în fața Tribunalului;
- (c) motivele și argumentele de drept invocate;
- (d) concluziile recurentului.

Articolul 37 și articolul 38 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător recursului.

(2) Decizia Tribunalului care face obiectul recursului se anexează cererii de recurs. Se face mențiune cu privire la data la care decizia atacată a fost comunicată recurentului.

(3) În cazul în care recursul nu este formulat cu respectarea articolului 38 alineatul (3) sau a alineatului (2) din prezentul

articol, se aplică în mod corespunzător articolul 38 alineatul (7) din prezentul regulament.

Articolul 113

(1) Pe calea recursului se poate cere:

- anularea, în tot sau în parte, a deciziei Tribunalului;
- admiterea, în tot sau în parte, a concluziilor formulate în primă instanță, fără a putea fi primite cereri noi.

(2) Recursul nu poate modifica obiectul litigiului dedus judecății Tribunalului.

Articolul 114

Cererea de recurs se comunică tuturor părților din litigiul dedus judecății Tribunalului. Articolul 39 din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

Articolul 115

(1) Orice parte din litigiul dedus judecății Tribunalului poate depune un memoriu în răspuns în termen de două luni de la comunicarea cererii de recurs. Termenul de depunere a memoriului în răspuns nu se poate prelungi.

(2) Memoriul în răspuns cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părții care l-a depus;
- (b) data la care i-a fost comunicată cererea de recurs;
- (c) motivele și argumentele de drept invocate;
- (d) concluziile.

Articolul 37 și articolul 38 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament se aplică în mod corespunzător.

Articolul 116

(1) Prin memoriul în răspuns se poate cere:

- respingerea, în tot sau în parte, a recursului sau anularea, în tot sau în parte, a deciziei Tribunalului,
- admiterea, în tot sau în parte, a concluziilor formulate în primă instanță, fără a putea fi primite cereri noi.

(2) Memoriul în răspuns nu poate modifica obiectul litigiului dedus judecării Tribunalului.

Articolul 117

(1) Recursul și memoriul în răspuns pot fi completate cu un memoriu în replică și cu un memoriu în duplică atunci când președintele, ca urmare a unei cereri depuse în acest sens de către recurent în termen de șapte zile de la comunicarea memoriului în răspuns, consideră necesară completarea și încuviințează expres depunerea unui memoriu în replică pentru a da posibilitatea recurentului să își apere punctul de vedere sau pentru a pregăti decizia asupra recursului. Președintele stabilește data la care se depune memoriul în replică și, cu ocazia comunicării acestui memoriu, data la care se depune memoriul în duplică.

(2) Atunci când concluziile memoriului în răspuns au ca obiect anularea, în tot sau în parte, a deciziei Tribunalului pentru un motiv care nu a fost invocat în cererea de recurs, recurentul sau orice altă parte poate depune un memoriu în replică al cărui obiect este limitat la acest motiv, în termen de două luni de la comunicarea memoriului în răspuns în cauză. Alineatul (1) se aplică oricărui memoriu suplimentar depus ca urmare a acestei replici.

Articolul 118

Sub rezerva prevederilor care urmează, articolul 42 alineatul (2) și articolele 43, 44, 55-90, 93, 95-100 și 102 din prezentul regulament se aplică procedurii în fața Curții care are ca obiect un recurs împotriva unei decizii a Tribunalului.

Articolul 119

Atunci când recursul este, în tot sau în parte, în mod vădit inadmisibil sau în mod vădit nefondat, Curtea poate oricând, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, să respingă recursul, în tot sau în parte, prin ordonanță motivată.

Articolul 120

După depunerea memoriilor prevăzute de articolul 115 alineatul (1) și, dacă este cazul, de articolul 117 alineatele (1) și (2) din prezentul regulament, Curtea poate decide, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general și a părților, să se pronunțe asupra recursului fără parcurgerea fazei orale a procedurii, cu excepția cazului în care una dintre părți depune o cerere prin care arată motivele pentru care solicită să fie ascultată. Această cerere se depune în termen de trei săptămâni de la comunicarea către parte a terminării procedurii scrise. Acest termen poate fi prelungit de către președinte.

Articolul 121

Raportul prevăzut de articolul 44 alineatul (2) este prezentat Curții după depunerea memoriilor prevăzute de articolul 115 alineatul (1) și, dacă este cazul, de articolul 117 alineatele (1) și (2). Atunci când nu se depun astfel de memorii, aceeași procedură se aplică la expirarea termenului prevăzut pentru depunerea lor.

Articolul 122

Atunci când recursul nu este fondat sau când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.

În litigiile dintre Uniune și agenții acesteia:

- articolul 70 din prezentul regulament nu se aplică decât recursurilor declarate de instituții;
- prin derogare de la articolul 69 alineatul (2) din prezentul regulament, Curtea poate dispune ca, în recursurile declarate de funcționari sau de alți agenți ai unei instituții, cheltuielile de judecată să fie repartizate între părți, în măsura impusă de echitate.

În caz de retragere a recursului, articolul 69 alineatul (5) se aplică în mod corespunzător.

Atunci când un recurs declarat de un stat membru sau de o instituție care nu au intervenit în litigiul dedus judecării Tribunalului este fondat, Curtea poate să repartizeze cheltuielile de judecată între părți sau poate decide ca recurentul care a avut câștig de cauză să ramburseze unei părți care cade în pretenții cheltuielile ocazionate de recurs.

Articolul 123

Cererea de intervenție formulată în cadrul unui recurs aflat pe rolul Curții trebuie depusă în termen de o lună de la data publicării avizului prevăzut de articolul 16 alineatul (6).

TITLUL IVA

REEXAMINAREA DECIZIILOR TRIBUNALULUI

Articolul 123a

În cazul în care Curtea decide, în conformitate cu articolul 62 al doilea paragraf din Statut, să reexamineze o decizie a Tribunalului, limba de procedură este aceea în care este redactată decizia Tribunalului care face obiectul reexaminării, fără a aduce atingere articolului 29 alineatul (2) literele (b) și (c) și alineatul (3) al patrulea și al cincilea paragraf din prezentul regulament.

Articolul 123b

Se instituie o cameră specială pentru a decide, în condițiile stabilite de articolul 123d, dacă este cazul să se reexamineze o decizie a Tribunalului în conformitate cu articolul 62 din Statut.

Această cameră este compusă din președintele Curții și patru dintre președinții camerelor de cinci judecători în ordinea prevăzută de articolul 6 din prezentul regulament.

Articolul 123c

Imediat după stabilirea datei de pronunțare a unei decizii întemeiate pe articolul 256 alineatul (2) sau (3) TFUE, grefa Tribunalului informează grefa Curții în legătură cu acest fapt. Tribunalul comunică această decizie Curții imediat după pronunțare.

Articolul 123d

Propunerea primului avocat general de reexaminare a unei decizii a Tribunalului se transmite președintelui Curții, grefierul fiind în același timp informat cu privire la această transmitere. În cazul în care decizia Tribunalului a fost pronunțată în temeiul articolului 256 alineatul (3) TFUE, grefierul informează de îndată Tribunalul, instanța națională, părțile din cauza aflată pe rolul acesteia, precum și celelalte persoane interesate menționate la articolul 62a al doilea paragraf din Statut, cu privire la propunerea de reexaminare.

Imediat după primirea propunerii de reexaminare, președintele desemnează judecătorul raportor dintre judecătorii camerei prevăzute de articolul 123b.

Această cameră decide, pe baza raportului judecătorului raportor, dacă este cazul să se deschidă procedura de reexaminare a deciziei Tribunalului. În decizia de deschidere a procedurii de reexaminare a deciziei Tribunalului se indică chestiunile care fac obiectul reexaminării.

În cazul în care decizia Tribunalului a fost pronunțată în temeiul articolului 256 alineatul (2) TFUE, Tribunalul, părțile din procedura care s-a aflat pe rolul acestuia, precum și celelalte persoane interesate menționate la articolul 62a al doilea paragraf din Statut sunt informate de îndată de către grefier cu privire la

decizia Curții de deschidere a procedurii de reexaminare a deciziei Tribunalului.

În cazul în care decizia Tribunalului a fost pronunțată în temeiul articolului 256 alineatul (3) TFUE, Tribunalul și instanța națională, părțile din cauza aflată pe rolul acesteia, precum și celelalte persoane interesate menționate la articolul 62a al doilea paragraf din Statut sunt informate de îndată de către grefier cu privire la decizia Curții de a deschide sau nu procedura de reexaminare a deciziei Tribunalului. Decizia de deschidere a procedurii de reexaminare a deciziei Tribunalului face obiectul unui aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 123e

Decizia de deschidere a procedurii de reexaminare a unei decizii a Tribunalului se comunică părților și celorlalte persoane interesate prevăzute de articolul 62a al doilea paragraf din Statut. Comunicarea către statele membre și către statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și către Autoritatea AELS de Supraveghere este însoțită de o traducere a deciziei Curții în condițiile prevăzute de articolul 104 alineatul (1) primul și al doilea paragraf din prezentul regulament. În plus, decizia Curții se comunică Tribunalului și, în cazul în care decizia acestuia din urmă a fost pronunțată în temeiul articolului 256 alineatul (3) TFUE, instanței naționale în cauză.

În termen de o lună de la efectuarea comunicării prevăzute de alineatul precedent, părțile și celelalte persoane interesate cărora le-a fost comunicată decizia Curții pot să depună memoriile sau observații scrise cu privire la chestiunile care fac obiectul reexaminării.

Imediat după adoptarea deciziei de deschidere a procedurii de reexaminare a unei decizii a Tribunalului, primul avocat general repartizează reexaminarea unui avocat general.

După desemnarea judecătorului raportor, președintele stabilește data la care acesta prezintă reuniunii generale a Curții un raport preliminar. Acest raport cuprinde propunerile judecătorului raportor cu privire la luarea unor eventuale măsuri preparatorii, la completul de judecată căruia ar trebui să îi fie repartizată reexaminarea, la necesitatea organizării unei ședințe de audiere a pledoariilor, precum și la modalitatea în care avocatul general își prezintă poziția. Curtea, după ascultarea avocatului general, se pronunță cu privire la măsurile ce se impun a fi luate ca urmare a propunerilor judecătorului raportor.

În cazul în care decizia Tribunalului care face obiectul reexaminării a fost pronunțată în temeiul articolului 256 alineatul (2) TFUE, Curtea se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.

TITLUL V

PROCEDURILE PREVĂZUTE DE ACORDUL PRIVIND SEE

Articolul 123f

(1) În cazul prevăzut de articolul 111 alineatul (3) din Acordul privind SEE ⁽¹⁾, Curtea este sesizată printr-o cerere introdusă de părțile contractante aflate în litigiu. Cererea se comunică celorlalte părți contractante, Comisiei Europene, Autorității AELS de Supraveghere și, dacă este cazul, celorlalte persoane interesate cărora li s-ar notifica o trimitere preliminară care ridică aceeași chestiune în interpretarea legislației Uniunii.

Președintele stabilește un termen pentru ca părțile contractante și celelalte persoane interesate cărora le este comunicată cererea să își prezinte observațiile scrise.

Cererea este redactată într-una dintre limbile menționate de articolul 29 alineatul (1). Prevederile alineatelor (3)-(5) din prezentul articol se aplică în mod corespunzător. Prevederile articolului 104 alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis*.

(2) La primirea cererii prevăzute de alineatul precedent, președintele desemnează judecătorul raportor. Primul avocat general repartizează, fără întârziere, cererea unui avocat general.

Curtea se pronunță asupra cererii prin decizie motivată dată în camera de consiliu, după ascultarea avocatului general.

(3) Decizia Curții, semnată de președinte, de judecătorii care au luat parte la deliberări și de grefier, se comunică părților contractante și celorlalte persoane interesate prevăzute de alineatul (1).

Articolul 123g

În cazul prevăzut de articolul 1 din Protocolul 34 la Acordul privind SEE, cererea instanței naționale se comunică părților în cauză, părților contractante, Comisiei Europene, Autorității AELS de Supraveghere și, dacă este cazul, celorlalte persoane interesate cărora li s-ar notifica o trimitere preliminară care ridică aceeași chestiune în interpretarea legislației Uniunii.

În cazul în care cererea nu este depusă într-una dintre limbile menționate de articolul 29 alineatul (1), aceasta este însoțită de o traducere într-una dintre aceste limbi.

În termen de două luni de la comunicare, părțile, părțile contractante și alte persoane interesate prevăzute de primul paragraf au dreptul de a depune memoriile sau observațiile scrise.

Procedura este reglementată de prevederile prezentului regulament, sub rezerva adaptărilor impuse de natura cererii.

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 124

(1) Președintele pune în vedere persoanelor chemate să depună jurământ în fața Curții în calitate de martori sau experți să spună adevărul sau să își îndeplinească sarcina potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate și le atrage atenția asupra consecințelor penale prevăzute de legislația națională în caz de încălcare a acestei obligații.

(2) Martorii depun jurământ în conformitate cu articolul 47 alineatul (5) primul paragraf sau în forma prevăzută de legislația lor națională.

În cazul în care legislația națională a martorilor prevede posibilitatea de a face, în materie de procedură judiciară, în plus față de jurământ, în locul acestuia sau alături de acesta, o declarație echivalentă jurământului, martorii pot face această declarație în condițiile și în forma prevăzute de legislația lor națională.

În cazul în care legislația națională nu prevede nici posibilitatea de a depune jurământ, nici de a face o astfel de declarație, se aplică procedura prevăzută de alineatul (1).

⁽¹⁾ JO L 1, 3.1.1994, p. 27.

(3) Prin analogie, prevederile alineatului (2) se aplică experților, trimiterea la articolul 47 alineatul (5) primul paragraf fiind înlocuită în acest caz cu trimiterea la articolul 49 alineatul (6) primul paragraf din prezentul Regulament de procedură.

Articolul 125

Sub rezerva aplicării articolului 253 TFUE, Curtea, după consultarea guvernelor interesate, adoptă, în ceea ce o privește, un regulament adițional de stabilire a normelor privind:

- (a) comisiile rogatorii;
- (b) cererile de asistență judiciară gratuită;
- (c) denunțarea de către Curte a oricărei încălcări a jurământului de către martori și experți în conformitate cu articolul 30 din Statut.

Articolul 125a

Curtea poate emite instrucțiuni practice cu privire, în special, la pregătirea și la desfășurarea ședințelor în fața acestora și la depunerea de memorii sau de observații scrise.

Articolul 126

Prezentul regulament înlocuiește Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Comunităților Europene adoptat la 4 decembrie 1974 (JO L 350, 28.12.1974, p. 1), astfel cum a fost modificat ultima dată la 15 mai 1991.

Articolul 127

Prezentul regulament, autentic în limbile prevăzute de articolul 29 alineatul (1) din acest regulament, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni de la data publicării sale.

ANEXĂ

DECIZIE CU PRIVIRE LA ZILELE DE SĂRBĂTOARE LEGALĂ

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE,

având în vedere articolul 80 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, care împuternicește Curtea să stabilească lista zilelor de sărbătoare legală,

DECIDE:

Articolul 1

Lista zilelor de sărbătoare legală în sensul articolului 80 alineatul (2) din Regulamentul de procedură se stabilește după cum urmează:

- ziua de Anul Nou;
- luna de Paști;
- 1 mai;
- Înălțarea;
- luna de Rusalii;
- 23 iunie;
- 15 august;
- 1 noiembrie;
- 25 decembrie;
- 26 decembrie.

Zilele de sărbătoare legală menționate de primul paragraf sunt cele respectate la locul sediului Curții de Justiție.

Articolul 2

Prevederile articolului 80 alineatul (2) din Regulamentul de procedură se referă exclusiv la zilele de sărbătoare legală menționate de articolul 1 din prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie, care se anexează Regulamentului de procedură, intră în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

TRIBUNALUL

VERSIUNEA CONSOLIDATĂ A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI

(2010/C 177/02)

Prezenta ediție conține:

Versiunea consolidată a Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 2 mai 1991 (JO L 136, 30.5.1991, rectificare în JO L 317, 19.11.1991, p. 34) și modificările rezultate din următoarele acte:

1. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 15 septembrie 1994 (JO L 249, 24.9.1994, p. 17);
2. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 17 februarie 1995 (JO L 44, 28.2.1995, p. 64);
3. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 6 iulie 1995 (JO L 172, 22.7.1995, p. 3);
4. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 12 martie 1997 (JO L 103, 19.4.1997, p. 6, rectificare în JO L 351, 23.12.1997, p. 72);
5. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 17 mai 1999 (JO L 135, 29.5.1999, p. 92);
6. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 6 decembrie 2000 (JO L 322, 19.12.2000, p. 4);
7. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 21 mai 2003 (JO L 147, 14.6.2003, p. 22);
8. Decizia 2004/406/CE, Euratom a Consiliului din 19 aprilie 2004 privind modificarea articolului 35 alineatele (1) și (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene (JO L 132, 29.4.2004, p. 3);
9. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 21 aprilie 2004 (JO L 127, 29.4.2004, p. 108);
10. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 12 octombrie 2005 (JO L 298, 15.11.2005, p. 1);
11. Decizia 2006/956/CE, Euratom a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind modificarea Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene în ceea ce privește regimul lingvistic (JO L 386, 29.12.2006, p. 45);
12. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 12 iunie 2008 (JO L 179, 8.7.2008, p. 12);
13. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 14 ianuarie 2009 (JO L 24, 28.1.2009, p. 9);
14. Decizia 2009/170/CE, Euratom a Consiliului din 16 februarie 2009 privind modificarea Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene în ceea ce privește regimul lingvistic aplicabil recursurilor declarate împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (JO L 60, 4.3.2009, p. 3);

15. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 7 iulie 2009 (JO L 184, 16.7.2009, p. 10);
16. modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului din 26 martie 2010 (JO L 92, 13.4.2010, p. 14).

Prezenta ediție nu are valoare juridică. De aceea, considerentele au fost omise.

VERSIUNEA CONSOLIDATĂ A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI

Din 2 mai 1991 ⁽¹⁾

CUPRINS

Dispoziție preliminară (art. 1)	41
Titlul I — Organizarea Tribunalului	41
Capitolul I — Președinția și membrii Tribunalului (art. 2-9)	41
Capitolul II — Constituirea camerelor și desemnarea judecătorilor raportori și a avocaților generali (art. 10-19)	42
Capitolul III — Grefa	44
Secțiunea I — Grefierul (art. 20-27)	44
Secțiunea II — Serviciile (art. 28-30)	45
Capitolul IV — Funcționarea Tribunalului (art. 31-34)	45
Capitolul V — Regimul lingvistic (art. 35-37)	46
Capitolul VI — Drepturile și obligațiile agenților, consilierilor și avocaților (art. 38-42)	47
Titlul II — Procedura	48
Capitolul I — Procedura scrisă (art. 43-54)	48
Capitolul II — Procedura orală (art. 55-63)	51
Capitolul III — Măsurile de organizare a procedurii și activitățile de cercetare judecătorească	52
Secțiunea I — Măsurile de organizare a procedurii (art. 64)	52
Secțiunea II — Activitățile de cercetare judecătorească (art. 65-67)	52
Secțiunea III — Citarea și audierea martorilor și a experților (art. 68-76)	53
Capitolul IIIa — Procedurile accelerate (art. 76a)	55
Capitolul IV — Suspendarea procedurilor și desesizarea Tribunalului (art. 77-80)	56
Capitolul V — Hotărârile (art. 81-86)	56
Capitolul VI — Cheltuielile de judecată (art. 87-93)	57
Capitolul VII — Asistența judiciară (art. 94-97)	58

⁽¹⁾ JO L 136, 30.5.1991, rectificare în JO L 317, 19.11.1991, p. 34, Ediție specială, 01/vol. 10, p. 3, cu modificările din 15 septembrie 1994 (JO L 249, 24.9.1994, p. 17), din 17 februarie 1995 (JO L 44, 28.2.1995, p. 64), din 6 iulie 1995 (JO L 172, 22.7.1995, p. 3), din 12 martie 1997 (JO L 103, 19.4.1997, p. 6, rectificare în JO L 351, 23.12.1997, p. 72), din 17 mai 1999 (JO L 135, 29.5.1999, p. 92), din 6 decembrie 2000 (JO L 322, 19.12.2000, p. 4), din 21 mai 2003 (JO L 147, 14.6.2003, p. 22), din 19 aprilie 2004 (JO L 132, 29.4.2004, p. 3), din 21 aprilie 2004 (JO L 127, 29.4.2004, p. 108), din 12 octombrie 2005 (JO L 298, 15.11.2005, p. 1), din 18 decembrie 2006 (JO L 386, 29.12.2006, p. 45), din 12 iunie 2008 (JO L 179, 8.7.2008, p. 12), din 14 ianuarie 2009 (JO L 24, 28.1.2009, p. 9), din 16 februarie 2009 (JO L 60, 4.3.2009, p. 3), din 7 iulie 2009 (JO L 184, 16.7.2009, p. 10) și din 26 martie 2010 (JO L 92, 13.4.2010, p. 14).

Capitolul VIII	—	Desistarea (art. 98 și 99)	59
Capitolul IX	—	Comunicările (art. 100)	60
Capitolul X	—	Termenele (art. 101-103)	60
Titlul III	—	Procedurile speciale	61
Capitolul I	—	Suspendarea și alte măsuri provizorii (art. 104-110)	61
Capitolul II	—	Incidentele de procedură (art. 111-114)	61
Capitolul III	—	Intervenția (art. 115 și 116)	62
Capitolul IV	—	Hotărârile Tribunalului pronunțate după anularea cu trimitere spre rejudecare (art. 117-121)	63
Capitolul IVa	—	Deciziile Tribunalului pronunțate după reexaminarea cu trimitere spre rejudecare (art. 121a-121d)	63
Capitolul V	—	Cauzele judecate în lipsă și opoziția (art. 122)	64
Capitolul VI	—	Căile extraordinare de atac	64
Secțiunea I	—	Terța opoziție (art. 123 și 124)	64
Secțiunea II	—	Revizuirea (art. 125-128)	65
Secțiunea III	—	Interpretarea hotărârilor (art. 129)	65
Titlul IV	—	Contenciosul privind drepturile de proprietate intelectuală (art. 130-136)	66
Titlul V	—	Recursurile împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (art. 136a-149)	68
Dispoziții finale (art. 150 și 151)		70

DISPOZIȚIE PRELIMINARĂ*Articolul 1*

În prezentul regulament:

- dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene se desemnează prin numărul articolului vizat din tratatul menționat, urmat de abrevierea „TFUE”;
- dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice se desemnează prin numărul articolului urmat de abrevierea „TCEEA”;
- Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene este denumit „Statut”;
- Acordul privind Spațiul Economic European este denumit „Acordul privind SEE”.

În sensul prezentului regulament:

- termenul „instituție” sau „instituții” desemnează instituțiile Uniunii și organele, oficiile sau agențiile înființate prin tratate sau printr-un act adoptat pentru punerea acestora în aplicare și care pot fi părți în fața Tribunalului;
- termenul „Autoritatea AELS de Supraveghere” desemnează autoritatea de supraveghere prevăzută de Acordul privind SEE.

*TITLUL I***ORGANIZAREA TRIBUNALULUI****Capitolul I***Articolul 4***PREȘEDINȚIA ȘI MEMBRII TRIBUNALULUI**

(1) Înainte de a intra în funcție, judecătorii depun în fața Curții de Justiție următorul jurământ:

Articolul 2

(1) Toți membrii Tribunalului exercită, în principiu, funcția de judecător.

„Jur să îmi exercit funcția cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței; jur să nu divulg nimic din secretul deliberărilor.”

Membrii Tribunalului sunt denumiți în continuare „judecători”.

(2) Imediat după depunerea jurământului, judecătorii semnează o declarație prin care își iau angajamentul solemn de a respecta, pe durata funcției lor și după încetarea acesteia, obligațiile care decurg din această funcție, în special îndatoririle de a da dovadă de onestitate și de discreție în acceptarea anumitor poziții sau avantaje după încetarea funcției lor.

(2) Oricare dintre judecători, cu excepția președintelui, poate exercita, într-o cauză determinată, funcția de avocat general în condițiile stabilite de articolele 17-19.

Articolul 5

În prezentul regulament, referirile la avocatul general se aplică numai în cazul în care un judecător a fost desemnat ca avocat general.

Atunci când Curtea de Justiție este chemată să decidă, după consultarea Tribunalului, dacă un judecător nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă acesta nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale, președintele Tribunalului îl invită pe judecătorul în cauză să se prezinte în camera de consiliu pentru a-și prezenta observațiile, fără participarea grefierului.

Articolul 3

Mandatul unui judecător începe de la data stabilită în acest sens în actul de numire. În cazul în care data nu este stabilită în actul de numire, mandatul începe de la data acestui act.

Avizul Tribunalului se motivează.

Avizul prin care se constată că un judecător nu mai corespunde condițiilor cerute sau nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale trebuie să exprime cel puțin voturile majorității judecătorilor Tribunalului. În acest caz, repartitia voturilor se transmite Curții de Justiție.

Votul este secret, judecătorul în cauză neparticipând la deliberare.

Articolul 6

Cu excepția președintelui Tribunalului și a președinților camerelor, rangul judecătorilor se determină, fără distincție, în raport cu vechimea în funcție.

La vechime egală în funcție, vârsta determină rangul.

Judecătorii care își încheie mandatul și care sunt numiți din nou își păstrează rangul anterior.

Articolul 7

(1) Imediat după înlocuirea parțială prevăzută de articolul 254 TFUE, judecătorii îl aleg dintre ei pe președintele Tribunalului, pentru o perioadă de trei ani.

(2) În cazul în care mandatul președintelui Tribunalului încetează înainte de expirarea termenului stabilit, se procedează la înlocuirea acestuia pentru perioada rămasă.

(3) În cadrul alegerilor prevăzute de prezentul articol, votul este secret. Este ales judecătorul care obține voturile a mai mult de jumătate dintre judecătorii care compun Tribunalul. În cazul în care niciunul dintre judecători nu obține această majoritate, se organizează alte tururi de scrutin până când aceasta este obținută.

Articolul 8

Președintele Tribunalului conduce lucrările și serviciile Tribunalului; acesta prezidează ședințele plenare, precum și deliberările desfășurate în camera de consiliu.

Președintele Tribunalului prezidează Marea Cameră.

Dacă face parte dintr-o cameră compusă din trei sau din cinci judecători, președintele Tribunalului prezidează această cameră.

Articolul 9

În caz de împiedicare sau de absență a președintelui Tribunalului sau în cazul în care funcția de președinte al Tribunalului este vacantă, președinția este asigurată de către unul dintre președinții camerelor, potrivit ordinii stabilite de articolul 6.

În caz de împiedicare sau de absență concomitentă a președintelui Tribunalului și a președinților camerelor sau în cazul în care funcțiile lor sunt vacante simultan, președinția este asigurată de către unul dintre ceilalți judecători, potrivit ordinii stabilite de articolul 6.

Capitolul II

CONSTITUIREA CAMERELOR ȘI DESEMNAREA JUDECĂTORILOR RAPORTORI ȘI A AVOCAȚILOR GENERALI

Articolul 10

(1) Tribunalul înființează în cadrul său camere compuse din trei și din cinci judecători și o Mare Cameră compusă din treisprezece judecători și decide cu privire la repartizarea judecătorilor pe camere.

(2) Decizia luată în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 11

(1) Cauzele cu care este sesizat Tribunalul se judecă de camerele compuse din trei sau din cinci judecători, în conformitate cu articolul 10.

Cauzele pot fi judecate în ședință plenară sau de Marea Cameră în condițiile stabilite de articolele 14, 51, 106, 118, 124, 127 și 129.

Cauzele pot fi judecate de un judecător unic atunci când acestea îi sunt delegate în condițiile stabilite de articolele 14 și 51 sau atunci când îi sunt repartizate în temeiul articolului 124, al articolului 127 alineatul (1) sau al articolului 129 alineatul (2).

(2) În sensul prezentului regulament, pentru cauzele repartizate sau delegate unei camere, termenul „Tribunal” desemnează această cameră. De asemenea, pentru cauzele delegate sau repartizate unui judecător unic, termenul „Tribunal”, în sensul prezentului regulament, desemnează acel judecător.

Articolul 12

Tribunalul stabilește criteriile pe baza cărora cauzele sunt repartizate camerelor.

Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 13

(1) Imediat după depunerea cererii introductive, președintele Tribunalului repartizează cauzele unei camere.

(2) Pentru fiecare cauză repartizată unei camere, președintele acesteia propune președintelui Tribunalului desemnarea unui judecător raportor; președintele Tribunalului decide cu privire la această propunere.

una dintre acestea fiind deja soluționată cu autoritate de lucru judecat;

Articolul 14

(1) O cauză poate fi trimisă spre judecare în ședință plenară, Marii Camere sau unei camere compuse dintr-un număr diferit de judecători, atunci când dificultatea problemelor de drept sau importanța cauzei ori împrejurări speciale justifică această măsură.

(c) cauzele menționate de articolul 130 alineatul (1).

3. Judecătorul unic trimite cauza în fața camerei în cazul în care constată că nu mai sunt întrunite condițiile delegării.

(3) Deciziile de trimitere și de delegare prevăzute de alineatele (1) și (2) sunt luate în condițiile prevăzute de articolul 51.

(2) 1. Următoarele cauze repartizate unei camere compuse din trei judecători pot fi judecate de către judecătorul raportor, care hotărăște în calitate de judecător unic, dacă, ținând seama de lipsa dificultății problemelor de drept sau de fapt ridicate, de importanța limitată a cauzei și de absența altor împrejurări speciale, se consideră adecvat să fie astfel judecate, precum și dacă acestea au fost delegate în condițiile prevăzute de articolul 51:

Articolul 15

(1) Judecătorii îi aleg dintre ei, în temeiul prevederilor articolului 7 alineatul (3), pe președinții camerelor compuse din trei și din cinci judecători.

(a) cauzele introduse în temeiul articolului 270 TFUE;

(2) Președinții camerelor compuse din cinci judecători sunt aleși pentru o perioadă de trei ani. Mandatul lor poate fi reînnoit o singură dată.

(b) cauzele introduse în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf, al articolului 265 al treilea paragraf și al articolului 268 TFUE, dacă ridică doar chestiuni deja clarificate de o jurisprudență consacrată sau dacă fac parte dintr-o serie de cauze având același obiect, una dintre acestea fiind deja soluționată cu autoritate de lucru judecat;

Alegerea președinților camerelor compuse din cinci judecători are loc imediat după alegerea președintelui Tribunalului, prevăzută de articolul 7 alineatul (1).

(3) Președinții camerelor compuse din trei judecători sunt aleși pentru o perioadă determinată.

(c) cauzele introduse în temeiul articolului 272 TFUE.

(4) În cazul în care mandatul unui președinte de cameră încetează înainte de expirarea termenului stabilit, se procedează la înlocuirea acestuia pentru perioada rămasă.

2. Nu se pot delega unui judecător unic:

(5) Rezultatul acestor alegeri se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(a) cauzele care ridică chestiuni privind legalitatea unui act de aplicabilitate generală;

Articolul 16

Pentru cauzele repartizate sau delegate camerelor, atribuțiile președintelui sunt exercitate de către președintele camerei.

(b) cauzele care privesc punerea în aplicare:

Pentru cauzele delegate sau repartizate unui judecător unic, atribuțiile președintelui, cu excepția celor menționate de articolele 105 și 106, se exercită de către acest judecător.

— a regulilor de concurență și de control al concentrărilor economice;

Articolul 17

Tribunalul întrunit în ședință plenară este asistat de un avocat general desemnat de către președintele Tribunalului.

— a regulilor privind ajutoarele acordate de stat;

— a regulilor privind măsurile de protecție comercială;

Articolul 18

Tribunalul întrunit în cameră poate fi asistat de un avocat general în măsura în care consideră că dificultatea problemelor de drept sau complexitatea în fapt a cauzei necesită această asistență.

— a regulilor privind organizarea comună a piețelor agricole, cu excepția cauzelor care fac parte dintr-o serie de cauze având același obiect,

Articolul 19

Decizia de a desemna un avocat general într-o anumită cauză este luată de Tribunal, în ședință plenară, la cererea camerei căreia i-a fost repartizată sau delegată cauza.

Președintele Tribunalului desemnează judecătorul care urmează să exercite funcția de avocat general în această cauză.

Capitolul III

GREFA

Secțiunea I – Grefierul*Articolul 20*

(1) Tribunalul numește grefierul.

Cu două săptămâni înaintea datei fixate pentru numire, președintele Tribunalului informează judecătorii cu privire la candidaturile care au fost depuse.

(2) Candidaturile sunt însoțite de toate informațiile referitoare la vârstă, cetățenie, titluri universitare, cunoștințe lingvistice, funcții actuale și anterioare, precum și cu privire la eventuala experiență juridică și internațională a candidaților.

(3) Numirea are loc potrivit procedurii prevăzute de articolul 7 alineatul (3).

(4) Grefierul este numit pentru o perioadă de șase ani. Acesta poate fi numit din nou.

(5) Înainte de a intra în funcție, grefierul depune în fața Tribunalului jurământul prevăzut de articolul 4.

(6) Grefierul nu poate fi eliberat din funcție decât dacă nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale; Tribunalul decide după ce i-a acordat grefierului posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

(7) Dacă funcția grefierului încetează înainte de expirarea mandatului său, Tribunalul numește un nou grefier pentru o perioadă de șase ani.

Articolul 21

Tribunalul poate numi, potrivit procedurii prevăzute pentru numirea grefierului, unul sau mai mulți grefieri adjuncți,

însărcinați să îl asiste pe grefier și să îl înlocuiască în condițiile stabilite de instrucțiunile pentru grefier prevăzute de articolul 23.

Articolul 22

În caz de împiedicare sau de absență a grefierului și, dacă este cazul, a grefierului adjunct sau atunci când posturile acestora sunt vacante, președintele Tribunalului desemnează funcționarii sau personalul auxiliar însărcinat cu îndeplinirea atribuțiilor de grefier.

Articolul 23

Instrucțiunile pentru grefier sunt stabilite de Tribunal, la propunerea președintelui acestuia.

Articolul 24

(1) Grefa ține, sub răspunderea grefierului, un registru în care toate actele de procedură și înscrisurile justificative sunt înregistrate cronologic și în ordinea depunerii lor.

(2) Grefierul face mențiuni cu privire la înregistrarea în registru pe exemplarele originale și, la cererea părților, pe copiile pe care acestea le prezintă în acest scop.

(3) Înregistrările în registru și mențiunile prevăzute de alineatul precedent constituie acte autentice.

(4) Modalitățile de ținere a registrului sunt stabilite de instrucțiunile pentru grefier prevăzute de articolul 23.

(5) Orice persoană interesată poate consulta registrul la grefă și poate obține copii sau extrase din acesta după achitarea tarifului grefei, stabilit de Tribunal, la propunerea grefierului.

De asemenea, orice parte într-un proces poate obține, după achitarea tarifului grefei, copii ale actelor de procedură, precum și copii ale ordonanțelor și hotărârilor, certificate pentru conformitate cu originalul.

(6) În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un avis care indică data înregistrării cererii de sesizare a Tribunalului, numele și domiciliul părților, obiectul litigiului, concluziile cererii introductive, precum și arătarea motivelor și a principalelor argumente invocate.

(7) Atunci când Consiliul sau Comisia Europeană nu este parte într-o cauză, Tribunalul îi transmite o copie a cererii introductive și a memoriului în apărare, cu excepția anexelor la aceste documente, pentru a-i permite să constate dacă se invocă inaplicabilitatea unuia dintre actele sale în temeiul articolului 277 TFUE. O copie a cererii introductive și a memoriului în apărare este transmisă, în același mod, Parlamentului European, pentru a permite acestuia să constate dacă se invocă inaplicabilitatea, în temeiul articolului 277 TFUE, a unui act adoptat în comun de către acesta și Consiliu.

Articolul 25

(1) Sub autoritatea președintelui, greșierul este însărcinat cu primirea, transmiterea și păstrarea tuturor înscrisurilor, precum și cu efectuarea comunicărilor pe care le presupune aplicarea prezentului regulament.

(2) Greșierul asistă Tribunalul, președintele și judecătorii în exercițiul tuturor funcțiilor lor.

Articolul 26

Greșierul păstrează sigiliile. Acesta răspunde de arhive și se îngrijește de publicațiile Tribunalului.

Articolul 27

Cu excepția cazurilor prevăzute de articolele 5 și 33, greșierul asistă la ședințele Tribunalului.

Secțiunea II – Serviciile

Articolul 28

Funcționarii și personalul auxiliar însărcinați să asiste direct președintele, judecătorii și greșierul sunt numiți în condițiile prevăzute de regulamentul privind statutul personalului. Aceștia răspund în fața greșierului, sub autoritatea președintelui Tribunalului.

Articolul 29

Funcționarii și personalul auxiliar menționați de articolul 28 depun jurământul prevăzut de articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție în fața președintelui Tribunalului, în prezența greșierului.

Articolul 30

Administrarea Tribunalului, gestiunea financiară și contabilitatea sunt asigurate, sub autoritatea președintelui Tribunalului, de către greșier, asistat de serviciile Curții de Justiție.

Capitolul IV

FUNȚIONAREA TRIBUNALULUI

Articolul 31

(1) Datele și orele ședințelor Tribunalului sunt stabilite de către președinte.

(2) Tribunalul poate, pentru desfășurarea uneia sau mai multor ședințe determinate, să aleagă un alt loc decât acela al sediului său.

Articolul 32

(1) Dacă, urmare a unui caz de împiedicare sau de absență a unui judecător, numărul judecătorilor este par, judecătorul cel mai nou în funcție, în sensul articolului 6, se abține să participe la deliberări, cu excepția cazului în care acesta este judecătorul raportor. În acest caz, se abține să participe la deliberări judecătorul care îl precedă imediat în rang pe acesta.

Dacă, urmare a desemnării unui avocat general în temeiul articolului 17, numărul judecătorilor în ședința plenară a Tribunalului este par, președintele Tribunalului desemnează, înainte de ședință, potrivit unui sistem de rotație prestabilit de către Tribunal și publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, judecătorul care nu va participa la judecarea cauzei.

(2) În cazul în care, fiind convocată ședința plenară, se constată că nu este întrunit cvorumul, președintele Tribunalului amână ședința până când cvorumul este întrunit.

(3) În cazul în care, într-o cameră compusă din trei sau din cinci judecători, nu este întrunit cvorumul de trei judecători, președintele camerei respective îl înștiințează pe președintele Tribunalului în legătură cu acest fapt, iar acesta desemnează un alt judecător pentru a completa camera.

Cvorumul Marii Camere este de nouă judecători. În cazul în care nu este întrunit acest cvorum, președintele Tribunalului desemnează un alt judecător pentru a completa camera.

În cazul în care, în Marea Cameră sau într-una dintre camerele compuse din cinci judecători, ca urmare a unui caz de împiedicare sau de absență a unui judecător, intervenit înaintea datei deschiderii procedurii orale, numărul judecătorilor prevăzut de articolul 10 alineatul (1) nu este întrunit, această cameră este completată de către un judecător desemnat de președintele Tribunalului pentru a restabili numărul necesar de judecători.

(4) În cazul în care, într-una dintre camerele compuse din trei sau din cinci judecători, numărul judecătorilor repartizați camerei este mai mare de trei, respectiv de cinci, președintele camerei desemnează judecătorii care urmează să participe la

judecarea cauzei.

(5) În caz de împiedicare sau de absență a judecătorului unic căruia îi este delegată sau repartizată cauza, președintele Tribunalului desemnează un alt judecător care să îl înlocuiască.

Articolul 33

(1) Tribunalul deliberază în camera de consiliu.

(2) La deliberări iau parte numai judecătorii care au participat la faza orală a procedurii.

(3) Fiecare judecător prezent la deliberări își exprimă părerea și o motivează.

(4) La solicitarea unui judecător, orice întrebare este formulată într-o limbă la alegerea sa și este comunicată în scris celorlalți judecători înainte de a fi supusă la vot.

(5) Concluziile adoptate în urma discuției finale de majoritatea judecătorilor determină decizia Tribunalului. Voturile sunt exprimate în ordinea inversă celei stabilite de articolul 6.

(6) Tribunalul decide în caz de divergență cu privire la obiectul, conținutul și ordinea întrebărilor sau cu privire la interpretarea unui vot.

(7) În cazul în care deliberările Tribunalului privesc chestiuni administrative, grefierul asistă la acestea, în afară de cazul în care Tribunalul decide altfel.

(8) În cazul în care Tribunalul judecă fără participarea grefierului, acesta îl însărcinează pe judecătorul cel mai nou în funcție în sensul articolului 6 să întocmească, dacă este cazul, un proces-verbal care se semnează de președinte și de judecătorul respectiv.

Articolul 34

(1) Cu excepția unei decizii speciale a Tribunalului, vacanțele judecătorești sunt stabilite după cum urmează:

— de la 18 decembrie până la 10 ianuarie;

— din duminica ce precedă ziua de Paști până în a doua duminică după ziua de Paști;

— de la 15 iulie până la 15 septembrie.

Pe durata vacanțelor judecătorești, președinția este asigurată la sediul Tribunalului fie de către președinte, care ține legătura cu grefierul, fie de către un președinte de cameră sau de către un alt judecător desemnat de președinte să îl înlocuiască.

(2) Pe durata vacanțelor judecătorești, în caz de urgență, președintele poate convoca judecătorii.

(3) Tribunalul respectă zilele de sărbătoare legală ale locului unde își are sediul.

(4) Pentru motive întemeiate, Tribunalul poate acorda concedii judecătorilor.

Capitolul V

REGIMUL LINGVISTIC

Articolul 35

(1) Limbile de procedură sunt bulgara, ceha, daneza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, irlandeza, italiana, letona, lituaniana, olandeza, maghiara, malteza, polona, portugheza, româna, slovacă, slovena, spaniola și suedeză.

(2) Limba de procedură este aleasă de reclamant, cu excepția următoarelor prevederi:

(a) în cazul în care pârâtul este un stat membru sau o persoană fizică sau juridică resortisantă a unui stat membru, limba de procedură este limba oficială a statului respectiv; în cazul în care statul respectiv are mai multe limbi oficiale, reclamantul are posibilitatea de a alege una dintre acestea;

- (b) la cererea comună a părților, poate fi autorizată folosirea, totală sau parțială, a unei alte limbi dintre cele menționate de alineatul (1) din prezentul articol;
- (c) la cererea uneia dintre părți și după ascultarea celeilalte părți și a avocatului general, prin derogare de la prevederile literei (b), poate fi autorizată folosirea totală sau parțială ca limbă de procedură a unei alte limbi dintre cele menționate de alineatul (1); această cerere nu poate fi formulată de către una dintre instituții.

Decizia cu privire la cererile sus-menționate poate fi adoptată de președinte; acesta poate și, în cazul în care intenționează să o admită fără acordul tuturor părților, trebuie să înainteze cererea Tribunalului.

- (3) Limba de procedură este folosită în special în memoriile și susținerile orale ale părților, inclusiv în înscrisurile anexate, precum și în procesele-verbale și deciziile Tribunalului.

Orice înscris depus sau anexat și redactat într-o altă limbă decât cea de procedură trebuie însoțit de o traducere în limba de procedură.

Cu toate acestea, în cazul înscrisurilor voluminoase, pot fi depuse traduceri în extras. Tribunalul poate oricând să impună depunerea unei traduceri extinse sau integrale, din oficiu sau la cererea uneia dintre părți.

Prin derogare de la cele menționate anterior, statele membre sunt autorizate să folosească propria lor limbă oficială atunci când intervin într-un litigiu aflat pe rolul Tribunalului. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.

Statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autoritatea AELS de Supraveghere pot fi autorizate să folosească una dintre celelalte limbi menționate de alineatul (1) atunci când intervin într-un litigiu aflat pe rolul Tribunalului. Această prevedere se aplică atât înscrisurilor, cât și declarațiilor orale. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură în fiecare caz în parte.

- (4) În cazul în care martorii sau experții declară că nu se pot exprima în mod adecvat într-una dintre limbile menționate de alineatul (1) din prezentul articol, Tribunalul îi autorizează să facă declarațiile într-o altă limbă. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură.

- (5) Președintele, atunci când conduce dezbaterile, judecătorul raportor, în raportul preliminar și în raportul de ședință, judecătorii și avocatul general, atunci când pun întrebări, și acesta din urmă în concluziile sale pot folosi una dintre limbile menționate de alineatul (1) din prezentul articol, alta decât limba de procedură. Grefierul asigură efectuarea traducerii în limba de procedură.

Articolul 36

- (1) La cererea unuia dintre judecători, a avocatului general sau a uneia dintre părți, grefierul asigură efectuarea traducerii celor arătate oral sau în scris în cursul procedurii aflate pe rolul Tribunalului în limbile alese de aceștia și menționate de articolul 35 alineatul (1).

- (2) Publicațiile Tribunalului se fac în limbile prevăzute de articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului.

Articolul 37

Textele redactate în limba de procedură sau, dacă este cazul, în altă limbă autorizată în temeiul articolului 35 sunt autentice.

Capitolul VI

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE AGENȚILOR, CONSILIERILOR ȘI AVOCAȚILOR

Articolul 38

- (1) Agenții, consilierii și avocații care compar în fața Tribunalului sau în fața unei autorități judiciare căreia Tribunalul i-a adresat o cerere de comisie rogatorie se bucură de imunitate pentru afirmațiile orale sau înscrisurile depuse referitoare la cauză sau la părți.

- (2) De asemenea, agenții, consilierii și avocații se bucură de următoarele privilegii și facilități:

- (a) toate înscrisurile referitoare la procedură sunt exceptate de la percheziție și sechestru. În caz de contestație, funcționarii autorităților vamale sau ai poliției pot sigila înscrisurile în cauză, care sunt transmise apoi fără întârziere Tribunalului pentru a fi verificate în prezența grefierului și a persoanei interesate;
- (b) agenții, consilierii și avocații au dreptul la alocarea sumelor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor;
- (c) agenții, consilierii și avocații se bucură de libertate de deplasare în măsura necesară îndeplinirii sarcinilor lor.

Articolul 39

Agenții, consilierii și avocații, pentru a beneficia de privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate de articolul precedent, trebuie să facă în prealabil dovada calității lor, după cum urmează:

- (a) agenții, printr-un înscris oficial eliberat de mandantul lor, care înaintează fără întârziere grefierului o copie a acestuia;
- (b) consilierii și avocații, printr-un atestat de legitimare semnat de grefier. Validitatea acestui atestat este limitată la o

perioadă determinată, care poate fi prelungită sau restrânsă în funcție de durata procedurii.

Articolul 40

Privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate de articolul 38 sunt acordate exclusiv în interesul bunei desfășurări a procedurii.

Tribunalul poate ridica imunitatea în cazul în care consideră că această măsură nu împiedică buna desfășurare a procedurii.

Articolul 41

(1) În cazul în care Tribunalul apreciază conduita unui consilier sau a unui avocat în fața Tribunalului, a președintelui, a unui judecător ori a greșierului ca fiind incompatibilă cu demnitatea Tribunalului sau cu exigențele unei bune administrări a justiției sau că avocatul ori consilierul în cauză uzează de drepturile pe care le are în virtutea funcției sale în alte scopuri decât acelea pentru care îi sunt recunoscute, Tribunalul îl informează pe cel în cauză în legătură cu acest fapt. Tribunalul poate informa despre aceasta autoritățile în fața cărora persoana în cauză este ținută să

răspundă; o copie a scrisorii adresate acestor autorități este transmisă și persoanei în cauză.

Pentru aceleași motive, Tribunalul poate, oricând, prin ordonanță, după ascultarea persoanei în cauză, să o excludă din procedură. Această ordonanță este executorie de îndată.

(2) În cazul în care un consilier sau un avocat este exclus din procedură, aceasta se suspendă până la expirarea termenului stabilit de către președinte în scopul de a permite părții interesate să desemneze un alt consilier sau avocat.

(3) Deciziile luate în aplicarea prevederilor prezentului articol pot fi revocate.

Articolul 42

Prevederile prezentului capitol se aplică profesorilor care au dreptul de a pleda în fața Tribunalului potrivit articolului 19 din Statut.

TITLUL II

PROCEDURA

Capitolul I

PROCEDURA SCRISĂ

Articolul 43

(1) Originalul oricărui act de procedură trebuie să fie semnat de către agentul sau avocatul părții.

Acest act, însoțit de toate anexele menționate în cuprinsul său, se depune împreună cu cinci copii pentru Tribunal și cu atâtea copii câte părți sunt în cauză. Aceste copii sunt certificate pentru conformitate cu originalul de către partea care le depune.

(2) Instituțiile depun, în plus, în termenele stabilite de Tribunal, traduceri ale tuturor actelor de procedură în celelalte limbi prevăzute de articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului. Al doilea paragraf al alineatului precedent se aplică în mod corespunzător.

(3) Toate actele de procedură se datează. În privința termenelor procedurale, este luată în considerare numai data depunerii la grefă.

(4) Fiecărui act de procedură i se anexează un dosar care conține înscrisurile justificative invocate și un opis al acestora.

(5) În cazul în care, datorită volumului unui înscris, nu se anexează actului de procedură decât un extras, se depune la grefă înscrisul complet sau o copie completă a acestuia.

(6) Fără a aduce atingere prevederilor alineatelor (1)-(5), data la care o copie a originalului semnat al unui act de procedură, inclusiv opisul prevăzut de alineatul (4), parvine greșiei prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare aflat la dispoziția Tribunalului se consideră că respectă termenele procedurale, cu condiția ca originalul semnat al actului, însoțit de anexele și copiile prevăzute de alineatul (1) al doilea paragraf, să fie depus la grefă în cel mult 10 zile. Articolul 102 alineatul (2) nu se aplică în privința acestui termen de 10 zile.

(7) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului (1) primul paragraf și alineatelor (2)-(5), Tribunalul poate stabili, prin decizie, condițiile în care se consideră că un act de procedură

transmis grefei pe cale electronică este considerat a fi originalul aceluși act. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 44

(1) Cererea prevăzută de articolul 21 din Statut cuprinde:

- (a) numele și domiciliul reclamantului;
- (b) indicarea părții împotriva căreia este formulată cererea introductivă;
- (c) obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate;
- (d) concluziile reclamantului;
- (e) probele propuse, dacă este cazul.

(2) Pentru buna desfășurare a procedurii, în cererea introductivă se indică domiciliul ales în localitatea unde Tribunalul își are sediul. Cererea introductivă cuprinde, de asemenea, numele persoanei care este autorizată și care a consimțit să primească toate comunicările.

Pe lângă indicarea domiciliului ales menționată de primul paragraf sau în locul acesteia, în cererea introductivă se poate menționa că avocatul sau agentul consimte să primească comunicările prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare.

În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile prevăzute de primul și de al doilea paragraf și atât timp cât această neregularitate nu este îndreptată, toate comunicările efectuate în vederea îndeplinirii procedurii, destinate părții interesate, se realizează prin scrisoare recomandată adresată agentului sau avocatului părții. Prin derogare de la articolul 100 alineatul (1), comunicarea se consideră legal îndeplinită prin depunerea scrisorii recomandate la oficiul poștal al localității unde Tribunalul își are sediul.

(3) Avocatul care asistă sau reprezintă o parte are obligația să depună la grefă un atestat care să certifice că are dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind SEE.

(4) Cererea introductivă este însoțită, după caz, de înscrisurile indicate de articolul 21 al doilea paragraf din Statut.

(5) În cazul în care reclamantul este o persoană juridică de drept privat, acesta atașează la cererea sa:

- (a) actul constitutiv sau un extras recent din registrul comerțului ori din registrul persoanelor juridice sau orice altă dovadă a existenței sale juridice;
- (b) dovada că mandatul încredințat avocatului a fost acordat în mod legal de către un reprezentant autorizat în acest scop.

(5a) Cererea depusă în temeiul unei clauze compromisorii cuprinse într-un contract de drept public sau de drept privat încheiat de Uniune sau în numele acesteia în conformitate cu prevederile articolului 272 TFUE trebuie însoțită de un exemplar al contractului care cuprinde această clauză.

(6) În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile enumerate de alineatele (3)-(5) din prezentul articol, grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca reclamantul să îndrepte neregularitatea cererii sau să depună înscrisurile susmenționate. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, reclamantul nu procedează la îndreptarea neregularității sau nu depune înscrisurile, Tribunalul decide dacă nerespectarea acestor cerințe determină inadmisibilitatea cererii introductive pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

Articolul 45

Cererea introductivă se comunică părâtului. În cazul prevăzut de alineatul (6) din articolul precedent, comunicarea se face imediat după îndreptarea neregularității sau imediat după declararea admisibilității cererii de către Tribunal în raport cu condițiile de formă enumerate de articolul precedent.

Articolul 46

(1) În termen de două luni de la comunicarea cererii introductive, părâtul depune un memoriu în apărare. Memoriul în apărare cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părâtului;
- (b) argumentele de fapt și de drept invocate;
- (c) concluziile părâtului;
- (d) probele propuse.

Prevederile articolului 44 alineatele (2)-(5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În procesele dintre Uniune și agenții acesteia, memoriul în apărare trebuie însoțit de reclamația la care se referă articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și de decizia de

respingere, cu arătarea datelor de introducere a reclamației și de comunicare a deciziei.

(3) În împrejurări excepționale, termenul prevăzut de primul alineat de mai sus poate fi prelungit de către președinte la cererea motivată a părâtului.

Articolul 47

(1) Cererea introductivă și memoriul în apărare pot fi completate cu o replică a reclamantului și o duplică a părâtului, cu excepția cazului în care Tribunalul, după ascultarea avocatului general, decide în sens contrar, întrucât conținutul dosarului este suficient de complet pentru a permite părților să își dezvolte motivele și argumentele în cursul procedurii orale. Cu toate acestea, Tribunalul poate autoriza părțile să completeze dosarul la cererea motivată a reclamantului, formulată în termen de două săptămâni de la comunicarea acestei decizii.

(2) Președintele stabilește datele la care se depun aceste acte de procedură.

Articolul 48

(1) Părțile mai pot propune probe în sprijinul afirmațiilor lor atât în cadrul replicii, cât și al duplicii. În acest caz, părțile indică motivele care au determinat întârzierea cu care s-au propus probele.

(2) Pe parcursul procesului, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii.

În cazul în care, pe parcursul judecății, o parte invocă un motiv nou în conformitate cu paragraful precedent, președintele, după expirarea termenelor obișnuite de procedură, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, poate acorda celeilalte părți un termen pentru a răspunde cu privire la acest motiv.

Tribunalul se pronunță asupra admisibilității motivului prin hotărârea prin care se finalizează judecata.

Articolul 49

Indiferent de stadiul procedurii, Tribunalul, după ascultarea avocatului general, poate dispune orice măsură de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească prevăzută de articolele 64 și 65 sau poate să hotărască refacerea sau completarea oricărui act de cercetare judecătorească.

Articolul 50

(1) După ascultarea părților și a avocatului general, președintele poate oricând, din motive de conexitate, să dispună reunirea mai multor cauze care au același obiect pentru buna desfășurare a procedurii scrise sau orale sau în vederea pronunțării hotărârii prin care se finalizează judecata. Președintele poate disjunge ulterior cauzele. Președintele poate delega soluționarea acestor chestiuni Tribunalului.

(2) Agenții, consilierii și avocații tuturor părților din cauzele conexate, inclusiv intervenienții, pot consulta la greșă actele de procedură comunicate părților din celelalte cauze conexate. Cu toate acestea, fără a aduce atingere articolului 67 alineatul (3), președintele poate, la cererea unei părți, să excludă de la consultare înscrisurile secrete sau confidentiale.

Articolul 51

(1) În cazurile prevăzute de articolul 14 alineatul (1), camera investită cu o cauză sau președintele Tribunalului poate, în orice stadiu al procedurii, din oficiu sau la cererea unei părți, să propună ședinței plenare a Tribunalului să trimită cauza acesteia, Marii Camere sau unei camere compuse dintr-un număr diferit de judecători. Decizia de trimitere a unei cauze unui complet compus din mai mulți judecători este luată în ședință plenară, după ascultarea avocatului general.

Cauza trebuie judecată de o cameră compusă din cel puțin cinci judecători atunci când un stat membru sau o instituție a Uniunii, parte în proces, solicită aceasta.

(2) Decizia de a repartiza o cauză unui judecător unic în cazurile prevăzute de articolul 14 alineatul (2) trebuie adoptată în unanimitate, după ascultarea părților, de către camera compusă din trei judecători pe rolul căreia se află cauza.

Atunci când un stat membru sau o instituție a Uniunii, parte în proces, se opune ca o cauză să fie judecată de un judecător unic, aceasta trebuie menținută pe rolul camerei din care face parte judecătorul raportor sau trimisă acesteia.

Articolul 52

(1) Fără a aduce atingere articolului 49, președintele stabilește data la care judecătorul raportor prezintă Tribunalului un raport preliminar, după caz,

(a) după prezentarea duplicii;

(b) la expirarea termenului stabilit în conformitate cu articolul 47 alineatul (2), atunci când replica sau duplica nu a fost depusă;

(c) atunci când partea interesată a declarat că renunță la dreptul de a depune o replică sau o duplică;

cererea unei părți, să dispună amânarea judecării unei cauze pentru o dată ulterioară.

(d) atunci când Tribunalul a decis, în conformitate cu articolul 47 alineatul (1), că nu se impune completarea cererii introductive și a memoriului în apărare cu o replică și o duplică;

În cazul în care părțile dintr-o cauză solicită amânarea de comun acord, președintele poate admite cererea acestora.

Articolul 56

(e) atunci când Tribunalul a decis, în conformitate cu articolul 76a alineatul (1), că se impune judecarea cauzei potrivit regulilor procedurii accelerate.

Dezbaterile sunt deschise și conduse de către președinte, care exercită poliția ședinței.

Articolul 57

(2) Raportul preliminar cuprinde propuneri cu privire la necesitatea luării unor măsuri de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească, precum și cu privire la eventuala trimitere a cauzei ședinței plene, Marii Camere sau unei alte camere a Tribunalului compuse dintr-un număr diferit de judecători.

Dezbaterile desfășurate în ședință secretă nu se fac publice.

Articolul 58

Tribunalul, după ascultarea avocatului general, se pronunță cu privire la măsurile ce se impun a fi luate ca urmare a propunerilor judecătorului raportor.

Președintele poate, pe parcursul dezbaterilor, să pună întrebări agenților, consilierilor sau avocaților părților.

Fiecare judecător și avocatul general au, la rândul lor, aceeași posibilitate.

Articolul 59

Articolul 53

În cazul în care Tribunalul decide deschiderea procedurii orale fără a dispune măsuri de organizare a procedurii și fără a iniția o cercetare judecătorească, data deschiderii acesteia este stabilită de către președinte.

Părțile pot pleda numai prin intermediul agentului, consilierului sau avocatului lor.

Articolul 60

Articolul 54

În cazul în care, pe parcursul procedurii scrise, fără a aduce atingere măsurilor de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească ce pot fi îndeplinite în cursul procedurii orale, au fost îndeplinite astfel de măsuri și când acestea sunt complete, președintele stabilește data deschiderii procedurii orale.

Dacă într-o cauză nu a fost desemnat un avocat general, președintele declară terminată procedura orală la sfârșitul dezbaterilor.

Articolul 61

Capitolul II

PROCEDURA ORALĂ

Articolul 55

(1) Tribunalul judecă acele cauze cu care este sesizat în ordinea terminării cercetării lor judecătorești. Între mai multe cauze a căror cercetare judecătorească este terminată simultan, ordinea este determinată de data înscrierii în registrul de cereri.

(1) Dacă avocatul general își prezintă concluziile în scris, acesta le depune la greafă, care le comunică părților.

(2) După susținerea orală a concluziilor sau după depunerea acestora de către avocatul general, președintele declară terminată procedura orală.

Articolul 62

(2) Ținând seama de împrejurări speciale, președintele poate dispune judecarea cu prioritate a unei cauze.

Tribunalul, după ascultarea avocatului general, poate dispune redeschiderea procedurii orale.

Articolul 63

După ascultarea părților și a avocatului general, președintele, ținând seama de împrejurări speciale, poate, din oficiu sau la

(1) Grefierul întocmește un proces-verbal al fiecărei ședințe. Acest proces-verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.

(2) Părțile pot consulta la greafă orice proces-verbal și pot obține o copie a acestuia pe cheltuiala lor.

Capitolul III

MĂSURILE DE ORGANIZARE A PROCEDURII ȘI ACTIVITĂȚILE DE
CERCETARE JUDECĂTOREASCĂ

Secțiunea I – Măsurile de organizare a procedurii

Articolul 64

(1) Măsurile de organizare a procedurii urmăresc să asigure pregătirea cauzelor pentru judecată, derularea procedurilor și soluționarea litigiilor în cele mai bune condiții. Măsurile sunt dispuse de către Tribunal, după ascultarea avocatului general.

(2) Măsurile de organizare a procedurii au ca obiect, în special:

(a) asigurarea bunei desfășurări a procedurii scrise sau orale și facilitarea administrării probelor;

(b) identificarea punctelor în privința cărora părțile trebuie să își completeze argumentele sau care necesită cercetare judecătorească;

(c) precizarea concluziilor părților, precum și a motivelor și a argumentelor acestora și clarificarea punctelor în litigiu;

(d) facilitarea soluționării amiabile a litigiilor.

(3) Măsurile de organizare a procedurii pot consta în special în:

(a) punerea de întrebări părților;

(b) solicitarea adresată părților de a se pronunța în scris sau oral cu privire la anumite aspecte ale litigiului;

(c) solicitarea de informații părților sau terților;

(d) solicitarea prezentării de înscrisuri referitoare la cauză;

(e) convocarea la întâlniri a părților sau a agenților acestora.

(4) Orice parte poate, în orice stadiu al procedurii, să propună adoptarea sau modificarea unor măsuri de organizare a procedurii. În acest caz, celelalte părți sunt ascultate înainte de dispunerea acestor măsuri.

Tribunalul informează părțile cu privire la măsurile avute în vedere atunci când împrejurările procedurii impun aceasta și le dă posibilitatea de a-și prezenta observațiile oral sau în scris.

(5) Tribunalul, întrunit în ședință plenară sau în Marea Cameră, însărcinează camera căreia i-a fost repartizată cauza inițial sau pe

judecătorul raportor cu punerea în aplicare a măsurilor de organizare a procedurii, în cazul în care decide luarea unor asemenea măsuri, iar acestea nu sunt efectuate chiar de către Tribunal, întrunit în ședință plenară sau în Marea Cameră.

În cazul în care o cameră dispune luarea unor măsuri de organizare a procedurii, iar acestea nu sunt efectuate chiar de către camera respectivă, îl însărcinează cu aceasta pe judecătorul raportor.

Avocatul general participă la măsurile de organizare a procedurii.

Secțiunea II – Activitățile de cercetare judecătorească

Articolul 65

Fără a aduce atingere prevederilor articolelor 24 și 25 din Statut, activitățile de cercetare judecătorească cuprind:

(a) înfățișarea personală a părților;

(b) solicitarea de informații și prezentarea de documente;

(c) proba testimonială;

(d) expertiza;

(e) cercetarea la fața locului.

Articolul 66

(1) Tribunalul, după ascultarea avocatului general, stabilește prin ordonanță activitățile de cercetare judecătorească necesare și faptele ce trebuie dovedite. După ascultarea părților, Tribunalul decide cu privire la activitățile de cercetare judecătorească menționate de articolul 65 literele (c), (d) și (e).

Ordonanța se comunică părților.

(2) Proba contrară și completarea probatoriului solicitat sunt admisibile.

Articolul 67

(1) Tribunalul, întrunit în ședință plenară sau în Marea Cameră, atunci când decide deschiderea cercetării judecătorești fără a proceda în mod nemijlocit la efectuarea acesteia, însărcinează camera căreia i-a fost repartizată cauza inițial sau pe judecătorul raportor cu efectuarea cercetării judecătorești.

În cazul în care o cameră decide deschiderea cercetării judecătorești fără a proceda în mod nemijlocit la efectuarea acesteia, îl însărcinează pe judecătorul raportor cu aceasta.

Avocatul general participă la activitățile de cercetare judecătorească.

(2) Părțile pot asista la activitățile de cercetare judecătorească.

(3) Sub rezerva prevederilor articolului 116 alineatele (2) și (6), Tribunalul ia în considerare doar înscrisurile pe care avocații și agenții părților le-au putut consulta și asupra cărora și-au putut exprima punctul de vedere.

În cazul în care Tribunalul trebuie să verifice caracterul confidențial, în privința uneia sau mai multor părți, al unui înscris care poate fi pertinent în cauză, acest înscris nu este comunicat părților în cursul acestei verificări.

În cazul în care o instituție a refuzat accesul la un înscris care a fost depus în cadrul unei acțiuni privind legalitatea acestui refuz, aflată pe rolul Tribunalului, acest înscris nu se comunică celorlalte părți.

Secțiunea III – Citarea și audierea martorilor și a experților

Articolul 68

(1) Tribunalul, după ascultarea părților și a avocatului general, din oficiu sau la cererea părților, dispune ca anumite fapte să fie probate cu martori. Prin ordonanță se indică faptele ce urmează a fi dovedite.

Martorii sunt citați de către Tribunal, din oficiu sau la cererea părților ori a avocatului general.

Cererea unei părți privind audierea unui martor trebuie să indice cu precizie faptele în legătură cu care acesta va fi ascultat și motivele care justifică ascultarea acestuia.

(2) Martorii a căror audiere este considerată necesară sunt citați în temeiul unei ordonanțe care cuprinde:

- (a) numele, prenumele, calitatea și adresa martorilor;
- (b) indicarea faptelor în legătură cu care martorii vor fi ascultați;
- (c) după caz, precizarea dispozițiilor adoptate de Tribunal cu privire la rambursarea cheltuielilor efectuate de martori și sancțiunile aplicabile martorilor care nu se prezintă.

Ordonanța se comunică părților și martorilor.

(3) Tribunalul poate condiționa citarea martorilor a căror audiere este solicitată de către părți de consemnarea, la casieria Tribunalului, a unei sume de bani al cărei quantum este stabilit de Tribunal, care să garanteze acoperirea cheltuielilor previzibile.

Casieria Tribunalului avansează fondurile necesare audierii martorilor citați din oficiu.

(4) După verificarea identității martorilor, președintele îi informează că au obligația să ateste veridicitatea declarațiilor în condițiile prevăzute de alineatul următor și de articolul 71.

Martorii sunt audiați de Tribunal, părțile fiind citate. După depunerea mărturiei, președintele poate, la solicitarea părților sau din oficiu, să pună întrebări martorilor.

Fiecare judecător și avocatul general pot, la rândul lor, să pună întrebări martorilor.

Reprezentanții părților, cu încuviințarea președintelui, pot pune întrebări martorilor.

(5) Sub rezerva prevederilor articolului 71, după depunerea mărturiei, martorul depune următorul jurământ:

„Jur că am spus adevărul, tot adevărul și numai adevărul.”

Tribunalul poate, după ascultarea părților, să încuviințeze ca martorul să nu depună jurământ.

(6) Grefierul întocmește un proces-verbal în care este redată depoziția fiecărui martor.

Procesul-verbal se semnează de către președinte sau de către judecătorul raportor însărcinat cu audierea martorilor, precum și de către grefier. În prealabil, trebuie să i se dea posibilitatea martorului să verifice conținutul procesului-verbal și să îl semneze.

Procesul-verbal constituie act autentic.

Articolul 69

(1) Martorii legal citați sunt obligați să dea curs citației și să se prezinte la ședință.

(2) În cazul în care un martor legal citat nu se prezintă în fața Tribunalului, acesta poate să îi aplice o sancțiune pecuniară de cel

mult 5 000 de euro și să dispună o nouă citare a martorului pe cheltuiala acestuia.

Aceeași sancțiune poate fi aplicată martorului care, fără un motiv întemeiat, refuză să depună mărturie, să presteze jurământ sau să facă declarația solemnă echivalentă acestuia.

(3) Martorul care face dovada unor motive întemeiate în fața Tribunalului poate fi exonerat de sancțiunea pecuniară care îi este aplicată. Quantumul sancțiunii pecuniare poate fi redus la cererea martorului în cazul în care acesta dovedește că este disproporționat în raport cu veniturile sale.

(4) Executarea silită a sancțiunilor sau a măsurilor dispuse în temeiul prezentului articol se realizează în conformitate cu prevederile articolelor 280 și 299 TFUE și ale articolului 164 TCEEA.

Articolul 70

(1) Tribunalul poate dispune efectuarea unei expertize. Ordonanța de numire a expertului precizează obiectivele expertizei și stabilește un termen pentru depunerea raportului său.

(2) Expertului i se comunică o copie a ordonanței, precum și toate înscrisurile necesare îndeplinirii sarcinii sale. Expertul se află sub controlul judecătorului raportor, care poate asista la operațiunile de expertiză și care este informat cu privire la derularea sarcinilor încredințate expertului.

Tribunalul poate solicita părților sau uneia dintre acestea să depună o sumă de bani care să garanteze acoperirea costurilor expertizei.

(3) La solicitarea expertului, Tribunalul poate dispune audierea unor martori, care sunt ascultați în conformitate cu prevederile articolului 68.

(4) Expertul se poate pronunța doar în limitele obiectivelor care i-au fost încredințate în mod expres.

După depunerea raportului, Tribunalul poate dispune ascultarea expertului, părțile fiind citate.

(5) Cu încuviințarea președintelui, reprezentanții părților pot pune întrebări expertului.

(6) Sub rezerva prevederilor articolului 71, după prezentarea raportului, expertul depune în fața Tribunalului următorul jurământ:

„Jur că mi-am îndeplinit misiunea potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate.”

Tribunalul poate, după ascultarea părților, să încuviințeze ca expertul să nu depună jurământ.

Articolul 71

(1) Președintele pune în vedere persoanelor chemate să depună jurământ în fața Tribunalului în calitate de martori sau de experți să spună adevărul sau să își îndeplinească sarcina potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate și le atrage atenția asupra consecințelor penale prevăzute de legislația lor națională în caz de încălcare a acestei obligații.

(2) Martorii și experții depun jurământ în conformitate cu articolul 68 alineatul (5) primul paragraf, respectiv cu articolul 70 alineatul (6) primul paragraf sau în forma prevăzută de legislația lor națională.

(3) În cazul în care legislația națională a martorilor sau a experților prevede posibilitatea de a face, în materie de procedură judiciară, în plus față de jurământ, în locul acestuia sau alături de acesta, o declarație echivalentă jurământului, martorii și experții pot face această declarație în condițiile și în forma prevăzute de legislația lor națională.

În cazul în care legislația națională nu prevede nici posibilitatea de a depune jurământ, nici de a face o astfel de declarație, se aplică procedura prevăzută de alineatul (1).

Articolul 72

(1) Tribunalul, după ascultarea avocatului general, poate decide să denunțe autorității competente menționate în anexa III din Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție, aparținând statului membru ale cărui instanțe sunt competente să sancționeze din punct de vedere penal, mărturia mincinoasă comisă sub jurământ în fața Tribunalului de către un martor sau un expert, luând în considerare prevederile articolului 71.

(2) Decizia Tribunalului se transmite prin grija grefierului. Aceasta descrie faptele și împrejurările pe care se întemeiază denunțul.

Articolul 73

(1) În cazul în care una dintre părți recuză un martor sau un expert pentru incapacitate, nedemnitate sau pentru orice alt motiv sau în cazul în care un martor sau un expert refuză să depună mărturie, să presteze jurământ sau să facă declarația solemnă echivalentă acestuia, Tribunalul dispune în mod corespunzător.

(2) Recuzarea unui martor sau a unui expert se propune în termen de două săptămâni de la comunicarea ordonanței în temeiul căreia este citat martorul sau prin care este numit expertul, printr-o cerere care conține motivele recuzării și probele propuse.

Articolul 74

(1) Martorii și experții au dreptul la rambursarea cheltuielilor de deplasare și de ședere. Casieria Tribunalului le poate acorda un avans pentru aceste cheltuieli.

(2) Martorii au dreptul la o despăgubire pentru beneficiul nerealizat, iar experții, la onorarii pentru lucrările lor. Aceste sume de bani sunt plătite martorilor și experților de către casieria Tribunalului, după îndeplinirea îndatoririlor sau sarcinilor lor.

Articolul 75

(1) Tribunalul poate, la cererea părților sau din oficiu, să dispună efectuarea unor comisii rogatorii pentru audierea martorilor sau a experților.

(2) Comisia rogatorie se dispune prin ordonanță; aceasta cuprinde numele, prenumele, calitatea și adresa martorilor sau a experților, indică faptele în legătură cu care martorii sau experții vor fi ascultați, menționează părțile, agenții, avocații sau consilierii părților, precum și domiciliul ales al acestora și expune pe scurt obiectul litigiului.

Ordonanța se comunică părților de către grefier.

(3) Grefierul trimite ordonanța autorității competente din statul membru pe teritoriul căruia trebuie efectuată ascultarea martorilor sau a experților, care este menționată în anexa I la Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție. Dacă este cazul, ordonanța este însoțită de o traducere în limba sau limbile oficiale ale statului membru destinat.

Autoritatea desemnată în temeiul primului paragraf transmite ordonanța autorității judiciare competente potrivit dreptului intern.

Autoritatea judiciară competentă aduce la îndeplinire comisia rogatorie în conformitate cu prevederile dreptului său intern.

După aducerea la îndeplinire, autoritatea judiciară competentă transmite autorității desemnate în temeiul primului paragraf ordonanța privind comisia rogatorie, înscrisurile rezultate din efectuarea acesteia și un borderou al cheltuielilor de judecată. Aceste înscrisuri se transmit grefierului.

Grefierul asigură efectuarea traducerii înscrisurilor în limba de procedură.

(4) Cheltuielile ocazionate de comisia rogatorie sunt în sarcina Tribunalului, cu excepția situației în care acesta dispune, dacă este cazul, să fie suportate de către părți.

Articolul 76

(1) Grefierul întocmește un proces-verbal pentru fiecare ședință. Acest proces-verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.

(2) Părțile pot consulta la grefă orice proces-verbal, precum și orice raport de expertiză și pot obține copii ale acestora pe cheltuiala lor.

Capitolul IIIa

PROCEDURILE ACCELERATE

Articolul 76a

(1) La cererea reclamantului sau a pârâtului, având în vedere urgența deosebită și împrejurările cauzei, Tribunalul poate, după ascultarea celorlalte părți și a avocatului general, să dispună judecarea unei cauze potrivit procedurii accelerate.

Cererea de judecare a unei cauze potrivit procedurii accelerate trebuie formulată printr-un înscris separat, cu ocazia depunerii cererii introductive sau a memoriului în apărare. În această cerere se poate menționa că anumite motive sau argumente ori anumite pasaje ale cererii introductive sau ale memoriului în apărare sunt invocate doar pentru cazul în care nu se dispune judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate, anexându-se în acest sens la cerere o versiune prescurtată a cererii introductive, precum și o listă a anexelor care trebuie luate în considerare exclusiv în cazul în care se dispune judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate.

Prin derogare de la articolul 55, cauzele în privința cărora Tribunalul a dispus judecarea potrivit procedurii accelerate se soluționează cu prioritate.

(2) Prin derogare de la articolul 46 alineatul (1), atunci când reclamantul a solicitat, în conformitate cu alineatul (1), judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate, termenul pentru depunerea memoriului în apărare este de o lună. În cazul în care Tribunalul respinge această cerere, se acordă pârâtului un termen

suplimentar de o lună pentru depunerea sau, după caz, pentru completarea memoriului în apărare. Termenele prevăzute de prezentul paragraf pot fi prelungite în temeiul articolului 46 alineatul (3).

În cauzele judecate potrivit procedurii accelerate, memoriile menționate de articolul 47 alineatul (1) și de articolul 116 alineatele (4) și (5) pot fi depuse numai dacă Tribunalul încuviințează aceasta în cadrul măsurilor de organizare a procedurii luate în conformitate cu articolul 64.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor articolului 48, părțile pot completa argumentația și pot propune probe pe parcursul procedurii orale. În acest caz, părțile indică motivele care au determinat întârzierea cu care s-au propus probele.

(4) Decizia Tribunalului de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate poate să prevadă condiții referitoare la întinderea memoriilor părților și la depunerea acestora, la desfășurarea ulterioară a procedurii sau la motivele și argumentele asupra cărora Tribunalul urmează să se pronunțe.

În cazul în care una dintre părți nu se conformează uneia dintre aceste condiții, decizia de judecare a cauzei potrivit procedurii accelerate poate fi revocată. În acest caz, judecarea cauzei continuă potrivit procedurii obișnuite.

Capitolul IV

SUSPENDAREA PROCEDURILOR ȘI DESESIZAREA TRIBUNALULUI

Articolul 77

Fără a aduce atingere articolelor 123 alineatul (4), 128 și 129 alineatul (4), o procedură pendinte poate fi suspendată:

- (a) în cazurile prevăzute de articolul 54 al treilea paragraf din Statut;
- (b) în cazul unui recurs declarat împotriva unei decizii a Tribunalului prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu, prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate sau prin care se respinge o intervenție;
- (c) la cererea comună a părților;
- (d) în alte cazuri particulare, atunci când buna administrare a justiției impune aceasta.

Articolul 78

Președintele dispune suspendarea procedurii prin ordonanță, după ascultarea părților și a avocatului general; președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului. Decizia de reluare a procedurii se adoptă potrivit aceluiași modalități. Ordonanțele prevăzute de prezentul articol se comunică părților.

Articolul 79

(1) Suspendarea procedurii produce efecte la data indicată în ordonanța de suspendare sau, în lipsa unei asemenea mențiuni, la data adoptării acestei ordonanțe.

Pe durata suspendării, niciun termen procedural nu expiră, cu excepția termenului prevăzut de articolul 115 alineatul (1) pentru depunerea cererii de intervenție.

(2) Atunci când ordonanța de suspendare nu stabilește durata acesteia, suspendarea încetează la data indicată în ordonanța de reluare a procedurii sau, în lipsa unei asemenea mențiuni, la data adoptării acestei ordonanțe.

De la data reluării procedurii, termenele procedurale își reiau cursul de la început.

Articolul 80

Deciziile de desesizare prevăzute de articolul 54 al treilea paragraf din Statut sunt luate de Tribunal prin ordonanță, care se comunică părților.

Capitolul V

HOTĂRÂRILE

Articolul 81

Hotărârea cuprinde:

- mențiunea că este pronunțată de către Tribunal;
- data pronunțării;
- numele președintelui și ale judecătorilor care au participat;
- numele avocatului general eventual desemnat;
- numele grefierului;
- indicarea părților;
- numele agenților, consilierilor sau avocaților părților;
- concluziile părților;
- mențiunea că avocatul general și-a prezentat concluziile, dacă este cazul;
- expunerea sumară a faptelor;
- motivele;
- dispozitivul, inclusiv soluția privitoare la cheltuielile de judecată.

Articolul 82

(1) Hotărârea se pronunță în ședință publică, părțile fiind citate.

(2) Originalul hotărârii, semnat de președinte, de judecătorii care au luat parte la deliberări și de grefier, este sigilat și depus la grefă; o copie certificată pentru conformitate cu originalul se comunică fiecărei părți.

(3) Pe originalul hotărârii se face mențiune de către grefier cu privire la data pronunțării acesteia.

Articolul 83

Hotărârea are forță obligatorie de la data pronunțării sale, sub rezerva prevederilor articolului 60 din Statut.

Articolul 84

(1) Fără a aduce atingere prevederilor privind interpretarea hotărârilor, erorile materiale, de calcul sau inexactitățile vădite pot fi rectificate de către Tribunal din oficiu sau la cererea unei părți, depusă în termen de două săptămâni de la data pronunțării hotărârii.

(2) Părțile, înștiințate în mod corespunzător de către grefier, pot depune observații scrise în termenul stabilit de către președinte.

(3) Tribunalul decide în camera de consiliu.

(4) Originalul ordonanței prin care se dispune rectificarea se anexează originalului hotărârii rectificate. Se face mențiune despre această ordonanță pe marginea originalului hotărârii.

Articolul 85

În cazul în care Tribunalul a omis să se pronunțe asupra cheltuielilor de judecată, oricare dintre părți poate sesiza Tribunalul printr-o cerere, în termen de o lună de la comunicarea hotărârii.

Cererea se comunică celeilalte părți, căreia președintele îi stabilește un termen pentru a depune observații scrise.

După depunerea acestor observații, Tribunalul, după ascultarea avocatului general, se pronunță atât asupra admisibilității, cât și asupra fondului cererii.

Articolul 86

Jurisprudența Tribunalului se publică prin grija grefierului.

Capitolul VI

CHELTUIELILE DE JUDECATĂ

Articolul 87

(1) În hotărârea sau ordonanța prin care se finalizează judecata se dispune cu privire la cheltuielile de judecată.

(2) Partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

În cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Tribunalul decide asupra repartizării cheltuielilor de judecată.

(3) Pentru motive excepționale sau în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli.

O parte, chiar dacă a avut câștig de cauză, poate fi obligată să ramburseze celeilalte părți acele cheltuieli de judecată apreciate de Tribunal ca fiind provocate în mod nejustificat sau șicanator.

(4) Statele membre și instituțiile care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

Statele părți la Acordul privind SEE, altele decât statele membre, precum și Autoritatea AELS de Supraveghere suportă, de asemenea, propriile cheltuieli de judecată atunci când intervin în litigiu.

Tribunalul poate dispune ca un intervenient, altul decât cei menționați de paragrafele precedente, să suporte propriile cheltuieli de judecată.

(5) Partea care renunță la judecată este obligată la plata cheltuielilor de judecată, la cererea celeilalte părți, formulată în cadrul observațiilor sale privind renunțarea. Cu toate acestea, la cererea părții care renunță la judecată, cheltuielile de judecată se suportă de către cealaltă parte în cazul în care conduita acesteia justifică acest lucru.

În cazul unui acord al părților cu privire la cheltuielile de judecată, Tribunalul se pronunță potrivit acordului respectiv.

În absența unei cereri privitoare la cheltuielile de judecată, fiecare parte suportă propriile cheltuieli.

(6) Cheltuielile de judecată rămân la aprecierea Tribunalului în cazul în care acesta nu se pronunță asupra fondului cauzei.

Articolul 88

În litigiile dintre Uniune și agenții acesteia, cheltuielile efectuate de către instituții rămân în sarcina acestora, fără a aduce atingere prevederilor articolului 87 alineatul (3) al doilea paragraf.

Articolul 89

Cheltuielile efectuate de către o parte în vederea executării silită sunt restituite de către cealaltă parte potrivit tarifului în vigoare în statul în care are loc executarea silită.

Articolul 90

Procedura în fața Tribunalului este gratuită, sub rezerva următoarelor prevederi:

- (a) în cazul în care Tribunalul a efectuat cheltuieli care ar fi putut fi evitate, acesta poate să oblige partea care le-a provocat la restituirea acestora;
- (b) cheltuielile pentru orice activitate de copiere și traducere efectuată la cererea unei părți, apreciate de către grefier ca extraordinare, sunt restituite de către această parte în funcție de tariful prevăzut de articolul 24 alineatul (5).

Articolul 91

Fără a aduce atingere prevederilor articolului precedent, sunt considerate cheltuieli recuperabile:

- (a) sumele datorate martorilor și experților în temeiul articolului 74;
- (b) cheltuielile necesare efectuate de către părți în legătură cu procedura, în special cheltuielile de deplasare și de ședere și remunerarea unui agent, consilier sau avocat.

Articolul 92

(1) În cazul în care cheltuielile recuperabile sunt contestate, Tribunalul se pronunță prin ordonanță, care nu este supusă niciunei căi de atac, la cererea părții interesate și după ascultarea observațiilor celeilalte părți.

(2) Părțile pot solicita, în vederea executării, o copie a ordonanței, certificată pentru conformitate cu originalul.

Articolul 93

(1) Casieria Tribunalului și debitorii acestuia efectuează plățile în euro.

(2) În cazul în care cheltuielile rambursabile au fost efectuate într-o altă monedă decât euro sau când actele care dau dreptul la indemnizație au fost efectuate într-o țară a cărei monedă nu este euro, schimbul valutar se realizează potrivit cursului de schimb de referință al Băncii Centrale Europene din ziua plății.

Capitolul VII

ASISTENȚA JUDICIARĂ

Articolul 94

(1) În vederea asigurării accesului efectiv la justiție, asistența judiciară se acordă în cauzele aflate pe rolul Tribunalului în condițiile prevăzute de prezentul capitol.

Asistența judiciară acoperă, în tot sau în parte, cheltuielile legate de asistența și de reprezentarea în fața Tribunalului. Aceste cheltuieli sunt avansate de casieria Tribunalului.

(2) Orice persoană fizică are dreptul să beneficieze de asistență judiciară în cazul în care, din cauza stării sale materiale, este în imposibilitate totală sau parțială de a face față cheltuielilor prevăzute de alineatul (1).

Starea materială se evaluează ținând seama de elemente obiective precum veniturile, patrimoniul deținut și situația familială.

(3) Cererea de acordare a asistenței judiciare se respinge în cazul în care acțiunea în legătură cu care se solicită asistența judiciară pare în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată.

Articolul 95

(1) Asistența judiciară poate fi solicitată înainte sau după introducerea acțiunii.

Această cerere nu implică asistarea de către avocat.

(2) Cererea de acordare a asistenței judiciare trebuie să fie însoțită de toate informațiile și înscrisurile justificative care permit evaluarea stării materiale a solicitantului, cum ar fi un certificat emis de o autoritate națională competentă care atestă această stare materială.

În cazul în care cererea este formulată anterior introducerii acțiunii, solicitantul trebuie să expună pe scurt obiectul acțiunii pe care își propune să o inițieze, situația de fapt din speță și

argumentația în susținerea acțiunii. Cererea trebuie să fie însoțită de înscrisuri justificative în acest sens.

(3) Tribunalul poate impune, în conformitate cu articolul 150, utilizarea unui formular pentru depunerea unei cereri de asistență judiciară.

Articolul 96

(1) Înainte de a se pronunța asupra cererii de asistență judiciară, Tribunalul dă posibilitatea celeilalte părți să depună observații scrise, cu excepția cazului în care, ținând cont de informațiile prezentate, rezultă că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de articolul 94 alineatul (2) sau că sunt întrunite cele de la alineatul (3).

(2) Președintele se pronunță asupra cererii de acordare a asistenței judiciare prin ordonanță. Președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

Ordonanța de respingere a cererii de acordare a asistenței judiciare se motivează.

(3) Prin ordonanța de admitere a cererii de acordare a asistenței judiciare se desemnează un avocat pentru a reprezenta persoana în cauză.

Dacă persoana în cauză nu a propus ea însăși un avocat sau dacă propunerea făcută de aceasta nu este încuviințată de Tribunal, grefierul transmite ordonanța de admitere a cererii de acordare a asistenței judiciare și o copie a cererii către autoritatea competentă din statul respectiv, menționată în anexa II din Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție. Avocatul însărcinat să reprezinte solicitantul este desemnat pe baza propunerilor transmise de această autoritate.

Ordonanța prin care se admite cererea de acordare a asistenței judiciare poate stabili o sumă de bani care urmează să fie plătită avocatului însărcinat să reprezinte persoana în cauză sau poate fixa un plafon al cheltuielilor și onorariilor avocatului, care, în principiu, nu poate fi depășit. Ordonanța poate stabili ca persoana în cauză să contribuie la cheltuielile menționate de articolul 94 alineatul (1), ținând seama de starea materială a acesteia.

(4) Introducerea unei cereri de acordare a asistenței judiciare suspendă termenul prevăzut pentru introducerea acțiunii până la data notificării ordonanței prin care se soluționează această cerere sau, în cazurile prevăzute de alineatul (3) al doilea paragraf, a ordonanței prin care se desemnează avocatul însărcinat să reprezinte solicitantul.

(5) Președintele poate să revoce beneficiul asistenței judiciare, din oficiu sau la cerere, după ascultarea persoanei în cauză, dacă împrejurările care au determinat admiterea cererii se schimbă pe parcursul judecății. Președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

Ordonanța de revocare a beneficiului asistenței judiciare se motivează.

(6) Ordonanțele pronunțate în temeiul prezentului articol nu sunt supuse niciunei căi de atac.

Articolul 97

(1) În cazul admiterii cererii de acordare a beneficiului asistenței judiciare, președintele poate, la cererea avocatului persoanei în cauză, să dispună plata unui avans către acesta.

(2) În cazul în care, în temeiul deciziei prin care se finalizează judecata, beneficiarul asistenței judiciare trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată, președintele stabilește, prin ordonanță motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac, cuantumul cheltuielilor și onorariilor avocatului care rămân în sarcina casieriei Tribunalului. Președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

(3) În cazul în care, prin decizia prin care se finalizează judecata, Tribunalul a obligat o altă parte să suporte cheltuielile de judecată ale beneficiarului asistenței judiciare, aceasta este obligată să ramburseze casieriei Tribunalului sumele avansate cu titlu de asistență judiciară.

În caz de contestare sau în cazul în care partea nu dă curs unei cereri a grefierului de rambursare a acestor sume, președintele se pronunță prin ordonanță motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac. Președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

(4) În cazul în care beneficiarul asistenței judiciare cade în pretenții, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, pronunțându-se asupra cheltuielilor în cadrul deciziei prin care se finalizează judecata, să dispună ca una sau mai multe părți să suporte propriile cheltuieli de judecată sau ca acestea să fie, în tot sau în parte, suportate de casieria Tribunalului cu titlu de asistență judiciară.

Capitolul VIII

DESISTAREA

Articolul 98

În cazul în care, înainte de a se fi pronunțat Tribunalul, părțile ajung la un acord cu privire la soluționarea litigiului și informează Tribunalul că renunță la orice pretenție, președintele dispune radierea cauzei și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu prevederile articolului 87 alineatul (5), având în vedere, dacă este cazul, propunerile părților în acest sens.

Această prevedere nu se aplică acțiunilor menționate de articolele 263 și 265 TFUE.

Articolul 99

În cazul în care reclamantul informează în scris Tribunalul că înțelege să renunțe la judecată, președintele dispune radierea cauzei și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu articolul 87 alineatul (5).

Capitolul IX

COMUNICĂRILE

Articolul 100

(1) Comunicările prevăzute de prezentul regulament se efectuează prin grija grefierului la domiciliul ales al destinatarului, fie prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii a actului care trebuie comunicat, fie prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire.

Copiile originalului care trebuie comunicat sunt întocmite și se certifică pentru conformitate cu originalul de către grefier, cu excepția cazului în care acestea au fost depuse de către părți în condițiile prevăzute de articolul 43 alineatul (1).

(2) Atunci când, în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) al doilea paragraf, destinatarul a consimțit să primească comunicările prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare, comunicarea oricărui act de procedură, inclusiv a hotărârilor și a ordonanțelor Tribunalului, poate fi efectuată prin transmiterea unei copii a înscrisului printr-un asemenea mijloc.

Notificarea hotărârilor și a ordonanțelor, în temeiul articolului 55 din Statut, statelor membre și instituțiilor care nu au fost părți în proces se efectuează prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare.

În cazul în care, din motive tehnice sau din cauza volumului actului, o astfel de transmitere nu poate avea loc, actul se comunică, în absența alegerii domiciliului de către destinatar, la adresa acestuia din urmă potrivit modalităților prevăzute de alineatul (1). Destinatarul este înștiințat cu privire la aceasta prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare. În acest caz, se consideră că o scrisoare recomandată a fost înmănată destinatarului în a zecea zi de la data depunerii acestei trimiteri la oficiul poștal al locului unde Tribunalul își are sediul, cu excepția cazului în care s-a demonstrat prin confirmare de primire că scrisoarea a fost primită la o altă dată sau a cazului în care destinatarul informează grefierul, în termen de trei săptămâni de la data înștiințării, prin fax sau prin alt mijloc tehnic de comunicare, că actul care trebuie comunicat nu i-a parvenit.

Capitolul X

TERMENELE

Articolul 101

(1) Termenele procedurale prevăzute de tratate, de Statut și de prezentul regulament se calculează după cum urmează:

- (a) în cazul termenelor pe zile, pe săptămâni, pe luni sau pe ani care încep să curgă de la momentul producerii unui eveniment sau al efectuării unui act, ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului nu intră în calculul aceluși termen;
- (b) un termen pe săptămâni, pe luni sau pe ani expiră la sfârșitul zilei care, în ultima săptămână, în ultima lună sau în ultimul an, are aceeași denumire sau aceeași cifră cu ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului de la care începe să curgă termenul. În cazul termenelor pe luni sau pe ani, dacă ziua corespunzătoare expirării termenului nu există în ultima lună, termenul expiră la sfârșitul ultimei zile a acelei luni;
- (c) în cazul unui termen pe luni și pe zile, se socotesc, în primul rând, lunile întregi și apoi zilele;
- (d) termenele includ zilele de sărbătoare legală, duminicile și sămbetele;
- (e) termenele nu se suspendă pe parcursul vacanțelor judecătorești.

(2) În cazul în care termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică sau într-o zi de sărbătoare legală, acesta se prelungește până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează.

Lista zilelor de sărbătoare legală stabilită de Curtea de Justiție și publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se aplică și Tribunalului.

Articolul 102

(1) Atunci când un termen pentru introducerea unei acțiuni împotriva unui act al unei instituții începe să curgă de la data publicării actului, acest termen se calculează, în sensul articolului 101 alineatul (1) litera (a), de la sfârșitul celei de a paisprezecea zile de la data publicării actului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Termenele procedurale se prelungesc pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu zece zile.

Articolul 103

(1) Termenele fixate în temeiul prezentului regulament pot fi prelungite de autoritatea care le-a stabilit.

(2) Președintele poate delega grefierului dreptul de semnătură pentru a stabili anumite termene asupra cărora are competența de a hotărî în temeiul prezentului regulament sau pentru a acorda prelungirea acestora.

TITLUL III

PROCEDURILE SPECIALE

Capitolul I

SUSPENDAREA ȘI ALTE MĂSURI PROVIZORII

Articolul 104

(1) Orice cerere de suspendare a executării unui act al unei instituții, în temeiul articolelor 278 TFUE și 157 TCEEA, este admisibilă numai în cazul în care solicitantul a atacat acest act în cadrul unei acțiuni în fața Tribunalului.

Orice cerere cu privire la una dintre celelalte măsuri provizorii prevăzute de articolul 279 TFUE este admisibilă numai în cazul în care provine de la o parte dintr-o cauză aflată pe rolul Tribunalului și numai dacă are legătură cu această cauză.

(2) Cererile prevăzute de alineatul precedent indică obiectul litigiului, împrejurările care determină urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică la prima vedere dispunerea măsurii provizorii solicitate.

(3) Cererea se face prin înscris separat și în condițiile prevăzute de articolele 43 și 44.

Articolul 105

(1) Cererea se comunică celeilalte părți, căreia președintele Tribunalului îi stabilește un termen scurt pentru a formula observații scrise sau orale.

(2) Președintele Tribunalului apreciază dacă este cazul să dispună deschiderea cercetării judecătorești.

Președintele Tribunalului poate admite cererea chiar înaintea formulării observațiilor de către cealaltă parte. Această măsură poate fi ulterior modificată sau revocată, chiar din oficiu.

Articolul 106

În caz de împiedicare sau de absență a președintelui Tribunalului, acesta este înlocuit de un alt judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii, desemnat în condițiile stabilite prin decizia adoptată de Tribunal în conformitate cu articolul 10.

Articolul 107

(1) Cererea se soluționează prin ordonanță motivată. Ordonanța se comunică de îndată părților.

(2) Executarea ordonanței poate fi condiționată de constituirea de către solicitant a unei cauțiuni, al cărei cuantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări.

(3) Ordonanța poate stabili o dată de la care măsura încetează să se aplice. În caz contrar, măsura își încetează efectele de la pronunțarea hotărârii prin care se finalizează judecata.

(4) Ordonanța are doar un caracter provizoriu și nu prejudică fondul asupra căruia Tribunalul se pronunță în acțiunea principală.

Articolul 108

La cererea unei părți, ordonanța poate fi oricând modificată sau revocată ca urmare a unei schimbări a împrejurărilor.

Articolul 109

Respingerea cererii cu privire la o măsură provizorie nu împiedică partea care a introdus-o să depună o altă cerere întemeiată pe fapte noi.

Articolul 110

Prevederile prezentului capitol se aplică și cererilor de suspendare a executării silite a unei decizii a Tribunalului sau a unui act al altei instituții, depuse în temeiul articolelor 280 și 299 TFUE și al articolului 164 TCEEA.

Ordonanța de admitere a cererii stabilește, dacă este cazul, data la care măsura provizorie își încetează efectele.

Capitolul II

INCIDENTELE DE PROCEDURĂ

Articolul 111

Atunci când Tribunalul este în mod vădit incompetent pentru a judeca o acțiune sau atunci când aceasta este în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate, după ascultarea avocatului general, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

Articolul 112

În caz de vădită necompetență de judecare a unei acțiuni, fără a continua procedura, Tribunalul, prin ordonanță motivată, trimite acțiunea Curții de Justiție în temeiul articolului 54 al doilea paragraf din Statut.

Articolul 113

Tribunalul poate oricând să se pronunțe, din oficiu, după ascultarea părților, asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică sau să constate că acțiunea a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului; decizia este luată în condițiile prevăzute de articolul 114 alineatele (3) și (4).

Articolul 114

(1) Cererea prin care se solicită Tribunalului să se pronunțe asupra inadmisibilității, necompetenței sau cu privire la un incident, fără a intra în dezbateră fondului, se formulează prin înscris separat.

Cererea cuprinde expunerea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază, concluziile și, în anexă, înscrisurile justificative.

(2) La primirea cererii, președintele stabilește un termen pentru a da posibilitatea celeilalte părți să formuleze în scris concluziile și argumentele de fapt și de drept.

(3) În continuare, procedura de judecare a cererii este orală, în afară de cazul în care Tribunalul decide altfel.

(4) Tribunalul, după ascultarea avocatului general, se pronunță cu privire la cerere sau o unește cu fondul. Atunci când cauza este de competența Curții de Justiție, Tribunalul trimite cauza acesteia din urmă.

În cazul în care Tribunalul respinge cererea sau o unește cu fondul, președintele stabilește noi termene pentru continuarea judecății.

*Capitolul III**INTERVENȚIA**Articolul 115*

(1) Cererea de intervenție se depune în termen de șase săptămâni de la data publicării avizului prevăzut de articolul 24 alineatul (6) sau, sub rezerva articolului 116 alineatul (6),

înainte de a se dispune deschiderea procedurii orale prevăzute de articolul 53.

(2) Cererea de intervenție cuprinde:

(a) indicarea cauzei;

(b) indicarea părților;

(c) numele și domiciliul intervenientului;

(d) indicarea domiciliului ales al intervenientului în localitatea unde Tribunalul își are sediul;

(e) concluziile în susținerea cărora intervenientul solicită să intervină;

(f) expunerea împrejurărilor care justifică dreptul de a interveni, atunci când cererea se întemeiază pe articolul 40 al doilea sau al treilea paragraf din Statut.

Prevederile articolelor 43 și 44 se aplică în mod corespunzător.

(3) Intervenientul este reprezentat în conformitate cu prevederile articolului 19 din Statut.

Articolul 116

(1) Cererea de intervenție se comunică părților.

Președintele se pronunță cu privire la cererea de intervenție după ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile scrise sau orale.

Președintele se pronunță asupra cererii de intervenție prin ordonanță sau înaintează cererea Tribunalului. Ordonanța de respingere a cererii se motivează.

(2) În cazul admiterii cererii de intervenție, depusă în termenul de șase săptămâni prevăzut de articolul 115 alineatul (1), intervenientului i se comunică toate actele de procedură comunicate părților. Cu toate acestea, președintele poate, la cererea unei părți, să excludă de la comunicare înscrisurile secrete sau confidențiale.

(3) Intervenientul ia procedura în starea în care se află în momentul intervenției sale.

(4) În cazurile prevăzute de alineatul (2), președintele stabilește termenul în care intervenientul poate depune un memoriu în intervenție.

Memoriul în intervenție cuprinde:

- (a) concluziile intervenientului privind susținerea sau respingerea, în tot sau în parte, a concluziilor uneia dintre părți;
 - (b) motivele și argumentele invocate de intervenient;
 - (c) probele propuse, dacă este cazul.
- (5) După depunerea memoriului în intervenție, președintele stabilește, dacă este cazul, un termen în care părțile pot răspunde acestui memoriu.
- (6) În cazul în care cererea de intervenție a fost depusă după expirarea termenului de șase săptămâni prevăzut de articolul 115 alineatul (1), intervenientul își poate prezenta observațiile pe parcursul procedurii orale, pe baza raportului de ședință care îi este comunicat.

Capitolul IV

HOTĂRĂRILE TRIBUNALULUI PRONUNȚATE DUPĂ ANULAREA CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE

Articolul 117

În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță a Tribunalului și decide să trimită cauza acestuia din urmă spre rejudecare, Tribunalul este sesizat prin hotărârea de trimitere.

Articolul 118

(1) În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță a unei camere, președintele Tribunalului poate repartiza cauza unei alte camere compuse din același număr de judecători.

(2) În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță pronunțată de Tribunal întrunit în ședință plenară sau în Marea Cameră, cauza este repartizată completului care a pronunțat decizia respectivă.

(2a) În cazul în care Curtea de Justiție anulează o hotărâre sau o ordonanță pronunțată de un judecător unic, președintele Tribunalului repartizează cauza unei camere de trei judecători, din compunerea căreia nu face parte judecătorul respectiv.

(3) În cazurile prevăzute de alineatele (1), (2) și (2a), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (1) și articolul 51 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 119

(1) Atunci când, într-o cauză, intervine o hotărâre de trimitere spre rejudecare, dacă procedura scrisă în fața Tribunalului, în

cauza respectivă, era terminată, procedura de rejudecare se desfășoară după cum urmează:

- (a) în termen de două luni de la comunicarea hotărârii Curții de Justiție, reclamantul poate depune un memoriu cuprinzând observații scrise;
- (b) în termen de o lună de la comunicarea acestui memoriu părâtului, acesta din urmă poate depune un memoriu cuprinzând observații scrise. Termenul acordat părâtului pentru depunerea acestui memoriu nu poate în niciun caz să fie mai mic de două luni, calculat de la data la care i s-a comunicat hotărârea Curții de Justiție;
- (c) în termen de o lună de la comunicarea concomitentă a observațiilor reclamantului și ale părâtului către intervenient, acesta din urmă poate depune un memoriu cuprinzând observații scrise. Termenul acordat intervenientului pentru depunerea acestui memoriu nu poate în niciun caz să fie mai mic de două luni, calculat de la data la care i s-a comunicat hotărârea Curții de Justiție.

(2) Atunci când, într-o cauză, intervine o hotărâre de trimitere spre rejudecare, dacă procedura scrisă în fața Tribunalului, în cauza respectivă, nu era terminată, aceasta se reia din stadiul în care se afla, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii hotărâte de Tribunal.

(3) Tribunalul poate autoriza depunerea de memorii complementare cuprinzând observații scrise în cazul în care împrejurările justifică această măsură.

Articolul 120

Procedura se desfășoară potrivit prevederilor titlului II din prezentul regulament.

Articolul 121

Tribunalul se pronunță atât asupra cheltuielilor de judecată privitoare la procedura desfășurată în fața Tribunalului, cât și asupra celor privitoare la procedura de recurs în fața Curții de Justiție.

Capitolul IVA

DECIZIILE TRIBUNALULUI PRONUNȚATE DUPĂ REEXAMINAREA CU TRIMITERE SPRE REJUDECARE

Articolul 121a

În cazul în care Curtea de Justiție reexaminează o hotărâre sau o ordonanță a Tribunalului și decide să trimită cauza acestuia din urmă spre rejudecare, Tribunalul este sesizat prin hotărârea de trimitere.

Articolul 121b

(1) În cazul în care Curtea de Justiție trimite spre rejudecare o cauză care a fost judecată inițial de o cameră, președintele Tribunalului poate repartiza cauza unei alte camere compuse din același număr de judecători.

(2) În cazul în care Curtea de Justiție trimite spre rejudecare o cauză care a fost judecată inițial de Tribunal întrunit în ședință plenară sau în Marea Cameră, cauza este repartizată completului care a pronunțat decizia respectivă.

(3) În cazurile prevăzute de alineatele (1) și (2), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (1) și articolul 51 alineatul (1) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 121c

(1) În termen de o lună de la comunicarea hotărârii Curții de Justiție, părțile din cadrul procedurii aflate pe rolul Tribunalului pot depune observații cu privire la concluziile care trebuie să fie desprinse din această hotărâre pentru soluționarea litigiului. Acest termen nu poate fi prelungit.

(2) Tribunalul poate să solicite părților din procedura aflată pe rolul acestuia să depună memoriile, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, și să decidă să le asculte în cadrul unei proceduri orale.

Articolul 121d

Tribunalul se pronunță asupra cheltuielilor de judecată privitoare la procedura desfășurată în fața acestuia după reexaminare.

Capitolul V**CAUZELE JUDECATE ÎN LIPSĂ ȘI OPOZIȚIA***Articolul 122*

(1) În cazul în care pârâțul, chemat în judecată în conformitate cu procedura, nu răspunde cererii introductive cu respectarea termenului și a condițiilor de formă prevăzute în acest sens, reclamantul poate solicita Tribunalului să judece cauza în lipsă.

Cererea de judecare a cauzei în lipsă se comunică pârâțului. Tribunalul poate decide deschiderea procedurii orale cu privire la această cerere.

(2) Înainte de pronunțarea hotărârii în cauza judecată în lipsă, Tribunalul examinează admisibilitatea cererii introductive, verifică dacă formalitățile au fost legal îndeplinite și dacă concluziile

reclamantului par fondate. Tribunalul poate dispune efectuarea de activități de cercetare judecătorească.

(3) Hotărârea pronunțată într-o cauză judecată în lipsă este executorie. Cu toate acestea, Tribunalul poate suspenda executarea acesteia până la soluționarea opoziției depuse în temeiul alineatului (4) de mai jos sau poate condiționa executarea de constituirea unei cauțiuni al cărei quantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări; cauțiunea se restituie dacă nu se formulează opoziție sau dacă aceasta este respinsă.

(4) Hotărârea pronunțată într-o cauză judecată în lipsă poate fi atacată cu opoziție. Opoziția se formulează în termen de o lună de la comunicarea hotărârii, cu respectarea condițiilor de formă prevăzute de articolele 43 și 44.

(5) După comunicarea opoziției, președintele stabilește un termen celeilalte părți pentru a depune observații scrise.

Procedura se desfășoară în conformitate cu prevederile titlului II din prezentul regulament.

(6) Tribunalul se pronunță printr-o hotărâre care nu poate fi atacată cu opoziție. Originalul acestei hotărâri se anexează originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă. Se face mențiune despre hotărârea dată în opoziție pe marginea originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă.

Capitolul VI**CĂILE EXTRAORDINARE DE ATAC****Secțiunea I – Terța opoziție***Articolul 123*

(1) Prevederile articolelor 43 și 44 se aplică în mod corespunzător cererii de terță opoziție; în plus, această cerere trebuie să cuprindă următoarele mențiuni:

- (a) indicarea hotărârii atacate;
- (b) motivele pentru care hotărârea atacată aduce atingere drepturilor terțului oponent;
- (c) motivele pentru care terțul oponent nu a putut participa la litigiul principal aflat pe rolul Tribunalului.

Cererea se formulează împotriva tuturor părților din litigiul principal.

În cazul în care hotărârea a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cererea se depune în termen de două luni de la data publicării.

(2) Suspendarea executării hotărârii atacate se poate dispune la cererea terțului oponent. Prevederile titlului III capitolul 1 se aplică în mod corespunzător.

(3) Hotărârea se modifică în măsura în care se admite terță opoziție.

Originalul hotărârii pronunțate în terță opoziție se anexează originalului hotărârii atacate. Se face mențiune despre hotărârea pronunțată pe marginea originalului hotărârii atacate.

(4) În cazul în care un recurs aflat pe rolul Curții de Justiție și o cerere de terță opoziție aflată pe rolul Tribunalului sunt declarate împotriva aceleiași hotărâri a Tribunalului, acesta din urmă, după ascultarea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție.

Articolul 124

Cererea de terță opoziție se repartizează camerei care a pronunțat hotărârea care face obiectul terței opoziții; în cazul în care hotărârea a fost pronunțată de Tribunal întrunit în ședință plenară sau în Marea Cameră, cererea de terță opoziție se repartizează, în mod corespunzător, ședinței plenare sau Marii Camere. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată de un judecător unic, cererea de terță opoziție se repartizează aceluși judecător.

Secțiunea II – Revizuirea

Articolul 125

Fără a aduce atingere termenului de zece ani prevăzut de articolul 44 al treilea paragraf din Statut, cererea de revizuire se formulează în termen de cel mult trei luni de la data la care solicitantul a luat cunoștință de faptele pe care se întemeiază revizuirea.

Articolul 126

(1) Prevederile articolelor 43 și 44 se aplică în mod corespunzător cererii de revizuire; în plus, aceasta trebuie să cuprindă următoarele mențiuni:

- (a) indicarea hotărârii atacate;
- (b) punctele cu privire la care hotărârea este atacată;
- (c) faptele pe care se întemeiază cererea;
- (d) indicarea mijloacelor de probă care dovedesc existența faptelor care justifică revizuirea și respectarea termenelor prevăzute de articolul precedent.

(2) Cererea de revizuire se formulează împotriva tuturor părților din hotărârea a cărei revizuire se solicită.

Articolul 127

(1) Cererea de revizuire se repartizează camerei care a pronunțat hotărârea care face obiectul revizuirii; în cazul în care hotărârea a fost pronunțată de Tribunal întrunit în ședință plenară sau în Marea Cameră, cererea de revizuire se repartizează, în mod corespunzător, ședinței plenare sau Marii Camere. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată de un judecător unic, cererea de revizuire se repartizează aceluși judecător.

(2) Fără a prejudeca fondul, Tribunalul, după ascultarea avocatului general și având în vedere observațiile scrise ale părților, se pronunță asupra admisibilității cererii.

(3) În cazul în care Tribunalul declară cererea admisibilă, procedează la examinarea pe fond a cererii și se pronunță prin hotărâre, în conformitate cu prezentul regulament.

(4) Originalul hotărârii date în revizuire se anexează originalului hotărârii revizuite. Se face mențiune despre hotărârea dată în revizuire pe marginea originalului hotărârii revizuite.

Articolul 128

În cazul în care un recurs aflat pe rolul Curții de Justiție și o cerere de revizuire aflată pe rolul Tribunalului sunt declarate împotriva aceleiași hotărâri a Tribunalului, acesta din urmă, după ascultarea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție.

Secțiunea III – Interpretarea hotărârilor

Articolul 129

(1) Cererea de interpretare este formulată în conformitate cu prevederile articolelor 43 și 44. În plus, aceasta cuprinde următoarele mențiuni:

- (a) indicarea hotărârii în cauză;
- (b) textele a căror interpretare se solicită.

Cererea se formulează împotriva tuturor părților din hotărârea în cauză.

(2) Cererea de interpretare se repartizează camerei care a pronunțat hotărârea care face obiectul acestei cereri; în cazul în care hotărârea a fost pronunțată de Tribunal întrunit în ședință plenară sau în Marea Cameră, cererea de interpretare se repartizează, în mod corespunzător, ședinței plenare sau Marii

Camere. În cazul în care hotărârea a fost pronunțată de un judecător unic, cererea de interpretare se repartizează aceluși judecător.

(3) Tribunalul se pronunță prin hotărâre după ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile și după ascultarea avocatului general.

Originalul hotărârii în interpretare se anexează originalului hotărârii interpretate. Se face mențiune despre hotărârea în interpretare pe marginea originalului hotărârii interpretate.

(4) În cazul în care un recurs aflat pe rolul Curții de Justiție și o cerere de interpretare aflată pe rolul Tribunalului sunt declarate împotriva aceleiași hotărâri a Tribunalului, acesta din urmă, după ascultarea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii Curții de Justiție.

TITLUL IV

CONTENCIOSUL PRIVIND DREPTURILE DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Articolul 130

(1) Sub rezerva prevederilor speciale ale prezentului titlu, prevederile prezentului regulament se aplică acțiunilor introduse împotriva Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și împotriva Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante, denumite în continuare „Oficiu”, și care au ca obiect aplicarea normelor privitoare la regimul proprietății intelectuale.

(2) Prevederile prezentului titlu nu se aplică în cazul acțiunilor care sunt introduse direct împotriva Oficiului, fără a fi precedate de o procedură în fața unei camere de recurs.

Articolul 131

(1) Cererea trebuie redactată într-una dintre limbile prevăzute de articolul 35 alineatul (1), aleasă de reclamant.

(2) Limba în care este redactată cererea devine limba de procedură dacă reclamantul a fost singura parte în cadrul procedurii aflate pe rolul camerei de recurs sau dacă nicio altă parte din cadrul acestei proceduri nu se opune într-un termen stabilit în acest scop de către grefier după depunerea cererii.

În cazul în care, în acest termen, părțile din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs informează grefierul asupra acordului lor în sensul alegerii ca limbă de procedură a uneia dintre limbile menționate de articolul 35 alineatul (1), aceasta devine limba de procedură în fața Tribunalului.

În cazul opoziției la alegerea limbii de procedură, făcută de către reclamant în termenul menționat mai sus, și în absența unui acord în această privință între părțile din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, limba în care cererea de înregistrare respectivă a fost depusă la Oficiu devine limba de procedură. Cu toate acestea, în cazul în care, la cererea motivată a unei părți și după ascultarea celorlalte părți, președintele constată că folosirea acestei limbi nu este de natură să permită tuturor

părților din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs să participe la procedură și să le garanteze apărarea și că numai folosirea unei alte limbi dintre cele menționate de articolul 35 alineatul (1) permite remedierea acestei situații, poate desemna această din urmă limbă ca limbă de procedură; președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

(3) În memoriile și în celelalte înscrisuri adresate Tribunalului, precum și pe parcursul procedurii orale, reclamantul poate folosi limba aleasă de el în conformitate cu alineatul (1), iar fiecare dintre celelalte părți poate folosi o limbă aleasă dintre cele menționate de articolul 35 alineatul (1).

(4) În cazul în care, în temeiul alineatului (2), o altă limbă decât cea în care este redactată cererea devine limba de procedură, grefierul asigură efectuarea traducerii cererii în limba de procedură.

Fiecare parte este obligată să prezinte, într-un termen rezonabil stabilit în acest scop de către grefier, traducerea în limba de procedură a memoriilor sau a înscrisurilor, altele decât cererea, pe care le-a depus în temeiul alineatului (3) într-o altă limbă decât limba de procedură. Partea care depune această traducere, care constituie act autentic în sensul articolului 37, trebuie să certifice exactitatea acesteia. În cazul în care traducerea nu este depusă în termenul stabilit, memoriul sau actul de procedură în cauză este înlăturat din dosar.

Grefierul asigură efectuarea traducerii tuturor afirmațiilor făcute pe parcursul procedurii orale în limba de procedură și, la cererea unei părți, în limba folosită de aceasta în conformitate cu alineatul (3).

Articolul 132

(1) Fără a aduce atingere prevederilor articolului 44, cererea trebuie să cuprindă numele tuturor părților din cadrul procedurii

care s-a aflat pe rolul camerei de recurs și adresele pe care acestea le-au indicat în vederea efectuării notificărilor pe parcursul acestei proceduri.

Decizia atacată a camerei de recurs se anexează cererii. Se face mențiune cu privire la data la care decizia atacată a fost notificată reclamantului.

(2) În cazul în care cererea nu este formulată cu respectarea alineatului (1), se aplică în mod corespunzător articolul 44 alineatul (6).

Articolul 133

(1) Despre depunerea cererii, grefierul informează Oficiul și toate părțile din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs. Grefierul procedează la comunicarea cererii după stabilirea limbii de procedură în conformitate cu articolul 131 alineatul (2).

(2) Cererea este comunicată Oficiului în calitate de pârât, precum și părților din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul. Această comunicare se face în limba de procedură.

Comunicarea cererii către o parte din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs se face prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, la adresa indicată de partea în cauză în vederea efectuării notificărilor pe parcursul acestei proceduri.

(3) Imediat după comunicarea cererii, Oficiul transmite Tribunalului dosarul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Articolul 134

(1) Părțile din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul, pot participa în calitate de intervenienți la procedura aflată pe rolul Tribunalului prin formularea unui răspuns la cerere, cu respectarea condițiilor de formă și a termenelor prevăzute în acest sens.

(2) Intervenienții menționați de alineatul (1) au aceleași drepturi procedurale cu părțile principale.

Aceștia pot susține concluziile unei părți principale, pot formula concluzii și invoca motive autonome față de cele ale părților principale.

(3) Un intervenient dintre cei menționați de alineatul (1) poate, în memoriul în răspuns depus în conformitate cu articolul 135 alineatul (1), să formuleze concluzii care vizează anularea sau reformarea deciziei camerei de recurs în privința unui punct care nu a fost indicat în cerere și să invoce motive care nu au fost arătate în cerere.

Astfel de concluzii formulate sau motive invocate în cuprinsul memoriului în răspuns al intervenientului rămân fără obiect în cazul desistării reclamantului.

(4) Prin derogare de la articolul 122, procedura judecării cauzei în lipsă nu se aplică atunci când un intervenient dintre cei menționați de alineatul (1) al prezentului articol a răspuns cererii cu respectarea condițiilor de formă și a termenelor prevăzute în acest sens.

Articolul 135

(1) Oficiul și părțile din cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, altele decât reclamantul, depun memoriu în răspuns în termen de două luni de la comunicarea cererii.

Articolul 46 se aplică în mod corespunzător memoriilor în răspuns.

(2) Cererea și memoriile în răspuns pot fi completate cu memorii în replică și în duplică formulate de părți, inclusiv de intervenienții menționați de articolul 134 alineatul (1), atunci când președintele, ca urmare a unei cereri motivate depuse într-un termen de două săptămâni de la notificarea memoriilor în răspuns sau în replică, consideră necesară completarea și o încuviințează pentru a da posibilitatea părții în cauză să își apere punctul de vedere.

Președintele stabilește termenul pentru depunerea acestor memorii.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor anterioare, în cazurile menționate de articolul 134 alineatul (3), celelalte părți pot, în termen de două luni de la notificarea memoriului în răspuns, să depună un memoriu al cărui obiect este limitat la răspunsul privind concluziile și motivele invocate pentru prima dată în memoriul în răspuns al unui intervenient. Acest termen poate fi prelungit de către președinte la cererea motivată a părții interesate.

(4) Memoriile părților nu pot modifica obiectul litigiului care sa aflat pe rolul camerei de recurs.

Articolul 135a

După depunerea memoriilor prevăzute de articolul 135 alineatul (1) și, dacă este cazul, de articolul 135 alineatele (2) și (3), Tribunalul poate decide, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general și a părților, să se pronunțe asupra acțiunii fără parcurgerea fazei orale a procedurii, cu excepția cazului în care una dintre părți depune o cerere prin care arată motivele pentru care solicită să fie ascultată.

Această cerere se depune în termen de o lună de la comunicarea către parte a terminării procedurii scrise. Acest termen poate fi prelungit de către președinte.

Articolul 136

(1) Atunci când se admite o acțiune formulată împotriva unei decizii a unei camere de recurs, Tribunalul poate dispune ca Oficiul să suporte doar propriile cheltuieli de judecată.

(2) Cheltuielile necesare efectuate de părți în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, precum și cheltuielile efectuate în vederea depunerii traducerilor memoriilor sau înscrisurilor în limba de procedură, prevăzute de articolul 131 alineatul (4) al doilea paragraf, sunt considerate cheltuieli de judecată recuperabile.

În cazul prezentării de traduceri inexacte, se aplică în mod corespunzător articolul 87 alineatul (3) al doilea paragraf.

TITLUL V

RECURSURILE ÎMPOTRIVA DECIZIILOR TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE

Articolul 136a

În cazul recursului declarat împotriva deciziilor Tribunalului Funcției Publice, prevăzut la articolele 9 și 10 din anexa la Statut, limba de procedură este aceea în care este redactată decizia Tribunalului Funcției Publice care face obiectul recursului, fără a aduce atingere articolului 35 alineatul (2) literele (b) și (c) și alineatul (3) al patrulea paragraf din prezentul regulament.

Articolul 43 și articolul 44 alineatele (2) și (3) se aplică în mod corespunzător recursului.

(2) Decizia Tribunalului Funcției Publice care face obiectul recursului se anexează cererii de recurs. Se face mențiune cu privire la data la care decizia atacată a fost comunicată recurentului.

Articolul 137

(1) Recursul se declară prin depunerea unei cereri la grefa Tribunalului sau a Tribunalului Funcției Publice.

(3) În cazul în care recursul nu este formulat cu respectarea articolului 44 alineatul (3) sau a alineatului (2) din prezentul articol, se aplică în mod corespunzător articolul 44 alineatul (6).

(2) Grefa Tribunalului Funcției Publice transmite, fără întârziere, dosarul din prima instanță și, după caz, recursul către grefa Tribunalului.

Articolul 139

(1) Pe calea recursului se poate cere:

(a) anularea, în tot sau în parte, a deciziei Tribunalului Funcției Publice;

(b) admiterea, în tot sau în parte, a concluziilor prezentate în primă instanță, fără a putea fi primite cereri noi.

(2) Recursul nu poate modifica obiectul litigiului dedus judecătii Tribunalului Funcției Publice.

Articolul 138

(1) Cererea de recurs cuprinde:

(a) numele și domiciliul părții care formulează recursul, denumită recurent;

(b) indicarea celorlalte părți din procedura în fața Tribunalului Funcției Publice;

(c) motivele și argumentele de drept invocate;

(d) concluziile recurentului.

Articolul 140

Cererea de recurs se comunică tuturor părților din litigiul dedus judecătii Tribunalului Funcției Publice. Articolul 45 se aplică în mod corespunzător.

Articolul 141

(1) Orice parte din litigiul dedus judecării Tribunalului Funcției Publice poate depune un memoriu în răspuns în termen de două luni de la comunicarea cererii de recurs. Termenul de depunere a memoriului în răspuns nu se poate prelungi.

(2) Memoriul în răspuns cuprinde:

- (a) numele și domiciliul părții care l-a depus;
- (b) data la care i-a fost comunicată cererea de recurs;
- (c) motivele și argumentele de drept invocate;
- (d) concluziile.

Articolul 43 și articolul 44 alineatele (2) și (3) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 142

(1) Prin memoriul în răspuns se poate cere:

- a) respingerea, în tot sau în parte, a recursului sau anularea, în tot sau în parte, a deciziei Tribunalului Funcției Publice;
- b) admiterea, în tot sau în parte, a concluziilor formulate în primă instanță, fără a putea fi primite cereri noi.

(2) Memoriul în răspuns nu poate modifica obiectul litigiului dedus judecării Tribunalului Funcției Publice.

Articolul 143

(1) Recursul și memoriul în răspuns pot fi completate cu un memoriu în replică și cu un memoriu în duplică atunci când președintele, ca urmare a unei cereri depuse în acest sens de către recurent în termen de șapte zile de la comunicarea memoriului în răspuns, consideră necesară completarea și încuviințează expres depunerea unui memoriu în replică pentru a da posibilitatea recurentului să își apere punctul de vedere sau pentru a pregăti decizia asupra recursului. Președintele stabilește data la care se depune memoriul în replică și, cu ocazia comunicării acestui memoriu, data la care se depune memoriul în duplică.

(2) Atunci când concluziile memoriului în răspuns au ca obiect anularea, în tot sau în parte, a deciziei Tribunalului Funcției Publice pentru un motiv care nu a fost invocat în cererea de recurs, recurentul sau orice altă parte poate depune un memoriu în replică, al cărui obiect este limitat la acest motiv, în termen de

două luni de la comunicarea memoriului în răspuns în cauză. Alineatul (1) se aplică oricărui memoriu suplimentar depus ca urmare a acestei replici.

Articolul 144

Sub rezerva prevederilor care urmează, articolul 48 alineatul (2), articolele 49, 50 și 51 alineatul (1), articolele 52, 55-64, 76a-110, articolul 115 alineatele (2) și (3) și articolele 116, 123-127 și 129 se aplică procedurii în fața Tribunalului care are ca obiect un recurs împotriva unei decizii a Tribunalului Funcției Publice.

Articolul 145

Atunci când recursul este, în tot sau în parte, în mod vădit inadmisibil sau în mod vădit nefondat, Tribunalul poate oricând, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, să respingă recursul, în tot sau în parte, prin ordonanță motivată.

Articolul 146

După depunerea memoriilor prevăzute de articolul 141 alineatul (1) și, dacă este cazul, de articolul 143 alineatele (1) și (2), Tribunalul poate decide, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general și a părților, să se pronunțe asupra recursului fără parcurgerea fazei orale a procedurii, cu excepția cazului în care una dintre părți depune o cerere prin care arată motivele pentru care solicită să fie ascultată. Această cerere se depune în termen de o lună de la comunicarea către parte a terminării procedurii scrise. Acest termen poate fi prelungit de către președinte.

Articolul 147

Raportul preliminar prevăzut de articolul 52 este prezentat Tribunalului după depunerea memoriilor prevăzute de articolul 141 alineatul (1) și, dacă este cazul, de articolul 143 alineatele (1) și (2). Atunci când nu se depun astfel de memorii, aceeași procedură se aplică la expirarea termenului prevăzut pentru depunerea lor.

Articolul 148

Atunci când recursul nu este fondat sau atunci când recursul este fondat și Tribunalul soluționează el însuși litigiul, acesta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.

Articolul 88 nu se aplică decât recursurilor declarate de instituții.

Prin derogare de la articolul 87 alineatul (2), Tribunalul poate dispune ca, în recursurile declarate de funcționari sau de alți agenți ai unei instituții, cheltuielile de judecată să fie repartizate între părți, în măsura impusă de echitate.

În caz de retragere a recursului, articolul 87 alineatul (5) se aplică în mod corespunzător.

Articolul 149

Cererea de intervenție formulată în cadrul unui recurs aflat pe rolul Tribunalului trebuie depusă în termen de o lună de la data publicării avizului prevăzut de articolul 24 alineatul (6).

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 150

Tribunalul poate emite instrucțiuni practice cu privire, în special, la pregătirea și la desfășurarea ședințelor în fața acestuia și la depunerea de memorii sau observații scrise.

Articolul 151

Prezentul regulament, autentic în limbile prevăzute de articolul 35 alineatul (1), se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni de la data publicării sale.

TRIBUNAL FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE

VERSIUNEA CONSOLIDATĂ A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE

(2010/C 177/03)

Prezenta ediție conține:

Versiunea consolidată a Regulamentului de procedură al Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 25 iulie 2007 (JO L 225, 29.8.2007, p. 1, cu rectificare în JO L 69, 13.3.2008, p. 37) și modificările ce rezultă din următoarele acte:

1. Modificarea Regulamentului de procedură al Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 14 ianuarie 2009 (JO L 24, 28.1.2009, p. 10),
2. Modificările Regulamentului de procedură al Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 17 martie 2010 (JO L 92, 13.4.2010, p. 17).

Prezenta ediție nu are valoare juridică. De aceea, considerentele au fost omise.

**VERSIUNEA CONSOLIDATĂ A REGULAMENTULUI DE PROCEDURĂ AL TRIBUNALULUI
FUNCTIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE****din 25 iulie 2007 ⁽¹⁾****DISPOZIȚIE PRELIMINARĂ***Articolul 1***Definirea unor termeni**

- (1) În prezentul regulament:
- dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene se desemnează prin numărul articolului vizat din tratatul menționat urmat de abrevierea „TFUE”;
 - dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice se desemnează prin numărul articolului urmat de abrevierea „TCEEA”;
 - Protocolul privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene este denumit „Statut”;
 - Regulamentul de stabilire a Statutului funcționarilor Uniunii Europene, precum și a Regimului aplicabil altor agenți ai Uniunii este denumit „Statutul funcționarilor”.
- (2) În sensul prezentului regulament:
- termenul „Tribunal” desemnează Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene, iar în ceea ce privește cauzele judecate de către o cameră sau un judecător unic, desemnează acea cameră sau acel judecător;
 - termenul „președintele Tribunalului” desemnează în mod exclusiv președintele Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene, iar termenul „președinte” desemnează președintele completului de judecată;
 - termenul „instituție” sau „instituții” desemnează instituțiile Uniunii și organele, oficiile sau agențiile înființate prin tratate sau printr-un act adoptat pentru punerea acestora în aplicare și care pot fi părți în fața Tribunalului.

*TITLUL I***ORGANIZAREA TRIBUNALULUI****Capitolul I***Articolul 3***PREȘEDINȚIA ȘI MEMBRII TRIBUNALULUI****Depunerea jurământului***Articolul 2*

- (1) Înainte de a intra în funcție, judecătorii depun în fața Curții de Justiție următorul jurământ:

Mandatul judecătorilor

*„Jur să îmi exercit funcția cu deplină imparțialitate și potrivit conștiinței;
jur să nu divulg nimic din secretul deliberărilor.”*

- (1) Mandatul unui judecător începe de la data stabilită în acest sens în actul de numire.

- (2) În cazul în care data nu este stabilită în actul de numire, mandatul începe de la data acestui act.

- (2) Imediat după depunerea jurământului, judecătorii semnează o declarație prin care își iau angajamentul solemn de a respecta, pe durata funcției lor și după încetarea acesteia, obligațiile care decurg din această funcție, în special îndatoririle de a da dovadă de onestitate și de discreție în acceptarea anumitor poziții sau avantaje după încetarea funcției lor.

⁽¹⁾ JO L 225, 29.8.2007, p. 1, cu rectificare în JO L 69, 13.3.2008, p. 37, modificat la 14 ianuarie 2009, (JO L 24, 28.1.2009, p. 10), și la 17 martie 2010, (JO L 92, 13.4.2010, p. 17).

*Articolul 4***Decăderea din drepturi și revocarea judecătorilor**

(1) Atunci când Curtea de Justiție este chemată să decidă, după consultarea Tribunalului, dacă un judecător nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă acesta nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale, președintele Tribunalului îl invită pe judecătorul în cauză să se prezinte în camera de consiliu pentru a-și prezenta observațiile, fără participarea grefierului.

(2) Avizul Tribunalului se motivează.

(3) Avizul prin care se constată că un judecător nu mai corespunde condițiilor cerute sau nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale trebuie să exprime cel puțin voturile majorității judecătorilor Tribunalului. În acest caz, repartitia voturilor se transmite Curții de Justiție.

(4) Votul este secret, judecătorul în cauză neparticipând la deliberare.

*Articolul 5***Rangul**

(1) Cu excepția președintelui Tribunalului și a președinților camerelor, rangul judecătorilor se determină, fără distincție, în raport cu vechimea în funcție.

(2) La vechime egală în funcție, vârsta determină rangul.

(3) Judecătorii care își încheie mandatul și care sunt numiți din nou își păstrează rangul anterior.

*Articolul 6***Alegerea președintelui Tribunalului**

(1) În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din anexa I la Statut, judecătorii îl aleg dintre ei pe președintele Tribunalului, pentru o perioadă de trei ani. Mandatul acestuia poate fi reînnoit.

(2) În cazul în care mandatul președintelui Tribunalului încetează înainte de expirarea termenului stabilit, se procedează la înlocuirea acestuia pentru perioada rămasă.

(3) În cadrul alegerilor prevăzute de prezentul articol, votul este secret. Este ales judecătorul care obține voturile a mai mult de jumătate dintre judecătorii care compun Tribunalul. În cazul în care niciunul dintre judecătorii nu obține această majoritate, se organizează alte tururi de scrutin până când aceasta este obținută.

(4) Numele președintelui Tribunalului se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 7***Atribuțiile președintelui Tribunalului**

(1) Președintele Tribunalului conduce lucrările și serviciile Tribunalului.

(2) Acesta prezidează ședințele, precum și deliberările desfășurate în camera de consiliu ale:

— ședinței plenare;

— camerei compuse din cinci judecători;

— oricărei camere compuse din trei judecători, dacă face parte din aceasta.

*Articolul 8***Înlocuirea președintelui Tribunalului**

În caz de împiedicare sau de absență a președintelui Tribunalului ori în cazul în care funcția de președinte al Tribunalului este vacantă, președinția este asigurată potrivit ordinii stabilite de articolul 5.

Capitolul II**COMPLETELE DE JUDECATĂ***Articolul 9***Completele de judecată**

În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din anexa I la Statut, cauzele aflate pe rolul Tribunalului sunt judecate în ședință plenară, în camera de cinci judecători, în camere de trei judecători sau de către judecătorul unic.

*Articolul 10***Constituirea camerelor**

(1) Tribunalul înființează în cadrul său camere compuse din trei judecători. De asemenea, Tribunalul poate înființa o cameră compusă din cinci judecători.

(2) Tribunalul decide cu privire la repartizarea judecătorilor pe camere. În cazul în care numărul judecătorilor repartizați unei camere este mai mare decât numărul judecătorilor care participă la judecarea unei cauze, Tribunalul decide asupra modalității de desemnare a judecătorilor care urmează să intre în compunerea completului.

(3) Deciziile luate în conformitate cu prezentul articol se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 11***Președinții camerelor**

(1) Judecătorii îi aleg dintre ei, în temeiul prevederilor articolului 4 alineatul (3) din anexa I la Statut, pentru o perioadă de trei ani, pe președinții camerelor compuse din trei judecători. Alegerile au loc în conformitate cu procedura prevăzută de articolul 6 alineatul (3). Mandatul acestora poate fi reînnoit.

(2) Prevederile articolului 6 alineatele (2) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(3) Președinții camerelor conduc lucrările camerei respective și prezidează ședințele, precum și deliberările acesteia.

(4) În caz de împiedicare sau de absență a președintelui unei camere ori în cazul în care funcția de președinte al unei camere este vacantă, camera este prezidată de către unul dintre membrii acesteia, potrivit ordinii stabilite de articolul 5.

(5) Președintele Tribunalului prezidează completul în cazul în care, în mod excepțional, în vederea legalei compunerii a completului, este necesar ca președintele Tribunalului să facă parte din acesta.

Articolul 12

Completul de judecată obișnuit – Repartizarea cauzelor

(1) Sub rezerva prevederilor articolelor 13 și 14, Tribunalul judecă în camere de trei judecători.

(2) Tribunalul stabilește criteriile pe baza cărora cauzele sunt repartizate acestor camere.

(3) Decizia prevăzută de alineatul precedent se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 13

Trimiterea unei cauze ședinței plenare sau camerei compuse din cinci judecători

(1) O cauză poate fi trimisă spre judecare în ședință plenară sau camerei compuse din cinci judecători atunci când dificultatea problemelor de drept ridicate, importanța cauzei ori împrejurări speciale justifică această măsură.

(2) Decizia de trimitere se adoptă de Tribunal în ședință plenară la propunerea camerei sesizate cu soluționarea cauzei sau a oricărui membru al Tribunalului. Această decizie se poate adopta în orice stadiu al procedurii.

Articolul 14

Trimiterea unei cauze judecătorului unic

(1) Cauzele repartizate unei camere compuse din trei judecători pot fi judecate de către judecătorul raportor, care hotărăște în calitate de judecător unic, dacă, ținând seama de lipsa dificultății problemelor de drept sau de fapt ridicate, de importanța limitată a cauzei și de absența altor împrejurări speciale, se consideră adecvat să fie astfel judecate.

Cauzele care ridică chestiuni privind legalitatea unui act de aplicabilitate generală nu se pot trimite judecătorului unic.

(2) Decizia de trimitere se adoptă în unanimitate, după ascultarea părților, de către camera pe rolul căreia se află cauza. Această decizie se poate adopta în orice stadiu al procedurii.

(3) În caz de împiedicare sau de absență a judecătorului unic căruia îi este trimisă cauza, președintele Tribunalului desemnează un alt judecător care să-l înlocuiască.

(4) Judecătorul unic trimite cauza în fața camerei în cazul în care constată că nu mai sunt întrunite condițiile prevăzute de alineatul (1).

(5) În cauzele judecate de către judecătorul unic, atribuțiile președintelui sunt exercitate de către acest judecător.

Capitolul III

GREFA ȘI SERVICIILE

Secțiunea I – Grefa

Articolul 15

Numirea grefierului

(1) Tribunalul numește grefierul.

(2) Cu două săptămâni înaintea datei fixate pentru numire, președintele Tribunalului informează judecătorii cu privire la candidaturile care au fost depuse.

(3) Numirea are loc potrivit procedurii prevăzute de articolul 6 alineatul (3).

(4) Numele grefierului ales se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(5) Grefierul este numit pentru o perioadă de șase ani. Acesta poate fi numit din nou.

(6) Înainte de a intra în funcție, grefierul depune în fața Tribunalului jurământul prevăzut de articolul 3.

Articolul 16

Încetarea funcției grefierului

(1) Grefierul nu poate fi eliberat din funcție decât dacă nu mai corespunde condițiilor cerute sau dacă nu mai îndeplinește obligațiile aferente funcției sale; Tribunalul decide după ce i-a acordat grefierului posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

(2) Dacă funcția grefierului încetează înainte de expirarea mandatului său, Tribunalul numește un nou grefier pentru o perioadă de șase ani.

Articolul 17

Grefierul adjunct

Tribunalul poate numi, potrivit procedurii prevăzute pentru numirea grefierului, un grefier adjunct însărcinat să îl asiste pe grefier și să îl înlocuiască în condițiile stabilite de instrucțiunile pentru grefier prevăzute de articolul 19 alineatul (4).

Articolul 18

Împiedicarea sau absența grefierului

În caz de împiedicare sau de absență a grefierului și, dacă este cazul, a grefierului adjunct sau atunci când posturile acestora sunt vacante, președintele Tribunalului desemnează funcționarii sau personalul auxiliar însărcinați cu îndeplinirea atribuțiilor de grefier.

*Articolul 19***Atribuțiile grefierului**

(1) Grefierul asistă Tribunalul, președintele și judecătorii în exercițiul tuturor funcțiilor lor. Acesta răspunde de organizarea și de activitățile grefei sub autoritatea președintelui Tribunalului.

(2) Grefierul păstrează sigiliile. Acesta răspunde de arhive și se îngrijește de publicațiile Tribunalului. Sub autoritatea președintelui Tribunalului, grefierul este însărcinat cu primirea, transmiterea și păstrarea tuturor înscrisurilor, precum și cu efectuarea comunicărilor pe care le presupune aplicarea prezentului regulament.

(3) Cu excepția cazurilor prevăzute de articolele 4, 16 alineatul (1) și 27, grefierul asistă la ședințele Tribunalului.

(4) Instrucțiunile pentru grefier sunt stabilite de Tribunal, la propunerea președintelui acestuia. Instrucțiunile se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 20***Ținerea registrului**

(1) Grefa ține, sub răspunderea grefierului, un registru în care sunt înregistrate toate actele de procedură și înscrisurile justificative.

(2) Modalitățile de ținere a registrului sunt stabilite de instrucțiunile pentru grefier prevăzute de articolul 19 alineatul (4).

(3) Orice persoană care justifică un interes poate consulta registrul la grefă și poate obține copii sau extrase din acesta după achitarea tarifului grefei stabilit de Tribunal, la propunerea grefierului.

(4) Orice parte într-un proces poate obține, după achitarea tarifului grefei, copii suplimentare ale actelor de procedură, precum și ale ordonanțelor și hotărârilor.

(5) Niciun terț, persoană privată sau publică, nu poate avea acces la dosarul cauzei sau la actele de procedură fără încuviințarea expresă a președintelui, după ascultarea părților. Această încuviințare poate fi acordată numai pe baza unei cereri scrise care trebuie însoțită de o justificare detaliată a interesului legitim de a consulta dosarul.

Secțiunea II – Serviciile*Articolul 21***Funcționarii și personalul auxiliar**

(1) Funcționarii și personalul auxiliar însărcinați să asiste direct președintele Tribunalului, judecătorii și grefierul sunt numiți în condițiile prevăzute de Statutul funcționarilor. Aceștia răspund în fața grefierului, sub autoritatea președintelui Tribunalului.

(2) Funcționarii și personalul auxiliar depun în fața președintelui Tribunalului, în prezența grefierului, următorul jurământ:

„Jur să îmi îndeplinesc cu deplină loialitate, discreție și potrivit conștiinței atribuțiile care îmi sunt încredințate de Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene.”

*Articolul 22***Administrarea și gestiunea financiară a Tribunalului**

Administrarea, gestiunea financiară și contabilitatea Tribunalului sunt asigurate, sub autoritatea președintelui Tribunalului, de către grefier, asistat de serviciile Curții de Justiție și ale Tribunalului Uniunii Europene.

Capitolul IV**FUNCȚIONAREA TRIBUNALULUI***Articolul 23***Datele, orele și locul ședințelor Tribunalului**

(1) Datele și orele ședințelor Tribunalului sunt stabilite de către președinte.

(2) Tribunalul poate, pentru desfășurarea uneia sau mai multor ședințe determinate, să aleagă un alt loc decât acela al sediului său.

*Articolul 24***Cvorumul**

Ședințele Tribunalului se pot desfășura numai cu respectarea următorului cvorum:

- cinci judecători în cazul ședinței plene;
- trei judecători în cazul camerei compuse din cinci judecători și al camerelor compuse din trei judecători.

*Articolul 25***Împiedicarea sau absența unui judecător**

(1) Dacă, urmare a unui caz de împiedicare sau de absență a unui judecător, cvorumul nu este întrunit, președintele amână ședința până la încetarea cazului de împiedicare sau absență.

(2) De asemenea, în vederea întrunirii cvorumului în cadrul unei camere, președintele poate, pentru buna desfășurare a judecății, să dispună ca din compunerea completului să facă parte un alt judecător din aceeași cameră sau, dacă aceasta nu este posibil, să propună președintelui Tribunalului desemnarea unui judecător din cadrul altei camere. Judecătorul respectiv este desemnat prin rotație, potrivit ordinii stabilite de articolul 5, cu excepția, în măsura posibilului, a președintelui Tribunalului și a președinților camerelor.

(3) În cazul în care, ulterior ședinței, completul de judecată se compune potrivit alineatului precedent, se dispune redeschiderea procedurii orale.

Articolul 26

Împiedicarea sau absența unui judecător din cadrul camerei compuse din cinci judecători intervenită anterior ședinței

Dacă, în cadrul camerei compuse din cinci judecători, anterior ședinței, intervine un caz de împiedicare sau de absență, președintele Tribunalului desemnează un alt judecător, prin rotație, potrivit ordinii stabilite de articolul 5. Cu toate acestea, ședința se poate desfășura, sub condiția întrunirii cvorumului, chiar dacă numărul de cinci judecători nu poate fi atins.

Articolul 27

Deliberarea

- (1) Tribunalul deliberază în camera de consiliu.
- (2) Numai judecătorii care au participat la ședință iau parte la deliberări.
- (3) Potrivit articolului 17 primul paragraf din Statut și articolului 5 primul paragraf din anexa I la același Statut, deciziile Tribunalului sunt valabile numai în cazul în care numărul de judecători care participă la deliberări este impar.

Dacă, în cadrul camerei compuse din cinci judecători sau în cadrul ședinței plenare, urmare a unui caz de împiedicare sau de absență, numărul judecătorilor este par, se abține să participe la deliberări judecătorul care, potrivit ordinii stabilite de articolul 5, are rangul cel mai mic, cu excepția cazului în care acesta este judecătorul raportor. În această din urmă ipoteză, se abține să participe la deliberări judecătorul care îl precedă imediat în rang pe acesta.

- (4) Fiecare judecător prezent la deliberări își exprimă părerea și o motivează.

La solicitarea unui judecător, orice întrebare este formulată într-o limbă la alegerea sa și este comunicată în scris celorlalți judecători înainte de a fi supusă la vot.

Concluziile adoptate în urma discuției finale de majoritatea judecătorilor determină decizia Tribunalului. Voturile sunt exprimate în ordinea inversă celei stabilite de articolul 5.

Tribunalul decide în caz de divergență cu privire la obiectul, conținutul și ordinea întrebărilor sau cu privire la interpretarea unui vot.

- (5) În cazul în care deliberările Tribunalului privesc chestiuni administrative, grefierul asistă la acestea, afară de cazul în care Tribunalul decide altfel.

- (6) În cazul în care Tribunalul judecă fără participarea grefierului, acesta îl însărcinează pe judecătorul care, potrivit ordinii stabilite de articolul 5, are rangul cel mai mic, să întocmească, dacă este cazul, un proces-verbal care se semnează de președinte și de judecătorul respectiv.

Articolul 28

Vacanțele judecătorești

- (1) Cu excepția unei decizii speciale a Tribunalului, vacanțele judecătorești sunt stabilite după cum urmează:

- de la 18 decembrie până la 10 ianuarie;
- din duminica ce precedă ziua de Paști până în a doua duminică după ziua de Paști;
- de la 15 iulie până la 15 septembrie.

- (2) Pe durata vacanțelor judecătorești, președinția Tribunalului este asigurată la sediul acestuia, fie de către președintele Tribunalului, care ține legătura cu grefierul, fie de către un președinte de cameră sau de către un alt judecător desemnat de președinte să-l înlocuiască.

În caz de urgență, președintele Tribunalului poate convoca judecătorii.

- (3) Tribunalul respectă zilele de sărbătoare legală ale locului unde își are sediul.
- (4) Pentru motive întemeiate, Tribunalul poate acorda concedii judecătorilor.

Capitolul V

REGIMUL LINGVISTIC

Articolul 29

Regimul lingvistic

În temeiul articolului 257 al șaselea paragraf TFUE, al articolului 64 din Statut și al articolului 7 alineatul (2) din anexa I la același Statut, prevederile Regulamentului de procedură al Tribunalului Uniunii Europene referitoare la regimul lingvistic se aplică în mod corespunzător Tribunalului.

Capitolul VI

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE REPREZENTANȚILOR PĂRȚILOR

Articolul 30

Privilegii, imunități și facilități

- (1) Reprezentanții părților care compar în fața Tribunalului sau în fața unei autorități judiciare căreia Tribunalul i-a adresat o cerere de comisie rogatorie se bucură de imunitate pentru afirmațiile orale sau înscrisurile depuse referitoare la cauză sau la părți.

- (2) De asemenea, reprezentanții părților se bucură de următoarele privilegii și facilități:

- (a) toate înscrisurile referitoare la procedură sunt exceptate de la percheziție și sechestru. În caz de contestație, funcționarii autorităților vamale sau ai poliției pot sigila înscrisurile în cauză, care sunt transmise apoi, fără întârziere, Tribunalului

pentru a fi verificate în prezența grefierului și a persoanei interesate;

- (b) reprezentanții părților au dreptul la alocarea sumelor necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor;
 - (c) reprezentanții părților se bucură de libertatea de deplasare în măsura necesară îndeplinirii sarcinilor lor.
- (3) Privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate de alineatele (1) și (2) sunt acordate exclusiv în interesul bune desfășurări a procedurii.
- (4) Tribunalul poate ridica imunitatea în cazul în care consideră că această măsură nu împiedică buna desfășurare a procedurii.

Articolul 31

Calitatea de reprezentant al părții

Agenții, consilierii și avocații, pentru a beneficia de privilegiile, imunitățile și facilitățile menționate de articolul 30, trebuie să facă în prealabil dovada calității lor, după cum urmează:

- (a) agenții, printr-un înscris oficial eliberat de mandantul lor, care înaintea, fără întârziere, grefierului o copie a acestuia;
- (b) consilierii și avocații, printr-un atestat de legitimare semnat de grefier. Validitatea acestui atestat este limitată la o perioadă determinată, care poate fi prelungită sau restrânsă în funcție de durata procedurii.

TITLUL II

PROCEDURA

Capitolul I

PROCEDURA SCRISĂ

Articolul 33

Dispoziții generale

- (1) Procedura scrisă cuprinde depunerea cererii introductive și a memoriului în apărare, precum și, în condițiile prevăzute de articolul 41, depunerea unui memoriu în replică și a unui memoriu în duplică.
- (2) Președintele stabilește datele sau termenele de depunere a actelor de procedură.

Articolul 34

Depunerea actelor de procedură

- (1) Originalul oricărui act de procedură trebuie să fie semnat de către reprezentantul părții.

Acest act, însoțit de toate anexele menționate în cuprinsul său, se depune împreună cu cinci copii pentru Tribunal și cu atâtea copii câte părți sunt în cauză. Aceste copii sunt certificate pentru conformitate cu originalul de către partea care le depune.

Articolul 32

Excluderea din procedură

(1) În cazul în care Tribunalul apreciază conduita reprezentantului unei părți în fața Tribunalului, a președintelui, a unui judecător ori a grefierului ca fiind incompatibilă cu demnitatea Tribunalului sau cu exigențele unei bune administrări a justiției ori că reprezentantul în cauză uzează de drepturile pe care le are în virtutea funcției sale în alte scopuri decât acelea pentru care îi sunt recunoscute, Tribunalul îl informează pe cel în cauză în legătură cu acest fapt. Tribunalul poate informa despre aceasta autoritățile în fața cărora persoana în cauză este ținută să răspundă; o copie a scrisorii adresate acestor autorități este transmisă și persoanei în cauză.

Pentru aceleași motive, Tribunalul poate, oricând, prin ordonanță, după ascultarea persoanei în cauză, să o excludă din procedură. Această ordonanță este executorie de îndată.

(2) În cazul în care reprezentantul unei părți este exclus din procedură, aceasta se suspendă până la expirarea termenului stabilit de către președinte în scopul de a permite părții interesate să desemneze un alt reprezentant.

(3) Deciziile luate în aplicarea prevederilor prezentului articol pot fi revocate.

(2) Instituțiile depun, în plus, în termenele stabilite de Tribunal, traduceri ale actelor de procedură redactate de către acestea în celelalte limbi prevăzute de articolul 1 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului. Ultimul paragraf al alineatului (1) se aplică în mod corespunzător.

(3) Toate actele de procedură se datează. În privința termenelor procedurale, este luată în considerare numai data depunerii la grefă.

(4) Fiecărui act de procedură i se anexează un dosar care conține înscrisurile justificative invocate și un opis al acestora.

(5) În cazul în care, datorită volumului unui înscris, nu se anexează actului de procedură decât un extras, se depune la grefă înscrisul complet sau o copie completă a acestuia.

(6) Fără a aduce atingere prevederilor alineatelor (1)-(4), data la care o copie a originalului semnat al unui act de procedură, inclusiv opisul prevăzut de alineatul (4), parvine grefei prin orice mijloc tehnic de comunicare aflat la dispoziția Tribunalului se consideră că respectă termenele procedurale, sub condiția ca originalul semnat al actului, însoțit de anexele și copiile prevăzute de alineatul (1) al doilea paragraf, să fie depus la grefă cel mai târziu în 10 zile de la primirea copiei originalului.

Articolul 100 alineatul (3) nu se aplică în privința acestui termen de 10 zile.

(7) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului (1) primul paragraf și alineatelor (2)-(4), Tribunalul poate stabili, prin decizie, condițiile în care se consideră că un act de procedură transmis grefei pe cale electronică este considerat a fi originalul acelui act. Această decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 35

Cererea introductivă

- (1) Cererea prevăzută de articolul 21 din Statut cuprinde:
 - (a) numele și domiciliul reclamantului;
 - (b) indicarea calității și adresei semnatarului;
 - (c) indicarea părții împotriva căreia este formulată cererea introductivă;
 - (d) obiectul litigiului și concluziile reclamantului;
 - (e) motivele și argumentele de fapt și de drept invocate;
 - (f) probele propuse, dacă este cazul.
- (2) La cererea introductivă se anexează, dacă este cazul:
 - (a) actul a cărui anulare se solicită;
 - (b) reclamația la care se referă articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor și decizia prin care se soluționează reclamația, cu arătarea datelor de introducere a reclamației și de comunicare a deciziei.
- (3) Pentru buna desfășurare a procedurii, cererea introductivă cuprinde:
 - menționarea domiciliului ales în localitatea unde Tribunalul își are sediul, cu indicarea numelui persoanei care este autorizată să primească toate comunicările
 - sau indicarea oricărui mijloc tehnic de comunicare de care dispune Tribunalul, prin intermediul căruia reprezentantul reclamantului consimte să primească toate comunicările
 - sau indicarea ambelor modalități de efectuare a comunicărilor prevăzute mai sus.
- (4) În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile prevăzute de alineatul (3) și atât timp cât această neregularitate nu este îndreptată, toate comunicările efectuate în vederea îndeplinirii procedurii, destinate părții interesate, se realizează prin scrisoare recomandată adresată reprezentantului părții. Prin derogare de la articolul 99 alineatul (1), comunicarea se consideră legal îndeplinită prin depunerea scrisorii recomandate la oficiul poștal al localității unde Tribunalul își are sediul.
- (5) Avocatul reclamantului are obligația să depună la grefă un atestat care să certifice că are dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European.

Articolul 36

Îndreptarea neregularității cererii introductive

În cazul în care cererea introductivă nu îndeplinește condițiile enumerate de articolul 35 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), alineatul (2) sau alineatul (5), grefierul stabilește un termen rezonabil pentru ca reclamantul să îndrepte neregularitatea cererii. În cazul în care, în termenul stabilit în acest scop, reclamantul nu procedează la îndreptarea neregularității, Tribunalul decide dacă nerespectarea acestor cerințe determină inadmisibilitatea cererii introductive pentru neîndeplinirea condițiilor de formă.

Articolul 37

Comunicarea cererii introductive și publicarea avizului în Jurnalul Oficial

- (1) Cererea introductivă se comunică părâtului. În cazurile prevăzute de articolul 36, comunicarea se face imediat după îndreptarea neregularității sau, dacă reclamantul nu procedează la îndreptarea acesteia, imediat după declararea admisibilității cererii de către Tribunal.
- (2) În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz care indică data depunerii cererii introductive, părțile, obiectul și descrierea litigiului, precum și concluziile cererii introductive.

Articolul 38

Repartizarea inițială a cauzei unui complet de judecată

Imediat după depunerea cererii introductive, președintele Tribunalului repartizează cauza unei camere compuse din trei judecători potrivit criteriilor prevăzute de articolul 12 alineatul (2).

Pentru fiecare cauză repartizată unei camere, președintele acesteia propune președintelui Tribunalului desemnarea unui judecător raportor; președintele Tribunalului decide cu privire la această propunere.

Articolul 39

Memoriul în apărare

- (1) În termen de două luni de la comunicarea cererii introductive, părâtul depune un memoriu în apărare. Memoriul în apărare cuprinde:
 - (a) numele și domiciliul părâtului;
 - (b) indicarea calității și adresei semnatarului;
 - (c) concluziile părâtului;
 - (d) motivele și argumentele de fapt și de drept invocate;
 - (e) probele propuse, dacă este cazul.

Prevederile articolului 35 alineatele (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

Avocatul părâtului are obligația să depună la grefă un atestat care să certifice că are dreptul să își exercite profesia în fața unei instanțe a unui stat membru sau a unui alt stat parte la Acordul privind Spațiul Economic European.

(2) În împrejurări excepționale, termenul prevăzut de primul alineat de mai sus poate fi prelungit de către președinte la cererea motivată a părâtului.

Articolul 40

Transmiterea cererii introductive și a memoriului în apărare către Consiliu și Comisia Europeană

Atunci când Consiliul sau Comisia Europeană nu este parte într-o cauză, Tribunalul îi transmite o copie a cererii introductive și a memoriului în apărare, cu excepția anexelor la aceste înscrisuri, pentru a-i permite să constate dacă se invocă inaplicabilitatea unuia dintre actele sale în temeiul articolului 277 TFUE.

Articolul 41

Al doilea schimb de memorii

În temeiul articolului 7 alineatul (3) din anexa I la Statut, Tribunalul poate, din oficiu sau la cererea motivată a reclamantului, să decidă că este necesar un al doilea schimb de memorii în vederea completării dosarului.

Articolul 42

Propunerea de probe noi

Părțile mai pot propune probe în sprijinul afirmațiilor lor până la finalul ședinței, sub condiția ca întârzierea cu care s-au propus probele să fie temeinic justificată.

Articolul 43

Invocarea de motive noi

(1) Invocarea de motive noi după primul schimb de memorii este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se bazează pe elemente de fapt și de drept care au apărut în cursul procedurii.

(2) În cazul în care, pe parcursul judecății, o parte invocă un motiv nou, președintele, după expirarea termenelor obișnuite de procedură, pe baza raportului judecătorului raportor, poate acorda celeilalte părți un termen pentru a răspunde cu privire la acest motiv.

Tribunalul se pronunță asupra admisibilității motivului prin decizia prin care se finalizează judecata.

Articolul 44

Înscrisuri – Confidențialitate – Anonimat

(1) Sub rezerva prevederilor articolului 109 alineatul (5), Tribunalul ia în considerare doar înscrisurile pe care reprezentanții părților le-au putut consulta și asupra cărora și-au putut exprima punctul de vedere.

(2) În cazul în care Tribunalul trebuie să verifice caracterul confidențial, în privința uneia sau mai multor părți, al unui înscris care poate fi pertinent în cauză, acest înscris nu este comunicat părților înaintea finalizării acestei verificări. Tribunalul poate impune, prin ordonanță, depunerea înscrisului respectiv.

(3) În cazul în care o instituție a refuzat accesul la un înscris care a fost depus în cadrul unei acțiuni privind legalitatea acestui

refuz, aflată pe rolul Tribunalului, acest înscris nu se comunică celorlalte părți.

(4) Din oficiu sau urmare a unei cereri motivate în acest sens, Tribunalul poate omite indicarea numelui reclamantului sau al altor persoane, menționate în cadrul procedurii, sau a anumitor date în cadrul publicațiilor referitoare la cauză, dacă există motive legitime care justifică păstrarea confidențialității în privința identității unei persoane sau asupra conținutului anumitor date.

Articolul 45

Raportul preliminar

(1) După ultimul schimb de memorii, președintele stabilește data la care judecătorul raportor prezintă Tribunalului un raport preliminar.

(2) Raportul preliminar cuprinde propuneri cu privire la necesitatea luării unor măsuri de organizare a procedurii sau de cercetare judecătorească, cu privire la posibilitatea soluționării amiabile a litigiului, precum și cu privire la eventuala trimitere a cauzei ședinței plene, camerei compuse din cinci judecători sau judecătorului raportor care să hotărască în calitate de judecător unic.

(3) Tribunalul se pronunță cu privire la măsurile ce se impun a fi luate ca urmare a propunerilor judecătorului raportor.

Articolul 46

Conexitatea – Reunirea cauzelor

(1) În interesul bunei administrări a justiției, după ascultarea părților, președintele poate oricând, din motive de conexitate, să dispună prin ordonanță reunirea mai multor cauze pentru buna desfășurare a procedurii scrise sau orale ori în vederea pronunțării deciziei prin care se finalizează judecata. Președintele poate disjunge ulterior cauzele. Președintele poate delega soluționarea acestor chestiuni Tribunalului.

(2) Atunci când cauzele susceptibile de a fi reunite pentru motive de conexitate sunt repartizate unor complete de judecată diferite, președintele Tribunalului dispune cu privire la o nouă repartizare a acestora.

(3) Reprezentanții părților din cauzele conexe pot consulta la greșă actele de procedură comunicate părților din celelalte cauze conexe. Cu toate acestea, fără a aduce atingere articolului 44 alineatele (1) și (2), președintele poate, la cererea unei părți, să excludă de la consultare înscrisurile secrete sau confidențiale.

Articolul 47

Ordinea examinării cauzelor

(1) Tribunalul examinează cauzele cu care este sesizat în ordinea în care sunt pregătite în vederea soluționării.

(2) Ținând seama de împrejurări speciale, președintele poate dispune examinarea cu prioritate a unei cauze.

(3) După ascultarea părților, președintele, ținând seama de împrejurări speciale, îndeosebi cu scopul de a facilita soluționarea

amiabilă a litigiului, poate, din oficiu sau la cererea unei părți, să dispună amânarea examinării unei cauze la o dată ulterioară.

Capitolul II

PROCEDURA ORALĂ

Articolul 48

Organizarea ședinței

(1) Fără a aduce atingere prevederilor speciale ale prezentului regulament, care permit Tribunalului să se pronunțe prin ordonanță și sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol, procedura în fața Tribunalului implică și o ședință.

(2) Atunci când are loc un al doilea schimb de memorii, iar Tribunalul consideră că organizarea unei ședințe nu este necesară, acesta poate decide, cu acordul părților, să pronunțe o hotărâre fără parcurgerea fazei orale.

Articolul 49

Data ședinței

Președintele stabilește data ședinței.

Articolul 50

Neparticiparea părților la ședință

Reprezentanții părților, convocați în mod corespunzător la ședință, au obligația să informeze grefa în timp util în cazul în care nu intenționează să asiste la ședință.

În cazul în care reprezentanții tuturor părților au comunicat că nu urmează să asiste la ședință, Tribunalul poate declara terminată procedura orală.

Articolul 51

Desfășurarea ședinței

(1) Dezbaterile sunt deschise și conduse de către președinte, care exercită poliția ședinței.

(2) Dezbaterile desfășurate în ședință secretă nu se fac publice.

(3) Părțile pot pleda numai prin intermediul reprezentantului lor.

(4) Președintele și fiecare judecător pot, pe parcursul dezbaterilor:

(a) să pună întrebări reprezentanților părților;

(b) să solicite părților să se pronunțe personal cu privire la anumite aspecte ale litigiului.

Articolul 52

Terminarea procedurii orale

(1) Președintele declară terminată procedura orală la sfârșitul dezbaterilor.

(2) Tribunalul poate dispune redeschiderea procedurii orale.

Articolul 53

Procesul-verbal al ședinței

(1) Grefierul întocmește un proces-verbal al fiecărei ședințe. Acest proces-verbal se semnează de către președinte și de către grefier și constituie act autentic.

(2) Părțile pot consulta la greafă orice proces-verbal și pot obține o copie a acestuia pe cheltuiala lor.

Capitolul III

MĂSURILE DE ORGANIZARE A PROCEDURII ȘI ACTIVITĂȚILE DE CERCETARE JUDECĂTOREASCĂ

Articolul 54

Dispoziții generale

(1) Măsurile de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească urmăresc să asigure pregătirea cauzelor pentru judecată, derularea procedurilor și soluționarea litigiilor în cele mai bune condiții.

Acestea pot fi adoptate sau modificate în orice stadiu al procedurii.

(2) Orice parte poate, în orice stadiu al procedurii, să propună adoptarea sau modificarea unor măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească. În acest caz, celelalte părți sunt ascultate înainte de dispunerea acestor măsuri.

(3) Atunci când împrejurările procedurii impun aceasta, judecătorul raportor sau, după caz, Tribunalul informează părțile cu privire la măsurile avute în vedere pentru a le da posibilitatea de a-și prezenta observațiile oral sau în scris.

Secțiunea I – Măsurile de organizare a procedurii

Articolul 55

Scop și categorii

(1) Măsurile de organizare a procedurii au ca scop:

(a) asigurarea bunei desfășurări a procedurii scrise sau orale și facilitarea administrării probelor;

(b) identificarea punctelor în privința cărora părțile trebuie să-și completeze argumentele sau care ar necesita efectuarea unor activități de cercetare judecătorească;

- (c) precizarea concluziilor părților, precum și a motivelor și a argumentelor acestora și clarificarea punctelor în litigiu.
- (2) Măsurile de organizare a procedurii pot consta în special în:
- (a) punerea de întrebări părților;
- (b) solicitarea adresată părților de a se pronunța, în scris sau oral, cu privire la anumite aspecte ale litigiului;
- (c) solicitarea de informații părților;
- (d) solicitarea adresată părților de a prezenta înscrisuri referitoare la cauză;
- (e) convocarea la întâlniri a părților.

Articolul 56

Procedura

Fără a aduce atingere articolului 44 alineatul (2), măsurile de organizare a procedurii se dispun de către judecătorul raportor, cu excepția cazului în care acesta, în considerarea întinderii măsurilor avute în vedere sau a importanței acestora pentru soluționarea litigiului, sesizează Tribunalul pentru a decide în această privință. Părțile sunt înștiințate cu privire la aceste măsuri prin grija greferului.

Secțiunea II – Activitățile de cercetare judecătorească

Articolul 57

Categorii

Fără a aduce atingere prevederilor articolelor 24 și 25 din Statut, activitățile de cercetare judecătorească cuprind:

- (a) înfățișarea personală a părților;
- (b) solicitarea de informații terților;
- (c) solicitarea adresată terților de a prezenta înscrisuri referitoare la cauză;
- (d) proba testimonială;
- (e) expertiza;
- (f) cercetarea la fața locului.

Articolul 58

Procedura

- (1) Măsurile de cercetare judecătorească sunt dispuse de către Tribunal.
- (2) Decizia privind activitățile menționate de articolul 57 literele (d), (e) și (f) este luată, după ascultarea părților, prin ordonanță care stabilește faptele ce trebuie dovedite.

Părțile sunt înștiințate cu privire la decizia referitoare la activitățile menționate de articolul 57 literele (a), (b) și (c) prin grija greferului.

(3) Părțile pot asista la activitățile de cercetare judecătorească.

(4) Atunci când decide luarea unei măsuri de cercetare judecătorească fără a proceda în mod nemijlocit la efectuarea acesteia, Tribunalul însărcinează judecătorul raportor cu efectuarea acesteia.

(5) O parte poate să facă oricând proba contrară și să completeze probatoriul solicitat.

Secțiunea III – Citarea și audierea martorilor și experților

Articolul 59

Citarea martorilor

(1) Tribunalul, din oficiu sau la cererea unei părți, dispune ca anumite fapte să fie probate cu martori.

Cererea unei părți privind audierea unui martor trebuie să indice cu precizie faptele în legătură cu care acesta va fi ascultat și motivele care justifică ascultarea acestuia.

(2) Martorii a căror audiere este considerată necesară sunt citați de către Tribunal în temeiul unei ordonanțe care cuprinde:

- (a) numele, prenumele, calitatea și adresa martorilor;
- (b) data și locul audierii;
- (c) indicarea faptelor în legătură cu care martorii vor fi ascultați;
- (d) după caz, precizarea dispozițiilor adoptate de Tribunal cu privire la rambursarea cheltuielilor efectuate de martori și sancțiunile aplicabile martorilor care nu se prezintă.

(3) Tribunalul poate, în cazuri excepționale, să condiționeze citarea martorilor a căror audiere este solicitată de către părți de consemnarea, la casieria Tribunalului, a unei sume de bani al cărei quantum este stabilit de Tribunal, care să garanteze acoperirea cheltuielilor previzibile.

Casieria Tribunalului avansează fondurile necesare audierii martorilor citați din oficiu.

Articolul 60

Audierea martorilor

(1) După verificarea identității martorilor, președintele îi informează că au obligația să ateste veridicitatea declarațiilor în condițiile prevăzute de alineatul (2) și de articolul 63.

Martorii sunt audiați de Tribunal, părțile fiind citate. După depunerea mărturiei, președintele și fiecare judecător pot, la solicitarea părților sau din oficiu, să pună întrebări martorilor.

Reprezentanții părților, cu încuviințarea președintelui, pot pune întrebări martorilor.

(2) Sub rezerva prevederilor articolului 63, înainte de a depune mărturie, martorul prestează următorul jurământ:

„Jur că voi spune adevărul, tot adevărul și numai adevărul.”

Tribunalul poate, după ascultarea părților, să încuviințeze ca martorul să nu depună jurământ.

(3) Grefierul întocmește un proces-verbal în care este redată depoziția fiecărui martor.

Procesul-verbal se semnează de către președinte sau judecătorul raportor însărcinat cu audierea martorilor, precum și de către grefier. În prealabil, trebuie să i se dea posibilitatea martorului să verifice conținutul procesului-verbal și să îl semneze.

Procesul-verbal constituie act autentic.

Articolul 61

Obligațiile martorilor

(1) Martorii legal citați sunt obligați să dea curs citației și să se prezinte la ședință.

(2) În cazul în care un martor legal citat nu se prezintă în fața Tribunalului, acesta poate să-i aplice o sancțiune pecuniară de cel mult 5 000 de euro și să dispună o nouă citare a martorului pe cheltuiiala acestuia.

Aceeași sancțiune poate fi aplicată martorului care, fără un motiv întemeiat, refuză să depună mărturie, să presteze jurământ sau să facă declarația solemnă echivalentă acestuia.

(3) Martorul care face dovada unor motive întemeiate în fața Tribunalului poate fi exonerat de sancțiunea pecuniară care îi este aplicată. Cuantumul sancțiunii pecuniare poate fi redus la cererea martorului în cazul în care acesta dovedește că este disproporționat în raport cu veniturile sale.

(4) Executarea silită a sancțiunilor sau măsurilor dispuse în temeiul prezentului articol se realizează în conformitate cu prevederile articolelor 280 și 299 TFUE și ale articolului 164 TCEEA.

Articolul 62

Expertiza

(1) Tribunalul poate dispune efectuarea unei expertize din oficiu sau la cererea uneia dintre părți. Ordonanța de numire a expertului precizează obiectivele expertizei și stabilește un termen pentru depunerea raportului său.

(2) Expertului i se comunică o copie a ordonanței, precum și toate înscrisurile necesare îndeplinirii sarcinii sale. Expertul se află sub controlul judecătorului raportor, care poate asista la operațiunile de expertiză și care este informat cu privire la derularea sarcinilor încredințate expertului.

Tribunalul poate solicita părților sau uneia dintre ele să depună o sumă de bani care să garanteze acoperirea costurilor expertizei.

(3) La solicitarea expertului, Tribunalul poate dispune audierea unor martori care sunt ascuțați în conformitate cu prevederile articolului 60.

(4) Expertul se poate pronunța doar în limitele obiectivelor care i-au fost încredințate în mod expres.

(5) După depunerea raportului, Tribunalul poate dispune ascultarea expertului, părțile fiind citate.

Cu încuviințarea președintelui, reprezentanții părților pot pune întrebări expertului.

(6) Sub rezerva prevederilor articolului 63, după prezentarea raportului, expertul depune în fața Tribunalului următorul jurământ:

„Jur că mi-am îndeplinit misiunea potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate.”

Tribunalul poate, după ascultarea părților, să încuviințeze ca expertul să nu depună jurământ.

Articolul 63

Jurământul

(1) Președintele pune în vedere persoanelor chemate să depună jurământ în fața Tribunalului, în calitate de martori sau experți, să spună adevărul sau să-și îndeplinească sarcina potrivit conștiinței și cu deplină imparțialitate și le atrage atenția asupra consecințelor penale prevăzute de legislația lor națională în caz de încălcare a acestei obligații.

(2) Martorii și experții depun jurământ în conformitate cu articolul 60 alineatul (2) primul paragraf, respectiv cu articolul 62 alineatul (6) primul paragraf sau în forma prevăzută de legislația lor națională.

(3) În cazul în care legislația națională a martorilor sau experților prevede posibilitatea de a face, în materie de procedură judiciară, în plus față de jurământ, în locul acestuia sau alături de acesta, o declarație echivalentă jurământului, martorii și experții pot face această declarație în condițiile și forma prevăzute de legislația lor națională.

În cazul în care legislația națională nu prevede nici posibilitatea de a depune jurământ, nici de a face o astfel de declarație, se aplică procedura prevăzută de alineatul (1).

*Articolul 64***Mărturia mincinoasă comisă de martor sau expert**

(1) Tribunalul poate decide să denunțe autorității competente, menționată de anexa III din Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție, aparținând statului membru ale cărui instanțe sunt competente să sancționeze din punct de vedere penal, mărturia mincinoasă comisă sub jurământ în fața Tribunalului de către un martor sau expert, luând în considerare prevederile articolului 63.

(2) Decizia Tribunalului se transmite prin grija grefierului. Aceasta descrie faptele și împrejurările pe care se întemeiază denunțul.

*Articolul 65***Recuzarea**

(1) În cazul în care una dintre părți recuză un martor sau un expert pentru incapacitate, nedemnită sau pentru orice alt motiv ori în cazul în care un martor sau un expert refuză să depună mărturie, să presteze jurământ sau să facă declarația solemnă echivalentă acestuia, Tribunalul dispune în mod corespunzător prin ordonanță motivată.

(2) Recuzarea unui martor sau a unui expert se propune în termen de două săptămâni de la comunicarea ordonanței în temeiul căreia este citat martorul sau prin care este numit expertul, printr-o cerere care conține motivele recuzării și probele propuse.

*Articolul 66***Rambursarea cheltuielilor – Despăgubiri**

(1) Martorii și experții au dreptul la rambursarea cheltuielilor de deplasare și de ședere. Casieria Tribunalului le poate acorda un avans pentru aceste cheltuieli.

(2) Martorii au dreptul la o despăgubire pentru beneficiul nerealizat, iar experții la onorarii pentru lucrările lor. Aceste sume de bani sunt plătite martorilor și experților de către casieria Tribunalului după îndeplinirea îndatoririlor sau sarcinilor lor.

*Articolul 67***Comisia rogatorie**

(1) Tribunalul poate, la cererea părților sau din oficiu, să dispună efectuarea unor comisii rogatorii pentru audierea martorilor sau experților.

(2) Comisia rogatorie se dispune prin ordonanță; aceasta cuprinde numele, prenumele, calitatea și adresa martorilor sau experților, indică faptele în legătură cu care martorii sau experții vor fi ascultați, menționează părțile, reprezentanții părților, precum și adresa acestora și expune pe scurt obiectul litigiului.

(3) Grefierul trimite ordonanța autorității competente din statul membru pe teritoriul căruia trebuie efectuată ascultarea martorilor sau a experților, care este menționată de anexa I la Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție. Dacă este cazul, ordonanța este însoțită de o traducere în limba sau limbile oficiale ale statului membru destinat.

Autoritatea desemnată în temeiul primului paragraf transmite ordonanța autorității judiciare competente potrivit dreptului intern.

Autoritatea judiciară competentă aduce la îndeplinire comisia rogatorie în conformitate cu prevederile dreptului său intern. După aducerea la îndeplinire, autoritatea judiciară competentă transmite autorității desemnate în temeiul primului paragraf ordonanța privind comisia rogatorie, înscrisurile rezultate din efectuarea acesteia și un borderou al cheltuielilor de judecată. Aceste înscrisuri se transmit grefierului.

Grefierul asigură efectuarea traducerii înscrisurilor în limba de procedură.

(4) Cheltuielile ocazionate de comisia rogatorie sunt în sarcina Tribunalului, cu excepția situației în care acesta dispune, dacă este cazul, să fie suportate de către părți.

Capitolul IV**SOLUȚIONAREA AMIABILĂ A LITIGIILOR***Articolul 68***Modalități**

(1) Tribunalul poate, în orice stadiu al procedurii, să examineze posibilitatea soluționării amiabile, în tot sau în parte, a litigiului dintre reclamant și pârât, să propună una sau mai multe soluții de natură să pună capăt diferendului și să ia măsurile corespunzătoare pentru a facilita o asemenea soluționare.

Tribunalul poate, în special:

- să solicite părților sau terților furnizarea de informații;
- să solicite părților sau terților prezentarea de înscrisuri;
- să convoace la întâlniri reprezentanții părților, părțile însele sau orice funcționar sau agent al instituției împuternicit să negocieze un eventual acord.

(2) Prevederile alineatului (1) se aplică în mod corespunzător procedurii referitoare la măsurile provizorii.

(3) Tribunalul poate însărcina judecătorul raportor, asistat de grefier, să facă demersuri în vederea soluționării amiabile a litigiului sau să pună în aplicare măsurile adoptate de Tribunal în acest scop.

*Articolul 69***Acordul părților**

(1) În cazul în care reclamantul și pârâtul ajung la un acord în fața Tribunalului sau a judecătorului raportor cu privire la soluția care să pună capăt litigiului, termenii acestui acord pot fi cuprinși într-un proces-verbal semnat de către președinte sau de către judecătorul raportor, precum și de către grefier. Procesul-verbal care cuprinde acordul părților constituie act autentic.

Cauza este radiată prin ordonanță motivată a președintelui.

La cererea reclamantului și a pârâtului, președintele constată termenii acordului în ordonanța de radiere.

(2) În cazul în care reclamantul și pârâtul comunică Tribunalului că au ajuns la un acord extrajudiciar cu privire la soluționarea litigiului și precizează că renunță la orice pretenție, președintele dispune radierea cauzei.

(3) Președintele se pronunță asupra cheltuielilor de judecată potrivit acordului sau, în lipsa acestuia, cheltuielile rămân la aprecierea sa.

Articolul 70

Soluționarea amiabilă și procedura judiciară

Tribunalul și părțile nu se pot folosi în cadrul procedurii judiciare de opiniile exprimate, de sugestiile formulate, de propunerile prezentate, de concesiile făcute sau de înscrisurile întocmite în vederea soluționării amiabile a litigiului.

Capitolul V

SUSPENDAREA PROCEDURILOR ȘI DESESIZAREA ÎN FAVOAREA CURȚII DE JUSTIȚIE ȘI A TRIBUNALULUI UNIUNII EUROPENE

Articolul 71

Cazurile de suspendare și procedura

(1) Fără a aduce atingere articolelor 117 alineatul (4), 118 alineatul (4) și 119 alineatul (4), o procedură pendinte poate fi suspendată:

- (a) până la pronunțarea hotărârii de către Tribunalul Uniunii Europene sau de către Curtea de Justiție, în cazul în care Tribunalul și fie Tribunalul Uniunii Europene, fie Curtea de Justiție sunt sesizate cu judecarea unor cauze care se referă la aceeași chestiune de interpretare sau care pun în discuție validitatea aceluiași act;
- (b) în cazul în care pe rolul Tribunalului Uniunii Europene se află un recurs declarat împotriva unei decizii a Tribunalului prin care se soluționează parțial fondul unui litigiu, prin care se pune capăt unui incident de procedură referitor la o excepție de necompetență sau de inadmisibilitate ori prin care se respinge o intervenție;
- (c) la cererea comună a părților;
- (d) în alte cazuri particulare, atunci când buna administrare a justiției impune aceasta.

(2) Decizia de suspendare a procedurii este luată, după ascultarea părților, prin ordonanță motivată a președintelui; președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

(3) Decizia de reluare a procedurii înainte de expirarea suspendării, precum și decizia prevăzută de articolul 72 alineatul (2) se adoptă potrivit aceluiași modalități.

Articolul 72

Durata și efectele suspendării

(1) Suspendarea procedurii produce efecte la data indicată în ordonanța de suspendare sau, în lipsa unei asemenea mențiuni, la data adoptării acestei ordonanțe.

(2) Atunci când ordonanța de suspendare nu a stabilit durata acesteia, suspendarea încetează la data indicată în ordonanța de reluare a procedurii sau, în lipsa unei asemenea mențiuni, la data adoptării acestei ordonanțe.

(3) Pe durata suspendării, niciun termen procedural nu expiră, cu excepția termenului prevăzut de articolul 109 alineatul (1) pentru depunerea cererii de intervenție.

De la data încetării suspendării, termenele procedurale își reiau cursul de la început.

Articolul 73

Desesizarea

(1) Tribunalul trimite cauza instanței competente, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) din anexa I la Statut, atunci când constată că acțiunea cu care este sesizat este de competența Curții de Justiție sau a Tribunalului Uniunii Europene.

(2) Tribunalul se pronunță prin ordonanță motivată.

Capitolul VI

DESISTAREA, NEPRONUȚAREA ASUPRA FONDULUI ȘI INCIDENTELE DE PROCEDURĂ

Articolul 74

Desistarea

În cazul în care reclamantul informează Tribunalul, în scris sau în ședință, că înțelege să renunțe la judecată, președintele dispune radierea cauzei și se pronunță cu privire la cheltuielile de judecată în conformitate cu articolul 89 alineatul (5).

Articolul 75

Nepronunțarea asupra fondului

Tribunalul poate oricând, din oficiu, după ascultarea părților, să adopte o ordonanță motivată, în cazul în care constată că acțiunea a rămas fără obiect și că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului.

Articolul 76

Acțiunile vădit nefondate sau vădit inadmisibile

Atunci când Tribunalul este în mod vădit necompetent pentru a judeca în tot sau în parte o acțiune sau atunci când o acțiune este în tot sau în parte în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată, Tribunalul poate, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

*Articolul 77***Cauzele de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică**

Tribunalul poate oricând să se pronunțe, din oficiu, după ascultarea părților, asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică. În cazul în care Tribunalul se consideră suficient de lămurit, acesta poate, fără continuarea procedurii, să se pronunțe prin ordonanță motivată.

*Articolul 78***Cererea de soluționare a cauzei fără dezbateri asupra fondului**

(1) Cererea prin care se solicită Tribunalului să se pronunțe asupra inadmisibilității, necompetenței sau cu privire la un alt incident, fără a intra în dezbateria fondului, se formulează prin înscris separat. Cererea prin care se solicită Tribunalului să se pronunțe asupra inadmisibilității se formulează în termen de o lună de la comunicarea cererii introductive.

Cererea cuprinde expunerea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază, concluziile și, în anexă, înscrisurile justificative.

(2) La primirea cererii, președintele stabilește un termen pentru a da posibilitatea celeilalte părți să formuleze în scris concluziile și argumentele de fapt și de drept.

În continuare, procedura de judecare a cererii este orală, afară de cazul în care Tribunalul decide altfel.

(3) Tribunalul se pronunță cu privire la cerere prin ordonanță motivată sau o unește cu fondul.

În cazul în care Tribunalul respinge cererea sau o unește cu fondul, președintele stabilește noi termene pentru continuarea judecării.

(4) Tribunalul trimite cauza instanței competente atunci când constată că acțiunea cu care este sesizat este de competența Curții de Justiție sau a Tribunalului Uniunii Europene.

Capitolul VII**HOTĂRĂRILE ȘI ORDONANȚELE***Articolul 79***Hotărârea**

Hotărârea cuprinde:

- mențiunea că este pronunțată de către Tribunal;
- data pronunțării;
- numele președintelui și ale judecătorilor care au participat, cu indicarea judecătorului raportor;
- numele grefierului;

- indicarea părților;
- numele reprezentanților părților;
- concluziile părților;
- expunerea sumară a faptelor;
- motivele;
- dispozitivul, inclusiv soluția privitoare la cheltuielile de judecată.

*Articolul 80***Pronunțarea hotărârii**

(1) Hotărârea se pronunță în ședință publică. Părțile sunt înștiințate în mod corespunzător cu privire la data pronunțării.

(2) Originalul hotărârii, semnat de președinte, de judecătorii care au luat parte la deliberări și de grefier, este sigilat și depus la grefă; o copie certificată pentru conformitate cu originalul se comunică fiecărei părți prin grija grefierului.

(3) Pe originalul hotărârii se face mențiune de către grefier cu privire la data pronunțării acesteia.

*Articolul 81***Ordonanța**

- (1) Ordonanța cuprinde:
- mențiunea că este pronunțată de Tribunal, de președintele acestuia sau de președintele completului de judecată;
 - data adoptării;
 - numele președintelui și, dacă este cazul, ale judecătorilor care au participat la adoptarea acesteia, cu indicarea judecătorului raportor;
 - numele grefierului;
 - indicarea părților;
 - numele reprezentanților părților;
 - dispozitivul, inclusiv, dacă este cazul, soluția privitoare la cheltuielile de judecată.

(2) Atunci când prezentul regulament prevede că o ordonanță trebuie motivată, aceasta cuprinde în plus:

- concluziile părților;
- expunerea sumară a faptelor;
- motivele.

*Articolul 82***Adoptarea ordonanțelor**

Originalul ordonanței, semnat de președinte, este sigilat și depus la grefă; o copie certificată pentru conformitate cu originalul se comunică fiecărei părți prin grija greferului.

*Articolul 83***Forța obligatorie**

(1) Hotărârea are forță obligatorie de la data pronunțării sale, sub rezerva prevederilor articolului 12 alineatul (1) din anexa I la Statut.

(2) Ordonanțele au forță obligatorie de la data comunicării acestora, sub rezerva prevederilor contrare ale prezentului regulament și ale articolului 12 alineatul (1) din anexa I la Statut.

*Articolul 84***Rectificarea deciziilor**

(1) Erorile materiale, de calcul sau inexactitățile vădite pot fi rectificate, după ascultarea părților, prin ordonanța Tribunalului, din oficiu sau la cererea unei părți, depusă în termen de o lună de la comunicarea deciziei a cărei rectificare se solicită.

(2) Originalul ordonanței prin care se dispune rectificarea se anexează originalului deciziei rectificate. Se face mențiune despre această ordonanță pe marginea originalului deciziei rectificate.

*Articolul 85***Nepronunțarea asupra cheltuielilor de judecată**

(1) În cazul în care Tribunalul a omis să se pronunțe asupra cheltuielilor de judecată, oricare dintre părți poate sesiza Tribunalul printr-o cerere, în termen de o lună de la comunicarea deciziei.

(2) Cererea se comunică celeilalte părți, căreia președintele îi stabilește un termen pentru ca aceasta să depună observații scrise.

(3) După depunerea acestor observații, Tribunalul se pronunță atât asupra admisibilității, cât și asupra fondului cererii.

Capitolul VIII

CHELTUIELILE

*Articolul 86***Decizia asupra cheltuielilor de judecată**

În hotărârea sau ordonanța prin care se finalizează judecata se dispune cu privire la cheltuielile de judecată.

*Articolul 87***Acordarea cheltuielilor de judecată – Reguli generale**

(1) Sub rezerva altor prevederi din prezentul capitol, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

(2) Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, să decidă ca o parte care cade în pretenții să fie obligată numai la plata parțială a cheltuielilor de judecată sau chiar să nu fie obligată la plata acestora.

*Articolul 88***Cheltuielile nejustificate sau șicanatoare**

O parte, chiar dacă a avut câștig de cauză, poate fi obligată la plata, în tot sau în parte, a cheltuielilor de judecată, în cazul în care conduita acesteia, inclusiv din perioada anterioară formulării cererii introductive, justifică acest lucru, în special în cazul în care a provocat celeilalte părți cheltuieli apreciate de Tribunal ca fiind nejustificate sau șicanatoare.

*Articolul 89***Acordarea cheltuielilor de judecată – Cazuri speciale**

(1) În cazul în care mai multe părți cad în pretenții, Tribunalul decide asupra repartizării cheltuielilor de judecată.

(2) În cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli.

(3) În absența unei cereri privitoare la cheltuielile de judecată, fiecare parte suportă propriile cheltuieli.

(4) Intervenientul suportă propriile cheltuieli de judecată.

(5) Partea care renunță la judecată este obligată la plata cheltuielilor de judecată, la cererea celeilalte părți, formulată în cadrul observațiilor sale privind renunțarea. Cu toate acestea, la cererea părții care renunță la judecată, cheltuielile de judecată se suportă de către cealaltă parte în cazul în care conduita acesteia justifică acest lucru.

(6) Cheltuielile de judecată rămân la aprecierea Tribunalului în cazul în care acesta nu se pronunță asupra fondului cauzei.

(7) În cazul unui acord al părților cu privire la cheltuielile de judecată, Tribunalul se pronunță potrivit acordului respectiv.

*Articolul 90***Cheltuielile de executare silită**

Cheltuielile efectuate de către o parte în vederea executării silită sunt restituite de către cealaltă parte potrivit tarifului în vigoare în statul în care are loc executarea silită.

*Articolul 91***Cheltuielile de judecată recuperabile**

Fără a aduce atingere prevederilor articolului 94, sunt considerate cheltuieli recuperabile:

- (a) sumele datorate martorilor și experților în temeiul articolului 66;
- (b) cheltuielile necesare efectuate de către părți în legătură cu procedura, în special cheltuielile de deplasare și de ședere și remunerarea reprezentantului.

*Articolul 92***Contestarea cheltuielilor de judecată**

(1) În cazul în care cuantumul și natura cheltuielilor de judecată recuperabile sunt contestate, Tribunalul se pronunță prin ordonanță motivată la cererea părții interesate și după ascultarea observațiilor celeilalte părți.

În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din anexa I la Statut, această ordonanță nu este supusă recursului.

(2) Părțile pot solicita, în vederea executării, o copie a ordonanței, certificată pentru conformitate cu originalul.

*Articolul 93***Plata**

(1) Casieria Tribunalului și debitorii acestuia efectuează plățile în euro.

(2) În cazul în care cheltuielile recuperabile au fost efectuate într-o altă monedă decât euro sau când actele care dau dreptul la indemnizație au fost efectuate într-o țară a cărei monedă nu este euro, schimbul valutar se realizează potrivit cursului de schimb de referință al Băncii Centrale Europene din ziua plății.

*Articolul 94***Cheltuielile de procedură**

Procedura în fața Tribunalului este gratuită, sub rezerva următoarelor prevederi:

- (a) în cazul în care Tribunalul a efectuat cheltuieli care ar fi putut fi evitate, în special dacă acțiunea este vădit abuzivă, acesta poate să oblige partea care le-a provocat la restituirea integrală sau parțială a acestora, fără ca suma restituită să poată depăși 2 000 de euro;
- (b) cheltuielile pentru orice activitate de copiere și traducere efectuată la cererea unei părți, apreciate de către grefier ca extraordinare, sunt restituite de către această parte în funcție de tariful în vigoare prevăzut de articolul 20.

Capitolul IX**ASISTENȚA JUDICIARĂ***Articolul 95***Condiții de fond**

(1) În vederea asigurării accesului efectiv la justiție, asistența judiciară se acordă în cauzele aflate pe rolul Tribunalului în condițiile prevăzute de prezentul capitol.

Asistența judiciară acoperă, în tot sau în parte, cheltuielile legate de asistența și reprezentarea în fața Tribunalului. Aceste cheltuieli sunt avansate de casieria Tribunalului.

(2) Orice persoană fizică are dreptul să beneficieze de asistență judiciară în cazul în care, datorită stării sale materiale, este în imposibilitate totală sau parțială de a face față cheltuielilor prevăzute de alineatul (1).

Starea materială se evaluează ținând seama de elemente obiective precum veniturile, patrimoniul deținut și situația familială.

(3) Cererea de acordare a asistenței judiciare se respinge în cazul în care acțiunea în legătură cu care se solicită asistența judiciară pare în mod vădit inadmisibilă sau în mod vădit nefondată.

*Articolul 96***Condiții de formă**

(1) Asistența judiciară poate fi solicitată înainte sau după introducerea acțiunii.

Această cerere nu implică asistarea de către avocat.

(2) Cererea de acordare a asistenței judiciare trebuie să fie însoțită de toate informațiile și înscrisurile justificative care permit evaluarea stării materiale a solicitantului, cum ar fi un certificat emis de o autoritate națională competentă care atestă această stare materială.

În cazul în care cererea este formulată anterior introducerii acțiunii, solicitantul trebuie să expună pe scurt obiectul acțiunii pe care își propune să o inițieze, situația de fapt din speță și argumentația în susținerea acțiunii. Cererea trebuie să fie însoțită de înscrisuri justificative în acest sens.

(3) Tribunalul poate impune, în conformitate cu articolul 120, utilizarea unui formular pentru depunerea unei cereri de asistență judiciară.

*Articolul 97***Procedura**

(1) Înainte de a se pronunța asupra cererii de asistență judiciară, Tribunalul dă posibilitatea celeilalte părți să depună observații scrise, cu excepția cazului în care, ținând cont de informațiile prezentate, rezultă că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de articolul 95 alineatul (2) sau că sunt întrunite cele de la alineatul (3) din același articol.

(2) Președintele Tribunalului sau președintele camerei, în ipoteza în care cauza a fost deja repartizată unei camere, se pronunță asupra cererii de acordare a asistenței judiciare prin ordonanță. Președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

Ordonanța de respingere a cererii de acordare a asistenței judiciare se motivează.

(3) Prin ordonanța de admitere a cererii de acordare a asistenței judiciare se desemnează un avocat pentru a reprezenta persoana în cauză.

Dacă persoana în cauză nu a propus ea însăși un avocat sau dacă propunerea făcută de aceasta nu este încuviințată de Tribunal, grefierul transmite ordonanța de admitere a cererii de acordare a asistenței judiciare și o copie a cererii către autoritatea competentă din statul respectiv, menționată de anexa II din Regulamentul adițional la Regulamentul de procedură al Curții de Justiție. Avocatul însărcinat să reprezinte solicitantul este desemnat pe baza propunerilor transmise de această autoritate.

Ordonanța prin care se admite cererea de acordare a asistenței judiciare poate stabili o sumă de bani care urmează să fie plătită avocatului însărcinat să reprezinte persoana în cauză sau poate fixa un plafon al cheltuielilor și onorariilor avocatului care, în principiu, nu poate fi depășit. Ordonanța poate stabili ca persoana în cauză să contribuie la cheltuielile menționate de articolul 95 alineatul (1), ținând seama de starea materială a acesteia.

(4) Introducerea unei cereri de acordare a asistenței judiciare suspendă termenul prevăzut pentru introducerea acțiunii până la data notificării ordonanței prin care se soluționează această cerere sau, în cazurile prevăzute de alineatul (3) paragraful al doilea, a ordonanței prin care se desemnează avocatul însărcinat să reprezinte solicitantul.

(5) Președintele poate să revoce beneficiul asistenței judiciare, din oficiu sau la cerere, după ascultarea persoanei în cauză, dacă împrejurările care au determinat admiterea cererii se schimbă pe parcursul judecării. Președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

Ordonanța de revocare a beneficiului asistenței judiciare se motivează.

(6) Ordonanțele pronunțate în temeiul prezentului articol nu sunt supuse niciunei căi de atac.

Articolul 98

Plata unui avans – Suportarea cheltuielilor de judecată

(1) În cazul admiterii cererii de acordare a beneficiului asistenței judiciare, președintele poate, la cererea avocatului persoanei în cauză, să dispună plata unui avans către acesta.

(2) În cazul în care, în temeiul deciziei prin care se finalizează judecata, beneficiarul asistenței judiciare trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată, președintele stabilește, prin ordonanță motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac, cuantumul cheltuielilor și onorariilor avocatului care rămân în sarcina casieriei Tribunalului. Președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

(3) În cazul în care, prin decizia prin care se finalizează judecata, Tribunalul a obligat o altă parte să suporte cheltuielile de judecată ale beneficiarului asistenței judiciare, aceasta este obligată să ramburseze casieriei Tribunalului sumele avansate cu titlu de asistență judiciară.

În caz de contestare sau în cazul în care partea nu dă curs unei cereri a grefierului de rambursare a acestor sume, președintele se pronunță prin ordonanță motivată, care nu este supusă niciunei căi de atac. Președintele poate delega soluționarea acestei chestiuni Tribunalului.

(4) În cazul în care beneficiarul asistenței judiciare cade în pretenții, Tribunalul poate, în măsura impusă de echitate, pronunțându-se asupra cheltuielilor în cadrul deciziei prin care se finalizează judecata, să dispună ca una sau mai multe părți să suporte propriile cheltuieli de judecată sau ca acestea să fie, în tot sau în parte, suportate de casieria Tribunalului cu titlu de asistență judiciară.

Capitolul X

COMUNICĂRILE

Articolul 99

Comunicările

(1) Comunicările prevăzute de prezentul regulament se efectuează prin grija grefierului:

- în caz de alegere a domiciliului destinatarului în localitatea unde Tribunalul își are sediul, fie prin expedierea, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, a unei copii a actului care trebuie comunicat, fie prin înmânarea acestei copii contra unei dovezi de primire sau
- atunci când, în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) sau cu articolul 39 alineatul (1) paragraful al doilea, destinatarul a consimțit să primească comunicările printr-un mijloc tehnic de comunicare de care dispune Tribunalul, printr-un asemenea mijloc.

Copiile originalului care trebuie comunicat sunt întocmite și se certifică pentru conformitate cu originalul de către grefier, cu excepția cazului în care acestea au fost depuse de către părți în condițiile prevăzute de articolul 34 alineatul (1) paragraful al doilea.

(2) În cazul în care motive tehnice legate în special de volumul actului impun aceasta sau dacă actul care trebuie comunicat este o hotărâre sau o ordonanță, actul se comunică, în absența alegerii domiciliului de către destinatar, la adresa acestuia din urmă potrivit modalităților prevăzute de alineatul (1) prima liniuță. Destinatarul este înștiințat cu privire la aceasta prin fax sau prin orice alt mijloc tehnic de comunicare de care dispune Tribunalul. În acest caz, se consideră că o scrisoare recomandată a fost înmănată destinatarului în a zecea zi de la data depunerii acestei trimeri la oficiul poștal al locului unde Tribunalul își are sediul, cu excepția cazului în care s-a demonstrat, prin confirmare de primire, că scrisoarea a fost primită la o altă dată sau a cazului în care destinatarul informează grefierul, în termen de trei săptămâni de la data înștiințării, prin fax sau prin alt mijloc tehnic de comunicare, că actul care trebuie comunicat nu i-a parvenit.

Capitolul XI

TERMENELE

Articolul 100

Calculul termenelor – Termen invariabil pentru considerente de distanță

(1) Termenele procedurale prevăzute de tratate, de Statut și de prezentul regulament se calculează după cum urmează:

- (a) în cazul termenelor pe zile, pe săptămâni, pe luni sau pe ani care încep să curgă de la momentul producerii unui eveniment sau efectuării unui act, ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului nu intră în calculul aceluși termen;
- (b) un termen pe săptămâni, pe luni sau pe ani expiră la sfârșitul zilei care, în ultima săptămână, în ultima lună sau în ultimul an, are aceeași denumire sau aceeași cifră cu ziua producerii evenimentului sau a efectuării actului de la care începe să curgă termenul. În cazul termenelor pe luni sau pe ani, dacă ziua corespunzătoare expirării termenului nu există în ultima lună, termenul expiră la sfârșitul ultimei zile a acestei luni;
- (c) în cazul unui termen pe luni și pe zile, se socotesc, în primul rând, lunile întregi și apoi zilele;

- (d) termenele includ zilele de sărbătoare legală, duminicile și sâmbetele;
- (e) termenele nu se suspendă pe parcursul vacanțelor judecătorești.

(2) În cazul în care termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică sau într-o zi de sărbătoare legală, acesta se prelungește până la sfârșitul zilei lucrătoare care urmează.

Lista zilelor de sărbătoare legală stabilită de Curtea de Justiție și publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se aplică și Tribunalului.

(3) Termenele procedurale se prelungesc pentru considerente de distanță, în mod invariabil, cu zece zile.

Articolul 101

Prelungirea termenelor – Delegarea dreptului de semnătură

- (1) Termenele fixate în temeiul prezentului regulament pot fi prelungite de autoritatea care le-a stabilit.
- (2) Președintele poate delega grefierului dreptul de semnătură pentru a stabili anumite termene asupra cărora are competența de a hotărî în temeiul prezentului regulament sau pentru a acorda prelungirea acestora.

TITLUL III

PROCEDURILE SPECIALE

Capitolul I

SUSPENDAREA ȘI ALTE MĂSURI PROVIZORII

Articolul 102

Cererea de măsuri provizorii

(1) Orice cerere de suspendare a executării unui act al unei instituții, în temeiul articolelor 278 TFUE și 157 TCEEA, este admisibilă numai în cazul în care solicitantul a atacat acest act în cadrul unei acțiuni în fața Tribunalului.

Orice cerere cu privire la una dintre celelalte măsuri provizorii prevăzute de articolul 279 TFUE este admisibilă numai în cazul în care provine de la o parte dintr-o cauză aflată pe rolul Tribunalului și numai dacă are legătură cu această cauză.

Aceste cereri pot fi depuse odată cu reclamația prevăzută de articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, în condițiile stabilite de articolul 91 alineatul (4) din același statut.

(2) Cererile prevăzute de alineatul precedent indică obiectul litigiului, împrejurările care determină urgența, precum și motivele de fapt și de drept care justifică, la prima vedere, dispunerea măsurii provizorii solicitate.

(3) Cererea se face prin înscris separat și în condițiile prevăzute de articolele 34 și 35.

Articolul 103

Competența președintelui Tribunalului

(1) Cererile formulate în temeiul articolului 102 alineatul (1) se soluționează de către președintele Tribunalului.

(2) În caz de împiedicare sau de absență a președintelui Tribunalului, acesta este înlocuit de un alt judecător în condițiile stabilite printr-o decizie adoptată de Tribunal, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 104

Procedura

(1) Cererea se comunică celeilalte părți, căreia președintele Tribunalului îi stabilește un termen scurt pentru a formula observații scrise sau orale.

(2) Președintele Tribunalului dispune, dacă este cazul, luarea unor măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească.

(3) Președintele Tribunalului poate admite cererea chiar înaintea formulării observațiilor de către cealaltă parte. Această

măsură poate fi ulterior modificată sau revocată, chiar din oficiu.

Articolul 105

Decizia asupra măsurilor provizorii

- (1) Cererea se soluționează prin ordonanță motivată.
- (2) Executarea ordonanței poate fi condiționată de constituirea de către solicitant a unei cauțiuni, al cărei cuantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări.
- (3) Ordonanța poate stabili o dată de la care măsura încetează să se aplice. În caz contrar, măsura își încetează efectele de la pronunțarea hotărârii prin care se finalizează judecata.
- (4) Ordonanța are doar un caracter provizoriu și nu prejudică fondul asupra căruia Tribunalul se pronunță în acțiunea principală.

Articolul 106

Schimbarea împrejurărilor

La cererea unei părți, ordonanța poate fi oricând modificată sau revocată ca urmare a unei schimbări a împrejurărilor.

Articolul 107

Depunerea unei cereri noi

Respingerea cererii cu privire la o măsură provizorie nu împiedică partea care a introdus-o să depună o altă cerere întemeiată pe fapte noi.

Articolul 108

Suspendarea executării silite

Prevederile prezentului capitol se aplică și cererii de suspendare a executării silite a unui act al unei instituții, depusă în temeiul articolelor 280 și 299 TFUE și al articolului 164 TCEEA.

Ordonanța de admitere a cererii stabilește, dacă este cazul, data la care măsura provizorie își încetează efectele.

Capitolul II

INTERVENȚIA

Articolul 109

Cererea de intervenție

- (1) Cererea de intervenție se depune în termen de patru săptămâni de la data publicării avizului prevăzut de articolul 37 alineatul (2).
- (2) Cererea de intervenție cuprinde:
 - (a) indicarea cauzei;
 - (b) indicarea părților;
 - (c) numele și domiciliul intervenientului;

- (d) indicarea domiciliului ales al intervenientului în localitatea unde Tribunalul își are sediul sau indicarea mijlocului tehnic de comunicare de care dispune Tribunalul, prin intermediul căruia reprezentantul intervenientului consimte să primească toate comunicările;
 - (e) concluziile intervenientului ținând la susținerea sau la respingerea concluziilor reclamantului;
 - (f) expunerea împrejurărilor care justifică dreptul de a interveni în temeiul articolului 40 paragraful al doilea din Statut sau în temeiul unei prevederi speciale.
- (3) Prevederile articolelor 34 și 35 se aplică în mod corespunzător.
 - (4) Intervenientul este reprezentat în conformitate cu prevederile articolului 19 din Statut.
 - (5) Cererea de intervenție se comunică părților pentru a le da posibilitatea de a-și prezenta observațiile scrise sau orale și de a indica grefele, dacă este cazul, acele înscrisuri pe care le consideră secrete sau confidențiale și pe care, în consecință, nu doresc să le fie comunicate intervenienților.
 - (6) Președintele se pronunță asupra cererii de intervenție prin ordonanță sau înaintează cererea Tribunalului. Ordonanța de respingere a cererii se motivează.

Articolul 110

Condițiile intervenției

- (1) În cazul admiterii cererii de intervenție, președintele stabilește termenul în care intervenientul poate depune un memoriu în intervenție.
- (2) Intervenientului i se comunică toate actele de procedură comunicate părților. Cu toate acestea, președintele poate, la cererea unei părți, să excludă de la comunicare înscrisurile secrete sau confidențiale.
- (3) Memoriul în intervenție cuprinde:
 - (a) concluziile intervenientului;
 - (b) motivele și argumentele invocate de intervenient;
 - (c) probele propuse, dacă este cazul.
- (4) Concluziile intervenientului nu sunt admisibile decât dacă acestea tind la susținerea, în tot sau în parte, a concluziilor uneia dintre părți.
- (5) După depunerea memoriului în intervenție, președintele stabilește un termen în care părțile pot răspunde în scris acestui memoriu sau invită părțile să formuleze un răspuns în cadrul procedurii orale.

(6) În sensul prezentului regulament, intervenientul este asimilat unei părți, cu excepția unor prevederi contrare.

Articolul 111

Invitația de a interveni

(1) Președintele poate, în orice stadiu al procedurii, după ascultarea părților, să invite orice persoană, orice instituție sau orice stat membru care are un interes în soluționarea litigiului să comunice dacă intenționează să intervină în procedură. Se face mențiune despre avizul prevăzut de articolul 37 alineatul (2) în invitație.

(2) În cazul în care persoana, instituția sau statul membru în cauză comunică Tribunalului, în termenul stabilit de către președinte, că intenționează să intervină, președintele informează părțile despre aceasta pentru a le da posibilitatea de a indica grefei, dacă este cazul, acele înscrisuri pe care le consideră secrete sau confidențiale și pe care, în consecință, nu doresc să le fie comunicate persoanei, instituției sau statului membru în cauză.

Prevederile articolului 110 alineatul (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Persoana, instituția sau statul membru în cauză trebuie să depună memoriul în intervenție în termen de o lună de la data comunicării actelor de procedură.

Prevederile articolului 34, ale articolului 35, ale articolului 109 alineatul (2) literele (a)-(e) și alineatul (4) și ale articolului 110 alineatele (3)-(6) se aplică în mod corespunzător.

Capitolul III

RECURSUL ȘI CAUZELE TRIMISE SPRE REJUDECARE DUPĂ ANULARE

Articolul 112

Condițiile recursului împotriva deciziilor Tribunalului

Împotriva hotărârilor și ordonanțelor Tribunalului se poate formula recurs în fața Tribunalului Uniunii Europene în condițiile prevăzute de articolele 9-12 din anexa I la Statut.

Articolul 113

Trimiterea spre rejudecare după anulare – Repartizarea cauzei trimise spre rejudecare

(1) În cazul în care Tribunalul Uniunii Europene anulează o hotărâre sau o ordonanță a Tribunalului și trimite cauza acestuia din urmă spre rejudecare, în temeiul articolului 13 din anexa I la Statut, Tribunalul este sesizat prin hotărârea de trimitere.

(2) Președintele Tribunalului repartizează cauza completului care a pronunțat decizia respectivă sau altui complet de judecată.

Cu toate acestea, în cazul în care decizia anulată a fost pronunțată de un judecător unic, președintele Tribunalului repartizează cauza unei camere de trei judecători, din compunerea căreia nu face parte judecătorul respectiv.

Articolul 114

Procedura de rejudecare

(1) În termen de două luni de la comunicarea hotărârii Tribunalului Uniunii Europene, reclamantul poate depune un memoriu cuprinzând observații scrise.

(2) În termen de o lună de la comunicarea acestui memoriu pârâtului, acesta din urmă poate depune un memoriu cuprinzând observații scrise. Termenul acordat pârâtului pentru depunerea acestui memoriu nu poate în niciun caz să fie mai mic de două luni, calculat de la data la care i s-a comunicat hotărârea Tribunalului Uniunii Europene.

(3) În termen de o lună de la comunicarea concomitentă a observațiilor reclamantului și ale pârâtului către intervenient, acesta din urmă poate depune un memoriu cuprinzând observații scrise. Termenul acordat intervenientului pentru depunerea acestui memoriu nu poate în niciun caz să fie mai mic de două luni, calculat de la data la care i s-a comunicat hotărârea Tribunalului Uniunii Europene.

(4) Prin derogare de la alineatele (1)-(3), atunci când, într-o cauză, intervine o hotărâre de trimitere spre rejudecare, dacă procedura scrisă în fața Tribunalului, în cauza respectivă, nu era terminată, aceasta se reia din stadiul în care se afla, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii hotărâte de Tribunal.

(5) Tribunalul poate autoriza depunerea de memorii complementare cuprinzând observații scrise în cazul în care împrejurările justifică această măsură.

(6) Procedura se desfășoară potrivit prevederilor titlului II din prezentul regulament.

Articolul 115

Cheltuielile de judecată

Tribunalul se pronunță atât asupra cheltuielilor de judecată privitoare la procedura desfășurată în fața Tribunalului, cât și asupra celor privitoare la procedura de recurs în fața Tribunalului Uniunii Europene.

Capitolul IV

CAUZELE JUDECATE ÎN LIPSĂ ȘI OPOZIȚIA

Articolul 116

Procedura

(1) În cazul în care pârâtul, chemat în judecată în conformitate cu procedura, nu răspunde cererii introductive cu respectarea termenului și a condițiilor de formă prevăzute în acest sens, reclamantul poate solicita Tribunalului să judece cauza în lipsă.

Cererea de judecare a cauzei în lipsă se comunică pârâtului. Tribunalul poate decide deschiderea procedurii orale cu privire la această cerere.

(2) Înainte de pronunțarea hotărârii în cauza judecată în lipsă, Tribunalul examinează admisibilitatea cererii introductive, verifică dacă formalitățile au fost legal îndeplinite și dacă concluziile reclamantului par fondate. Tribunalul poate dispune efectuarea de activități de cercetare judecătorească.

(3) Hotărârea pronunțată într-o cauză judecată în lipsă este executorie.

Cu toate acestea, Tribunalul poate suspenda executarea acesteia până la soluționarea opoziției depuse în temeiul alineatului (4) sau poate condiționa executarea de constituirea unei cauțiuni al cărei quantum și ale cărei modalități se stabilesc ținând seama de împrejurări; cauțiunea se restituie dacă nu se formulează opoziție sau dacă aceasta este respinsă.

(4) Hotărârea pronunțată într-o cauză judecată în lipsă poate fi atacată cu opoziție.

Opoziția se formulează în termen de o lună de la comunicarea hotărârii.

Opoziția se formulează cu respectarea condițiilor de formă prevăzute de articolele 34 și 35.

(5) După comunicarea opoziției, președintele completului de judecată stabilește un termen celeilalte părți pentru a depune observații scrise.

Procedura se desfășoară în conformitate cu prevederile titlului II din prezentul regulament.

(6) Tribunalul se pronunță printr-o hotărâre care nu poate fi atacată cu opoziție. Originalul acestei hotărâri se anexează originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă. Se face mențiune despre hotărârea dată în opoziție, pe marginea originalului hotărârii pronunțate în cauza judecată în lipsă.

Capitolul V

CĂILE EXTRAORDINARE DE ATAC

Articolul 117

Terța opoziție

(1) Dacă printr-o decizie s-au încălcat drepturile unui terț care nu a participat la litigiul, conform articolului 42 din Statut, se poate formula terță opoziție.

În cazul în care decizia a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, cererea se depune în termen de două luni de la data publicării.

(2) Prevederile articolelor 34 și 35 se aplică în mod corespunzător cererii de terță opoziție; în plus, această cerere trebuie să cuprindă următoarele mențiuni:

- (a) indicarea deciziei atacate;
- (b) motivele pentru care decizia atacată aduce atingere drepturilor terțului oponent;
- (c) motivele pentru care terțul oponent nu a putut participa la litigiul principal aflat pe rolul Tribunalului.

Cererea se formulează împotriva tuturor părților din litigiul principal.

Cererea de terță opoziție se repartizează completului de judecată care a pronunțat decizia atacată.

(3) Decizia atacată se modifică în măsura în care se admite terța opoziție.

Originalul hotărârii pronunțate în terța opoziție se anexează originalului deciziei atacate. Se face mențiune despre hotărârea pronunțată, pe marginea originalului deciziei atacate.

(4) În cazul în care un recurs aflat pe rolul Tribunalului Uniunii Europene și o cerere de terță opoziție aflată pe rolul Tribunalului sunt declarate împotriva aceleiași decizii a Tribunalului, acesta din urmă, după ascultarea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii Tribunalului Uniunii Europene.

(5) La cererea terțului oponent se poate dispune suspendarea executării deciziei atacate. Prevederile capitolului I din titlul III se aplică în mod corespunzător.

Articolul 118

Interpretarea deciziilor Tribunalului

(1) În conformitate cu articolul 43 din Statut, în caz de dificultate în privința înțelesului sau întinderii unei decizii, sarcina de a o interpreta revine Tribunalului, la cererea unei părți sau a unei instituții al cărei interes este justificat.

Cererea de interpretare poate fi formulată oricând.

(2) Prevederile articolelor 34 și 35 se aplică în mod corespunzător cererii de interpretare. În plus, aceasta cuprinde următoarele mențiuni:

- (a) indicarea deciziei în cauză;
- (b) textele a căror interpretare se solicită.

Cererea se formulează împotriva tuturor părților din decizia a cărei interpretare se solicită.

Cererea de interpretare se repartizează completului de judecată care a pronunțat decizia care face obiectul acestei cereri.

(3) Tribunalul se pronunță prin hotărâre după ce a acordat părților posibilitatea de a-și prezenta observațiile.

Originalul hotărârii în interpretare se anexează originalului deciziei interpretate. Se face mențiune despre hotărârea în interpretare, pe marginea originalului deciziei interpretate.

(4) În cazul în care un recurs aflat pe rolul Tribunalului Uniunii Europene și o cerere de interpretare aflată pe rolul Tribunalului sunt declarate împotriva aceleiași decizii a Tribunalului, acesta din urmă, după ascultarea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii Tribunalului Uniunii Europene.

Articolul 119

Revizuirea

(1) În conformitate cu articolul 44 din Statut, revizuirea unei decizii a Tribunalului poate fi cerută numai în urma descoperirii

unui fapt de natură să aibă o influență decisivă și care, înainte de pronunțarea sau adoptarea deciziei, era necunoscut Tribunalului și părții care solicită revizuirea.

Fără a aduce atingere termenului de zece ani prevăzut de articolul 44 paragraful al treilea din Statut, cererea de revizuire se formulează în termen de cel mult trei luni de la data la care solicitantul a luat cunoștință de faptele pe care se întemeiază revizuirea.

(2) Prevederile articolelor 34 și 35 se aplică în mod corespunzător cererii de revizuire; în plus, aceasta trebuie să cuprindă următoarele mențiuni:

- (a) indicarea deciziei atacate;
- (b) punctele cu privire la care decizia este atacată;
- (c) faptele pe care se întemeiază cererea;
- (d) indicarea mijloacelor de probă care dovedesc existența faptelor care justifică revizuirea și respectarea termenelor prevăzute de alineatul (1) din prezentul articol.

Cererea de revizuire se formulează împotriva tuturor părților din decizia a cărei revizuire se solicită.

Cererea de revizuire se repartizează completului care a pronunțat decizia atacată.

(3) Tribunalul se pronunță prin hotărâre asupra admisibilității cererii, având în vedere observațiile scrise ale părților.

Dacă Tribunalul declară cererea admisibilă, procedura de judecare a cererii se desfășoară în continuare oral, afară de cazul în care Tribunalul decide altfel. Tribunalul se pronunță prin hotărâre.

Originalul hotărârii date în revizuire se anexează originalului deciziei revizuite. Se face mențiune despre hotărârea dată în revizuire, pe marginea originalului deciziei revizuite.

(4) În cazul în care un recurs aflat pe rolul Tribunalului Uniunii Europene și o cerere de revizuire aflată pe rolul Tribunalului sunt declarate împotriva aceleiași decizii a Tribunalului, acesta din urmă, după ascultarea părților, poate suspenda procedura până la pronunțarea hotărârii Tribunalului Uniunii Europene.

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 120

Instrucțiunile practice ale Tribunalului

Tribunalul poate emite instrucțiuni practice cu privire, în special, la pregătirea și desfășurarea ședințelor în fața acestuia, la soluționarea amiabilă a litigiilor, precum și la formularea și depunerea de memorii sau observații scrise.

Articolul 121

Publicarea Versiunii consolidate a Regulamentului de procedură

Prezentul regulament, autentic în limbile prevăzute de Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene, se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare în prima zi a celei de a treia luni de la data publicării sale.

Articolul 122

Dispoziții tranzitorii în materie de cheltuieli de judecată

Prevederile capitolului VIII al titlului II referitoare la cheltuieli nu se aplică decât cererilor înregistrate pe rolul Tribunalului începând cu data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prevederile pertinente în materie din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene continuă să se aplice *mutatis mutandis* cauzelor în curs de judecată înregistrate pe rolul Tribunalului înaintea acestei date.

CUPRINS

	<i>Pagina</i>
DISPOZIȚIE PRELIMINARĂ	73
<i>Articolul 1 Definierea unor termeni</i>	73
TITLUL I ORGANIZAREA TRIBUNALULUI	73
Capitolul I PREȘEDINȚIA ȘI MEMBRII TRIBUNALULUI	73
<i>Articolul 2 Mandatul judecătorilor</i>	73
<i>Articolul 3 Depunerea jurământului</i>	73
<i>Articolul 4 Decăderea din drepturi și revocarea judecătorilor</i>	74
<i>Articolul 5 Rangul</i>	74
<i>Articolul 6 Alegerea președintelui Tribunalului</i>	74
<i>Articolul 7 Atribuțiile președintelui Tribunalului</i>	74
<i>Articolul 8 Înlocuirea președintelui Tribunalului</i>	74
Capitolul II COMPLETELE DE JUDECATĂ	74
<i>Articolul 9 Completele de judecată</i>	74
<i>Articolul 10 Constituirea camerelor</i>	74
<i>Articolul 11 Președinții camerelor</i>	74
<i>Articolul 12 Completul de judecată obișnuit – Repartizarea cauzelor</i>	75
<i>Articolul 13 Trimiterea unei cauze ședinței plenary sau camerei compuse din cinci judecători</i> ..	75
<i>Articolul 14 Trimiterea unei cauze judecătorului unic</i>	75
Capitolul III GREFA ȘI SERVICIILE	75
Secțiunea I – Grefa	75
<i>Articolul 15 Numirea grefierului</i>	75
<i>Articolul 16 Încetarea funcției grefierului</i>	75
<i>Articolul 17 Grefierul adjunct</i>	75
<i>Articolul 18 Împiedicarea sau absența grefierului</i>	75
<i>Articolul 19 Atribuțiile grefierului</i>	76
<i>Articolul 20 Ținerea registrului</i>	76
Secțiunea II – Serviciile	76
<i>Articolul 21 Funcționarii și personalul auxiliar</i>	76
<i>Articolul 22 Administrarea și gestiunea financiară a Tribunalului</i>	76

	<i>Pagina</i>
Capitolul IV FUNCȚIONAREA TRIBUNALULUI	76
Articolul 23 Datele, orele și locul ședințelor Tribunalului	76
Articolul 24 Cvorumul	76
Articolul 25 Împiedicarea sau absența unui judecător	76
Articolul 26 Împiedicarea sau absența unui judecător din cadrul camerei compuse din cinci judecători intervenită anterior ședinței	77
Articolul 27 Deliberarea	77
Articolul 28 Vacanțele judecătorești	77
Capitolul V REGIMUL LINGVISTIC	77
Articolul 29 Regimul lingvistic	77
Capitolul VI DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE REPREZENTANȚILOR PĂRȚILOR	77
Articolul 30 Privilegii, imunități și facilități	77
Articolul 31 Calitatea de reprezentant al părții	78
Articolul 32 Excluderea din procedură	78
TITLUL II PROCEDURA	78
Capitolul I PROCEDURA SCRISĂ	78
Articolul 33 Dispoziții generale	78
Articolul 34 Depunerea actelor de procedură	78
Articolul 35 Cererea introductivă	79
Articolul 36 Îndreptarea neregularității cererii introductive	79
Articolul 37 Comunicarea cererii introductive și publicarea avizului în Jurnalul Oficial	79
Articolul 38 Repartizarea inițială a cauzei unui complet de judecată	79
Articolul 39 Memoriul în apărare	79
Articolul 40 Transmiterea cererii introductive și a memoriului în apărare către Consiliu și Comisia Europeană	80
Articolul 41 Al doilea schimb de memorii	80
Articolul 42 Propunerea de probe noi	80
Articolul 43 Invocarea de motive noi	80
Articolul 44 Înscrisuri – Confidențialitate – Anonimat	80
Articolul 45 Raportul preliminar	80
Articolul 46 Conexitatea – Reunirea cauzelor	80
Articolul 47 Ordinea examinării cauzelor	80

	<i>Pagina</i>
Capitolul II PROCEDURA ORALĂ	81
Articolul 48 Organizarea ședinței	81
Articolul 49 Data ședinței	81
Articolul 50 Neparticiparea părților la ședință	81
Articolul 51 Desfășurarea ședinței	81
Articolul 52 Terminarea procedurii orale	81
Articolul 53 Procesul-verbal al ședinței	81
Capitolul III MĂSURILE DE ORGANIZARE A PROCEDURII ȘI ACTIVITĂȚILE DE CERCETARE JUDECĂTOREASCĂ	81
Articolul 54 Dispoziții generale	81
Secțiunea I – Măsurile de organizare a procedurii	81
Articolul 55 Scop și categorii	81
Articolul 56 Procedura	82
Secțiunea II – Activitățile de cercetare judecătorească	82
Articolul 57 Categorii	82
Articolul 58 Procedura	82
Secțiunea III – Citarea și audierea martorilor și experților	82
Articolul 59 Citarea martorilor	82
Articolul 60 Audierea martorilor	82
Articolul 61 Obligațiile martorilor	83
Articolul 62 Expertiza	83
Articolul 63 Jurământul	83
Articolul 64 Mărturia mincinoasă comisă de martor sau expert	84
Articolul 65 Recuzarea	84
Articolul 66 Rambursarea cheltuielilor – Despăgubiri	84
Articolul 67 Comisia rogatorie	84
Capitolul IV SOLUȚIONAREA AMIABILĂ A LITIGIILOR	84
Articolul 68 Modalități	84
Articolul 69 Acordul părților	84
Articolul 70 Soluționarea amiabilă și procedura judiciară	85

	<i>Pagina</i>
Capitolul V SUSPENDAREA PROCEDURILOR ȘI DESESIZAREA ÎN FAVOAREA CURȚII DE JUSTIȚIE ȘI A TRIBUNALULUI UNIUNII EUROPENE	85
Articolul 71 Cazurile de suspendare și procedura	85
Articolul 72 Durata și efectele suspendării	85
Articolul 73 Desesizarea	85
Capitolul VI DESISTAREA, NEPRONUȚAREA ASUPRA FONDULUI ȘI INCIDENTELE DE PROCEDURĂ	85
Articolul 74 Desistarea	85
Articolul 75 Nepronunțarea asupra fondului	85
Articolul 76 Acțiunile vădit nefondate sau vădit inadmisibile	85
Articolul 77 Cauzele de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică	86
Articolul 78 Cererea de soluționare a cauzei fără dezbateri asupra fondului	86
Capitolul VII HOTĂRĂRILE ȘI ORDONANȚELE	86
Articolul 79 Hotărârea	86
Articolul 80 Pronunțarea hotărârii	86
Articolul 81 Ordonanța	87
Articolul 82 Adoptarea ordonanțelor	87
Articolul 83 Forța obligatorie	87
Articolul 84 Rectificarea deciziilor	87
Articolul 85 Nepronunțarea asupra cheltuielilor de judecată	87
Capitolul VIII CHELTUIELILE	87
Articolul 86 Decizia asupra cheltuielilor de judecată	87
Articolul 87 Acordarea cheltuielilor de judecată – Reguli generale	87
Articolul 88 Cheltuielile nejustificate sau șicanatoare	87
Articolul 89 Acordarea cheltuielilor de judecată – Cazuri speciale	87
Articolul 90 Cheltuielile de executare silită	87
Articolul 91 Cheltuielile de judecată recuperabile	88
Articolul 92 Contestarea cheltuielilor de judecată	88
Articolul 93 Plata	88
Articolul 94 Cheltuielile de procedură	88
Capitolul IX ASISTENȚA JUDICIARĂ	88
Articolul 95 Condiții de fond	88
Articolul 96 Condiții de formă	88

	<i>Pagina</i>
Articolul 97 Procedura	88
Articolul 98 Plata unui avans – Suportarea cheltuielilor de judecată	89
Capitolul X COMUNICĂRILE	89
Articolul 99 Comunicările	89
Capitolul XI TERMENELE	90
Articolul 100 Calculul termenelor – Termen invariabil pentru considerente de distanță	90
Articolul 101 Prelungirea termenelor – Delegarea dreptului de semnătură	90
TITLUL III PROCEDURILE SPECIALE	90
Capitolul I SUSPENDAREA ȘI ALTE MĂSURI PROVIZORII	90
Articolul 102 Cererea de măsuri provizorii	90
Articolul 103 Competența președintelui Tribunalului	90
Articolul 104 Procedura	90
Articolul 105 Decizia asupra măsurilor provizorii	91
Articolul 106 Schimbarea împrejurărilor	91
Articolul 107 Depunerea unei cereri noi	91
Articolul 108 Suspendarea executării silite	91
Capitolul II INTERVENȚIA	91
Articolul 109 Cererea de intervenție	91
Articolul 110 Condițiile intervenției	91
Articolul 111 Invitația de a interveni	92
Capitolul III RECURSUL ȘI CAUZELE TRIMISE SPRE REJUDECARE DUPĂ ANULARE	92
Articolul 112 Condițiile recursului împotriva deciziilor Tribunalului	92
Articolul 113 Trimiterea spre rejudecare după anulare – Repartizarea cauzei trimise spre rejudecare	92
Articolul 114 Procedura de rejudecare	92
Articolul 115 Cheltuielile de judecată	92
Capitolul IV CAUZELE JUDECATE ÎN LIPSĂ ȘI OPOZIȚIA	92
Articolul 116 Procedura	92
Capitolul V CĂILE EXTRAORDINARE DE ATAC	93
Articolul 117 Terța opoziție	93
Articolul 118 Interpretarea deciziilor Tribunalului	93
Articolul 119 Revizuirea	93

	<i>Pagina</i>
DISPOZIȚII FINALE	94
<i>Articolul 120 Instrucțiunile practice ale Tribunalului</i>	94
<i>Articolul 121 Publicarea Versiunii consolidate a Regulamentului de procedură</i>	94
<i>Articolul 122 Dispoziții tranzitorii în materie de cheltuieli de judecată</i>	94
Cuprins	95

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

